

i n

Maliyyə vəziyyətinizdə inqilab

İSTİRAHƏTİN GÜCÜ

Q i

QARİ KİSİ

L A B

i N

Maliyyə vəziyyətinizdə inqilab

İSTİRAHƏTİN GÜCÜ

Q i

QARİ KİSİ

L A B

Your Financial Revolution, *The Power of Rest*, Azeri

Copyright © 2020 by Gary Keesee

Originally published in English

Copyright © 2015 by Gary Keesee

ISBN : 978-0-9729035-9-2

Gary Keesee Ministries,
P.O. Box 779, New Albany,
OH 43054, USA

GaryKeesee.com

This book is a FREE GIFT from Gary Keesee Ministries and is
NOT FOR SALE

Maliyyə vəziyyətinizdə inqilab: *İstirahətin gücü*, Azərbaycan dilində

© Gary Keesee 2020

Orijinal ingilis dilində nəşr edilmişdir

© 2015 Gary Keesee

ISBN: 978-0-9729035-9-2

Gary Keesee Ministries,
P.O. Box 779, New Albany,
OH 43054, USA

GaryKeesee.com

Bu kitab «Gary Keesee Ministries» təşkilatı tərəfindən HƏDİYYƏDİR;
satış üçün NƏZƏRDƏ TUTULMAMIŞDIR

Bu kitabda Qari Kisi Allahın Kəlamı vasitəsilə kasıbçılığa qalib gələrək Rəbbin hər
birimizə vəd etdiyi istirahətə daxil olmağı öyrədir.

Bu kitabı illər boyu mənəvi dəstəyi, Allaha, ailəsinə olan məhəbbəti ilə məni ilhamlandıran arvadım Drendaya həsr edirəm. Biz birlikdə xəyalları reallığa çevirməyi öyrəndik!

Qari Kisi

MÜNDƏRİCAT

Giriş	7
1 FƏSİL: İstirahətin əsasları	11
2 FƏSİL: Qanuni hüquqlar	23
3 FƏSİL: Çıxış yolu padşahlıqdır	39
4 FƏSİL: Padşahlığın əsas sirrini aşkar etdim	55
5 FƏSİL: Uçmaq yeriməkdən yaxşıdır	67
6 FƏSİL: Həyat borc ödəməkdən daha böyük bir şeydir	83
7 FƏSİL: Ola bilməz!	93
8 FƏSİL: İkiqat bərəkət	103
9 FƏSİL: Lazım olandan da çox!	115
10 FƏSİL: İkiqat payın gücü	133

GİRİŞ

Kənddəki evimizi tərk edəndə həm kədərləndik, həm də sevinc hissləri keçirdik. Doqquz il o köhnə, balaca, uçulub dağılan kənd evində yaşayandan sonra sonuncu bağlamaları maşına daşıyırdım. Tikdiyimiz təzə evə köçürdük. Ohayoda 24 hektarlıq gözəl sahədə 700 kvadratmetrlik ev; onun səkkiz hektarı meşə və göldən ibarət idi. Bir neçə il əvvəl belə bir evimizin olacağını heç ağılımıza da gətirə bilməzdik. Köhnə evdən köçsək də, onu sevirdim. Bəli, pəncərələri sınıq, tavanı kirli idi, daim arıların hücumuna məruz qalırdıq, lakin buna baxmayaraq, bu evlə bağlı xoş xatirələrim də çox idi. İki övladım elə burada, qonaq otağında dünyaya gəlmişdi.

Bu evdə çoxlu xoş günlər yaşadıq, lakin maliyyə sıxıntıları və ümitsizliklə dolu günlərimiz də az olmayıb. Çox şeyi öyrənməli olduq. İndi bunu təsəvvür etmək çətin olsa da, doqquz il əvvəl həmin köhnə kənd evinə köçəndə aylıq 300 dollar kirayə haqqını böyük çətinliklə ödəyirdik. Hər ikimizin maşını köhnə idi. Maşınların yüz minlərlə km yürüşü var idi. Lakin buna baxmayaraq, o vaxt biz hələ də onların kreditini ödəyirdik. Sanki hamıya borclu idik. Həddi aşdığımız üçün ləğv edilmiş on ədəd kredit kartımız var idi. Avtomobillərimizə görə kredit ödənişləri, vergiyə, iki maliyyə şirkətinə olan borclarımızla yanaşı, qohumlarımıza ümumilikdə on minlərlə dollar verəcəyimiz var idi və siyahı bununla bitmirdi. Maliyyə baxımından güclə ayaqda qalırdıq; ərzaq almaq üçün əlimizdə olanı girov qoyurduq. İstifadə etdiyimiz əşyaların hamısı köhnə və sınıq-salxaq idi, çünki adətən işlənmiş şeyləri alırdıq.

Dəhşətli maliyyə vəziyyətimiz işıqlı gələcək vəd etmirdi. Vəziyyətin dəyişəcəyinə ümidim də yox idi. Ailəmi sevirdim, gözəl arvadım var idi, lakin onları özümlə birlikdə maliyyə cəhənnəminə sürüyürdüm.

Əsəb dərmanları içirdim. Qorxu hissi beynimi dağıdırdı. Həyatım səksəkə içində keçirdi. Qıssası, xoşbəxt deyildim və insanlar mənimlə vaxt keçirməyi xoşlamırdılar. Sığorta paketlərini sataraq faiz alırdım, gələcəyim – maliyyə uçurumu idi. Vəziyyətimiz getdikcə pisləşir, borcumuz artırdı. Elə hala gəlib çatmışdıq ki, borc almadığımız adam qalmamışdı. Əsəblərim tam sıradan çıxmışdı. Həyəcan və qorxu daim mənə sıxıntı yaşadırdı. Hətta evimdən bayıra çıxmağa belə, qorxurdum, halbuki, sığorta satışı üçün bu, mütləq idi.

Arvadım dul qalıb dörd uşağı tək böyüdəcəyindən qorxurdu. Lakin o, duada güclü bir imanlı idi və təslim olmadı. Biz birlikdə dua edir, Padşahlığın qanunlarını öyrənməyi qarşımıza məqsəd qoyurduq. Allahdan suallarımıza cavab və Padşahlığın qanunları haqda bilik istəməyə başlayanda ümid yarandı. Allahın göstərdiyi həqiqətləri həyatımıza tətbiq edərkən isə möcüzələri görməyə başladıq.

Dönüş nöqtəsi – Allahın mənə şəxsi şirkətimi açmalı olduğum haqda söylədiyi gecə oldu. Bu maliyyə şirkəti adamlara borcdan qurtulmaqda kömək etməli və Padşahlığın qanunlarını öyrətməli idi. Həmin vaxt bu fikir mənə qərribə gəlirdi, çünki özüm hələ borcdan tam qurtulmamışdım. Bu barədə dua etdik. Rəbb bizə dedi ki, adamlara Onun qanunlarını öyrətməyə başlayanda özümüz də borcdan xilas olacağıq. Şirkəti qurmaq imanla hərəkət demək idi. Çünki bu barədə anlayışımız belə, yox idi. Lakin biz bunu etdik. Şirkət böyüdü, iki il yarım vaxt ərzində əldə etdiyimiz gəlir ailəmizi borcdan tam qurtardı.

Növbəti fəsildə şirkətimiz haqda daha ətraflı danışacağam. Hələlik isə bilməlisiniz ki, həyatımız tam dəyişmişdi! Yaşadığımız

azadlıq hissini, cibimdən pul çıxarıb avtosalonda təzə maşının pulunu ödəyərkən keçirdiyim hissləri sözlə təsvir edə bilmirəm. Təzə evimizin layihəsi üzərində işləyəndə, onu tikdirəndə və lazımı əşyaları nağd pul ilə alanda keçirdiyimiz hisslər təsviredilməzdir. Həzz aldığımız vəziyyətimiz haqda heç xəyallarımızda belə, düşünə bilməzdik.

Bəli, kənd evimizlə bağlı xeyli xatirələr var idi. Evdən sonuncu bağlamanı götürmək üçün qayıdanda balaca qonaq otağında dayanan arvadımın yanından keçdim. O, yaşla dolmuş gözləri ilə mənə baxdı. Bunlar qəm deyil, sevinc göz yaşları idi. Arvadım otaqda dayanıb Allahın bizə verdiyi həyat dərslərini xatırlayırdı. Mən də sonuncu dəfə evə göz gəzdirəndə başımıza gələnləri xatırlayaraq kövrəldim. Həyatımızın bir dövrü bitmişdi; yeni evə köçürdük. Qarşıda bizi nə gözləyirdi? Depressiya və məyusluqdan ümid dolu gələcəyə köçürdük. Sonuncu bağlamanı götürüb bayıra çıxanda dayanıb geriyə, evə baxdım və sevincə ürəyimdə dedim: “Yox, sənin üçün darıxmayacağam. İndi daha yaxşı yerim var”.

Təzə evə köçmək, əlbəttə ki, həyəcanverici idi. Lakin bunun ən yaxşı cəhəti – nəhayət, bizi gözləyən dinclik idi! Artıq borcları deyil, gələcəyim haqda düşünə bilərdim. Uzun illər ərzində əlçatmaz xəyalım – Allahın istirahətində yaşamaq olub. Maşınları kredit-siz almaq istirahətdir. Borcsuz yaşamaq istirahətdir. Kreditsiz tikilmiş böyük evdə yaşamaq istirahətdir. Pul dərdi çəkmədən bazarlığa gedən arvadımın üzündə gülüşü görmək istirahətdir. Özümüzü təmin edəndən sonra başqalarına kömək məqsədilə yüz minlərlə

**ALLAHDAN SUALLARIMIZA
CAVAB VƏ PADŞAHLIĞIN
QANUNLARI HAQDA BİLİK
İSTƏMƏYƏ BAŞLAYANDA
ÜMİD YARANDI. ALLAHIN
GÖSTƏRDİYİ HƏQİQƏTLƏRİ
HƏYATIMIZA TƏTBİQ
EDƏRKƏN İSƏ MÖCÜZƏLƏRİ
GÖRMƏYƏ BAŞLADIQ.**

dollar vermək imkanına malik olmaq, Müjdə işinə dəstək olmaq istirahətdir. Lakin həyatımdakı ən böyük dəyişiklik – əvvəlki təzyiq və qorxunu hiss etmədən səhər oyanmaqdır. Daha bir həftəni sağ qalmaq haqda fikirləşmək əvəzinə yaxşı şeylər barədə düşünmək istirahətdir. Bəli, kənd evindən təzə evə köçdüyümüz, sonuncu bağ-

DRENDA İLƏ AŞKAR ETDİYİMİZ HƏQİQƏTLƏR SİZƏ DƏ AİDDİR.

lamaları daşdığımız gün həm qəmli, həm də sevincli idi. Ancaq inanın mənə, Drenda ilə aşkar etdiyimiz istirahətin gözəlliyi qəmli xatirələrimizi elə yox etdi ki, özümüzü məktəb uşağı kimi hiss edirdik; birlikdə şənlənərək xəyallara qapılırdıq.

Bilirəm, düşünürsünüz ki: “Kaş məndə də elə olaydı! Kaş mən də gülə bilərdim, xəyallara qapılırdım, borclardan başqa bir şey haqda da fikirləşə bilərdim”. İndi buna inanmaq çətin olsa da, sizi əmin edirəm: Drenda ilə aşkar etdiyimiz həqiqətlər sizə də aiddir. Dua edirəm ki, hekayətimizi oxuyarkən siz də Allahın qanunlarını öz həyatınızda tətbiq etmək qərarına gələsiniz.

Əslində bu, o qədər də çətin deyil. Sadəcə, istirahətin gücünü aşkar etməlisiniz!

“Ey bütün yorğunlar və yükləri ağır olanlar, Mənim yanıma gəlin, Mən sizə rahatlıq verərəm. Mənim boyunduruğumu üzərinizə götürün və Məndən öyrənin. Çünki Mən həlim və qəlbən itaətkaram. Bununla canınıza rahatlıq taparsınız. Çünki Mənim boyunduruğum rahat və yüküm yüngüldür”.

– Matta 11:28-30

1 FƏSİL

İSTİRAHƏTİN ƏSASLARI

İstirahət – elə yerdə olmaq və ya elə dəstək almaqdır ki, xüsusi mövqedə qalmaq mümkün olsun; bir müddət ağır, gərgin işdən azad və rahat olmaq (“Google” lüğətindən).

Yorğunsunuz? Əksər vaxt dilxor, gərginsiniz? Harada işləmək, necə işləmək, nə qədər işləmək kimi qərarlarınızı pula ehtiyac idarə edir? Sizə elə gəlir ki, borcdan heç vaxt çıxıb bilməyəcəksiniz? İşin çoxluğundan başınızı itirirsiniz, daim vurnuxursunuz? Belə vəziyyətdəsinizsə, bilin ki, tək deyilsiniz.

Dələnin təkərdə qaçdığını heç görmüsünüzmü? Əminəm ki, görmüşünüz. Lakin görməyənlər üçün deyim ki, dələnin qəfəsinə bir təkər qoyurlar. Dələ həmin təkərin üstünə çıxır və qaçır, qaçır, qaçır, ta ki, yorulur. Lakin bu təkərin bir problemi var: dələ nə qədər sürətlə qaçmağa çalışsa da, başladığı nöqtədə qalır. Heç nə dəyişmir. Dələ taqətdən düşərək alınının tərini töksə belə, dəyişmir. Həyatdakı mövqeyini yaxşılaşdırmaq üçün heç nə əldə edilmir. Dələ hələ də qəfəsdədir və azadlıqdan məhrumdur. Adamların çoxu məhz bu vəziyyətdədir. Bəlkə də, əksər insanların maliyyə həyatı belə vəziyyətdədir. Onlar həftə boyu əziyyət çəkir, həftəsonu qısa müddətə işdən ayrılırlar. Lakin Bazar ertəsi yenə bir həftə əvvəl olduqları yerə qayıdırlar. Onlar, sadəcə, daha bir həftəni sağ qalıblar.

Doqquz il həyatım belə keçib. Gün ərzində 15-18 saat böyük səylə, zəhmətlə işləmişəm. Lakin borclarımı, vergiləri ödəyəndən sonra mənə heç nə qalmırdı. Adətən, ehtiyacımı ödəyə bilmirdim

və sağ qalmaq üçün tədricən məndə borc götürmək vərdişi yarandı. Maliyyə təzyiqi artanda daha da çox çalışırdım. Lakin fayda olmurdu. İrəliləyişimi qiymətləndirmək üçün bir anlıq dayananda gerilədiyimi görürdüm.

Əlbəttə ki, bunun kəskin nevroloji nəticələri olurdu. Hər gün məyusluq və qorxu hissi ilə apardığım mübarizə ağılıma və bədənimə yavaş-yavaş təsir göstərməyə başladı. Qorxu hissi, əsəbilik bədənimin iflic olmasına gətirib çıxartdı. Həkimlər xəstəliyimi müəyyən edə bilmirdilər. Qorxu fikirlərimi elə ələ almışdı ki, sağ qalıb-qalmayacağımı bilmirdim. Doqquz il lombardlardan və qohumlarımdan elə hey borc alırdım. O vaxta kimi ki, nə lombarda girov qoymağa bir şey, nə də özümə qarşı bir hörmətim qalmışdı. Tam sona gəlib çatmışdım. Özümü zibil tozu hiss edirdim, həyatda sevincim qalmamışdı.

Borc aldığım adamlar məni məhkəmə ilə hədələyirdilər. Hər dəfə telefon zəng çalanda ümitsizlikdən nəfəsim kəsilirdi. Dəyişikli də elə bu vaxt baş verdi. Günlərin bir günü səhər bir zəng gəldi; bu, digər telefon zənglərindən fərqlənirdi: “Cənab Kisi, bildiyiniz kimi, müştərimiz cənab X-ə borclusunuz. Onu bizə nə vaxt çatdırı biləcəksiniz? Beləliklə, cənab Kisi, artıq üçüncü dəfədir ki, sizə zəng edirəm. Üç günə pul əlimizə çatmasa, müştərimiz sizə qarşı iddia ərizəsini məhkəməyə təqdim edəcək. Başa düşdünüz, cənab Kisi? Üç gün. Sağ olun”.

Bu telefon zəngi ilə başıma elə bil böyük bir daş düşdü. Maliyyə vəziyyətimin dəhşətli dərəcədə pis olduğunu özüm də bilirdim. Məsələ bunda deyil. Pulum yox idi. Mənə məxsus olan bütün əşyalar sınıq idi. Soyuducum boş idi. Ailəm sobanın ətrafında yığışb yatırdı, çünki otaqları isitməyə imkan yox idi. Üz tutmağa bir yerim qalmamışdı. Dostlarım və ailəm borclarımı ödəməkdən bezmişdilər. Çaşqınlıq içində mən yataq otağıma getdim və yerimə uzandım. Hönkürtü ilə ağlayaraq kömək üçün Rəbbə fəryad etdim.

Rəbdən gələn ani cavab məni təəccübləndirdi. Bu, qulaqlarımla eşitdiyim səs deyil, ruhumdan ağıma gələn bir səs idi. Birincisi, Rəbb mənə dedi ki, qarmaqarışıq vəziyyətimin səbəbkarı O deyil. Ürəyimdə bizə kömək etmədiyinə görə Rəbbi qınayırdım və bu sözlərin səbəbi məhz bu idi. Biz gözəl imanlılar cəmiyyətinə gedirdik, imkan daxilində səxavətlə ianə verirdik, çox vaxt 10%-i ödəyirdik. Rəbb mənə düşdüyüm vəziyyətin səbəbini dedi: mən Padşahlığın qanunlarını öyrənməmişdim. O, mənə dedi ki, Onun Padşahlığının maliyyəyə aid qanunları yer üzündəki qanunlardan fərqlənir; azad olmaq istəyirəmsə, Padşahlığın qanunlarını öyrənməliyəm.

Yadımdadır, pilləkənlərlə aşağı qaçıb Drendanı qucaqladım, Rəbbin mənə söylədiyini ona çatdırdım. Çıxış yolumuz – Allahın Padşahlığı idi. Əlbəttə, biz bir qədər çaşqınlıq içində idik, çünki Padşahlığın nə olduğunu zənn edirdik. Axı biz gözəl imanlılar cəmiyyətinə gedir, Allahı sevir və səmalarda olacağımıza inanırdıq. Lakin Padşahlıq və onun qanunları haqda çox az bilirdik.

Rəbbin mənimlə danışdığına, mənə çıxış yolunu – Padşahlığı göstərdiyinə görə çox şad idim. Mənasını tam anlamasam da, rahatlanmışdım. Əslində, “Padşahlıq” deyəndə Allahın nəyi nəzərdə tutduğunu bilmirdim. Bu kəlmədə Drenda ilə birlikdə axtardığımız cavabın olduğunu öyrənməli idim.

Həmin gün Drenda ilə əl-ələ tutub dua etdik. Əvvəlcə Müqəddəs Kitab və Padşahlığın maliyyəyə aid qanunlarını öyrənmək üçün vaxt ayırmadığımıza görə tövbə etdik. İkincisi, bir ailə başçısı kimi, arvad-uşağı bu vəziyyətə gətirib çıxartdığımıza görə Drendanın qarşısında tövbə etdim. Hər ikimiz dua etdik; Padşahlığın qanunlarını öyrənmək, son doqquz il ərzində sürdüyümüz həyatdan fərqli həyat tərzinə keçmək qərarına gəldik.

Sonra baş verənlər qaranlıq otaqda işığın yandırılmasına bənzəyirdi. Işıq! Görə bilərsiniz. Allah bizi Öz Padşahlığı haqda öyrətməyə başlayanda məhz bu baş verdi. Sanki qaranlıq otaqda işıq

yandı; əvvəllər görmədiyimiz şeyləri görməyə başladıq. Allahın Padşahlığının qanunlarının heç vaxt dəyişmədiyini anladıq. Biz bu qanunları öyrənə, bizə lazım olan var-dövləti əldə etmək üçün Allahın qüdrəti və müdrikliyinə arxalana bilərdik.

Çaşqınlıqda olsaq da, çox sevinirdik. Allah Öz Padşahlığı haqda bizi öyrətməyə başlayanda çox gözəl hadisələr baş verdi. Bu hadisələri birinci – *“Maliyyə vəziyyətinizdə inqilab: Padşahlığa sədaqətin gücü”* adlı kitabda təsvir etdiyimə görə burada təkrarlama-yacağam. *Garykeese.com* və ya *Amazon.com* saytlarında bu kitabın nüsxəsini əldə edə bilərsiniz. Həmçinin *“İman ovu”* adlı kitabımı da əldə etsəniz, pis olmaz. Burada Allahın lap əvvəldə – maral ovu vasitəsilə mənə təminatı əldə etməyi öyrətdikləri barədə yazıram. Uzun sözün qısa, sizə bir nümunə gətirim.

Artıq söylədiyim kimi, boğaza qədər borc içində idik; çıxış yolumuz yox idi. Vergiyə, lombardlara olan borclarım, həddini aşdığım və ləğv edilmiş on ədəd kredit kartım, üç maliyyə şirkətinə olan 28 faizli borcum. Dış həkiminə, kimyəvi təmizləmə şirkətlərinə, valideynlərimizə və dostlarımıza borclu idik. Kimin adını çəksəniz, ona borcumuz var idi. Əslində, ümid yeri yox idi. Çox çalışsam da, sığorta satışlarım gəlir vermirdi. Lakin Padşahlığın qanunlarının inanılmaz təsirlərini görəndən sonra (yuxarıda adlarını çəkdiyim kitabları oxuyun) Padşahlığın bizə çıxış yolu göstərəcəyinə inandım. Bunu təsəvvür edə bilməsək də, düzgün yolda olduğumuzu bilirdik.

Sonra bir dəfə Allah mənə son doqquz ildə çalışdığım sığorta şirkətindəki işimdən uzaqlaşmağı və adamlara borcdan qurtulmağa kömək məqsədilə özəl maliyyə şirkətimi yaratmağı məsləhət verdi. Təsəvvür edirsiniz? Bilirəm, bu, inanılmazdır. Yəni borcdan qurtulmağın yolunu bilsəydim, bunu bir neçə il əvvəl özüm üçün edərdim. Lakin Allah məhz bunu etdi. Əslində, şok vəziyyətində idim. Öz şirkətimi neçə quracağımı, bunun üçün nəyin tələb olunduğunu

heç bilmirdim. Adamlara borcdan qurtulmağa kömək edən şirkət? Mənim özümün belə köməyə ehtiyacım var!

Bu barədə dua etməyə başladım və Müqəddəs Ruh mənə yol göstərərək həyatımı tamamilə dəyişdi. Sığorta şirkətindəki müştərilərdən biri mənə zəng etdi. O vaxt hələ sığorta satışı ilə məşğul idim və maliyyə xidmətləri sahəsində çalışırdım. Özüm ehtiyac içində ola-ola başqalarına maliyyə xidməti göstərirdim. Bu işdə peşəkar olmasam da, son doqquz il ərzində əldə etdiyim təcrübə və ümumi biliklər Allahın tapşırığını yerinə yetirməyimdə çox gərəkli oldu.

Müştərim və onun arvadı ilə mətbəxdə oturub onlara adi bir məlumatı təqdim edirdim; müxtəlif suallar verir, məlumat vəərəqəsində cavabları qeyd edirdim. Bu informasiyalar əsasında onlara gərək olan sığorta paketi müəyyən edilirdi. Borclarının siyahısını sadalayanda hər ikisi kədərləndi, arvadı ümitsiz vəziyyətlərinə görə ağlamağa başladı. Hər ikisi tam iş günü çalışsa da, ehtiyac içində qalmaqda davam edirdilər.

Özüm doqquz il bu vəziyyətdə yaşayandan sonra Allahın köməyi ilə Padşahlığın qanunlarını öyrənməyə başlamışdım. Bu ailəyə çox yazığı gəldi. Onlar da bizim kimi məsihiçi idilər. Lakin Padşahlığın qanunları haqda təsəvvürləri yox idi. Həmin vaxt Padşahlığın qanunlarını hələ yaxşı izah edə bilməsəm də, Allahın bizə öyrətdiyi bir neçə dərsi artıq mənimsəmişdim. Bu barədə onlarla bölüşdüm və özümüzün yaşadığımız möhtəşəm hadisələr haqda danışdım.

Onların əsas ehtiyacı sığorta deyildi. Allahın Padşahlıq barədə öyrətdiklərini onlarla bölüşdüm. Lakin bu ailəyə daha çox kömək etmək, maliyyə problemlərinin həllini təklif etmək istəyirdim. Həmin axşam ofisdə sənədləri yerbəyer edərkən ağıma bir fikir gəldi. Gəlsənə müştərilərin sığorta deyil, maliyyə vəziyyətinə nəzər salım? Onlara necə kömək edə bilərəm? Onlar üçün pulu haradan tapa bilərəm? Onlara maliyyə sahəsində hansı məsləhətləri

verə bilərəm? Məsələn, pula qənaət etməyin yollarını göstərərək borcdan çıxmağın üsullarını öyrədə bilərdim. Qərribə səslənsə də, sığortanı çıxmaq şərtilə, maliyyənin digər sahələri ilə az tanış idim. O vaxt internet yox idi. Məlumatları toplamaq üçün telefondan və telefon məlumat kitabçasından istifadə etməli idim.

Bu barədə bir həftə düşündüm, məlumat topladım. Həmin müştəri ilə bir həftə sonra görüşməli idim. Hər bir maliyyə məsələsində dərinə getdikcə, ay ərzində qənaət ediləcək pulun məbləğini hesablayanda, təəccüblənirdim. Araşdırmanı bitirəndə ayda bir neçə yüz dollara necə qənaət etməyin yollarını aşkar etdim. Onların borclarını cəmlədim və qənaət ediləcək pulu çıxanda borcdan tam qurtulmağın müddətini hesabladım: 6 il, 2 ay. Yəni müştərim bu müddətə ipoteka daxil olmaqla, bütün borclarını ödəyə bilərdi və bunun üçün gəlirini artırmağa ehtiyac yox idi. Ortaya çıxan rəqəm məni çox təəccübləndirdi. Düşündüm ki, yəqin, səhv etmişəm. Buna görə də təkrar-təkrar hesabladım və cavabın düzgün olduğuna əmin oldum. Bu, mümkündürmü? Nə üçün adamlar bunu bilmirlər?

Bir neçə başqa müştərinin anketini götürüb eyni hesablamaları apardım; nəticə eyni idi: 5-7 ilə hər bir kəs ipoteka daxil olmaqla, bütün borclarından qurtula bilərdi. İşimi bitirəndə artıq gec idi; böyük ruh yüksəkliyi ilə ofisdən çıxıb evə getdim. Aşkar etdiyim rəqəm dəqiqdirsə (hesablamalar isə dəqiq olduğunu göstərir), onda bu, böyük, çox böyük bir nailiyyətdir.

Müştəriyə bu məlumatı çatdırmaq üçün səbirsizlənirdim. Onun buna münasibətini görməyə tələsirdim. Onunla görüşə gedərkən rəqəmləri bir vərəqdə çap edərək vəziyyəti aydın əks etdirdim. Məqsədim onlara ümid vermək idi. Bu işdə xeyir güdmürdüm; onlara sığorta paketini satmağı da düşünmürdüm. Lakin onlar aşkar etdiyim rəqəmlər barədə bilmək istəyəcəkдилər. Buna əmin idim. Növbəti həftə hesablamaları bir daha təkrarlayaraq yoxladım və səhv etmədiyimə əmin oldum.

Qapının zəngini basanda bir qədər həyəcanlı idim. Mətbəx masası ətrafında oturub ötən həftə onların rəqəmləri üzərində işlədiyimi söylədim. Çap etdiyim vərəqi göstərərək vəziyyəti izah etdim, qənaət edilmiş vəsaitlə borcu bağlamağı, məsləhət gördüyüm şirkətlərin adlarını və dəqiq məbləğləri çatdırdım. Onlar qənaət edilən pulun artdığını görəndə sevindilər. Sonda isə, 6 il 2 ay ərzində ipoteka daxil olmaqla, borcdan tam qurtulacaqlarını eşidəndə hər ikisi sevincdən ağlamağa başladı. Ayağa qalxıb məni qucaqladılar və həmin axşam bu hadisəni birlikdə bayram etdik.

Açıq danışaq: Vergi idarəsi sizə daha az vergi ödəməyin yolunu öyrədirmi? Bank faizi azaltmağın yollarını sizə söyləyirmi? Xeyr! Bütün sistem pulunuza qənaət etmək deyil, pulu əlinizdən almaq üçün qurulub. Gəldiyim nəticəni Amerikada yaşayan hər bir ailə bilməli idi! Həmin axşam mənə böyük təəssürat bağışladı; rast gəldiyim hər bir müştəri üçün bu hesablamaları aparmaq istədim.

Beləliklə, bu məlumatı və Allahın mənə verdiyi istəyi əldə bayraq tutaraq sığorta şirkətindən çıxdım; Drenda ilə birlikdə maliyyə şirkəti açdıq və həmin müştəriyə göstərdiyim xidməti şirkətdə göstərməyə başladıq. Əvvəllər şirkətimiz “İman və ailə maliyyəsi” adlanırdı. Şirkətin adından aydın idi ki, Padşahlığın qanunlarını imanla qəbul etsəniz, maliyyə probleminiz olmayacaq. Şirkətin adı uzun olsa da, yaxşı idi. Daha sonra adını dəyişib “İrəliləyiş Maliyyə Qrupu” qoyduq. Şirkət bu gün də müvəffəqiyyətlə fəaliyyət göstərir.

Sözün düzü, ailəmizdəki maliyyə vəziyyəti hələ də yaxşı deyildi. Borclarımız qalırdı, lakin düzgün yolda idik. Yeni şirkət qurandan sonra həm sevinir, həm də həyəcanlanırıdık. Yeni şirkət haqda çox şey öyrənirdik, lakin qarşılaşdığımız ən böyük çətinlik – pul tapmaq idi. Borcdan qurtulmağa kömək etdiyimiz adamlardan pul almaq istəmirdik, ala da bilməzdik. Pul tapmağın yolları barədə çox dua edib fikirləşdik. Qısa, Rəbb bizə həm şirkəti qurmağı, həm də bu şirkət üçün pul tapmağın yolunu göstərdi.

Daha sonra, müştərilər üçün hesablamaları sürətləndirmək üçün kompüter proqramı sifariş etdik. Kompüter barədə məlumatım az olsa da, bu sahədə bacarıqlı bir adam tapdıq. Yenə də Allah möcüzə etdi. Bizdən uzaqda yaşayan, şirkətimiz haqqında eşidən bir nəfər bizə zəng etdi. Bir müştəri kimi, fəaliyyətimizlə maraqlandı. Təqdim etdiyimiz məlumatı bəyəndi; sadəcə, söhbət edirdik. Onun proqramçı olduğunu öyrənəndə ehtiyacım haqda bölüşdüm, o isə böyük həvəslə bizə kömək etmək istəyini bildirdi. Bizə böyük endirim etsə də, şirkətimizin yenicə işə başladığını və bu pulu ödəməyə imkanımızın olmadığını ona söylədim. Buna baxmayaraq, o, işi yerinə yetirməyə və ödənişi gözləməyə hazır olduğunu bildirdi. Beləliklə, o, bizə lazım olan kompüter proqramını yazdı.

Adamlar bizim şirkəti sevdilər. Nə üçün də sevməsinlər? Xidmət ödənişsiz idi, adamlar pula qənaət etməyin yollarını öyrənmək və borclarını ödəmək istəyirdilər. Şirkət böyüdü və 2 il yarım əldə etdiyimiz gəlir bizi borclardan qurtardı. Çox keçmədi ki, 300 nümayəndəmiz bütün ölkə ərazisində şirkətin işini aparmağa başladı. Nağd pul ilə maşın almaqdan başqa, özümüz üçün ev tikdik. Şirkətimiz böyüyürdü; gəlirdən yüz minlərlə dollar verib Müjdə işini dəstəkləyir, adamlara yardım edirdik.

Otuz il keçsə də, borcdan çıxmağın yolunu adamlara təmənna-sız öyrətməkdə davam edirik. Şirkət uğurla öz xidmətini göstərir. 2001-ci ildə baş verən maliyyə böhranından və 2008-ci ildə adamlar pensiya pullarının 50-80%-ni itirəndən sonra pensiya investisiyaları istiqamətində işləməyə başladıq. Təhlükəsiz investisiya imkanlarını tədqiq etdik və şirkətimiz bu sahədə 2001-ci ildən etibarən fəaliyyətə başladı. Fəxrlə deyə bilərəm ki, son 16 ildə maliyyə qarmaqarışıqlığına baxmayaraq, bir qəpik belə, itki olmadan, müştərilərimiz üçün yüz milyon dollardan çox məbləği idarə edirik. Sərmayə qoyan müştərilərimiz xidmətə görə heç bir ödəniş etmirlər. Pensiya pulunuza görə narahatsızsa, məlumat almaq üçün

şirkətimizin 1-(800)-815-0818 telefon nömrəsinə zəng edin və ya Forwardfinancialgroup.com saytına məktub yazın.

Heyrətamizdir, elə deyilmi? Müqəddəs Ruhdan gələn bir məsləhət həyatımızı həmişəlik dəyişdi! Bəli, biz bu istiqamətdə özümüz irəlilədik, lakin istiqaməti göstərən Allah oldu. “Qari, borcdan azad olmaq necədir?” Sakitlik! İstirahət! Bu barədə fikirləşin. Kəskin maliyyə böhranından çıxaraq borcdan tam qurtulduq, nağd pul ilə məşinlər aldığımız, ev tikdik, lazım olanı almaqda davam edirik. Doqquz il ərzində mən günün hər dəqiqəsini kəskin həyəcan içində keçirirdim. Rahatlığım yox idi. Həftənin günündən və ya bayram günündən asılı olmayaraq, sakit deyildim. Maliyyə problemlərim hər yerdə məni təqib edirdi. Borclarıma görə xəcalətli idim və alçalılmış vəziyyətdə yaşayırdım. Qorxu hissi daim məni müşayiət edirdi. Məyusluq içində daim əsəb dərmanları içirdim.

Maliyyə vəziyyətimiz nizama düşmüşdü, həyatda bizə lazım olan şeyləri əldə etmişdik. Fikirləşə bilərsiniz ki, qələbəni bizə gətirən pul oldu. Bəli, əlbəttə, lazım olan şeylərə sahib olmaq böyük qələbədir, lakin əsl sevincin səbəbi – Padşahlığın qanunlarının işləməsini görmək idi. Drenda və mən Padşahlığın qanunlarının həyatda daim işlədiyini görəndə təəcüblənirdik: “Bir buna bax!” Qaranlıq otaqda işığı yandıranda hər şey göründüyü kimi, aydın görə bilərsiniz. Kor və çıxılmaz vəziyyətdə uzun müddət yaşayandan sonra görmək gözəldir. Allahın Padşahlığı aşkar etdiyimiz əsl xəzinədir. Bu isə bizi heyratə gətirirdi. Sadə sözlərlə öz vəziyyətimizi sizə çatdırım: həyatda ilk dəfə istirahətin nə olduğunu bildim!

Faciə bitdi! Əvvəllər adicə məşinin təkəri partlayanda böyük həyə-

**MÜQƏDDƏS RUHDAN
GƏLƏN BİR MƏSLƏHƏT
HƏYATIMIZI HƏMİŞƏLİK
DƏYİŞDİ! BƏLİ, BİZ BU
İSTİQAMƏTDƏ ÖZÜMİZ
İRƏLİLƏDİK, LAKİN
İSTİQAMƏTİ GÖSTƏRƏN
ALLAH OLDU.**

can keçirirdik: “Pulu haradan tapaq? Kartdan pul çəkə bilərik?” Bu gün isə hansısa səbəbdən maşınısız qalanda arvadıma, sadəcə, sual verirəm: “Bu dəfə hansı rəng maşın istəyirsən?” Faciə, həyəcan və borc olmadan, istirahət içində hərəkət edirik. Həm işimizi, həm də vəzifəmizi yerinə yetiririk. Daha borc içində sağ qalmaq barədə düşünmürük. HƏYATI yaşamaq haqda fikirləşirik!

“Sizə deyirəm: “Nə yeyəcəyik?” və ya “Nə içəcəyik?” deyər canınız üçün, “Nə geyinəcəyik?” deyər bədəniniz üçün qayğı çəkməyin. Can yeməkdən, bədən isə geyinməkdən daha vacib deyilmi? Göydə uçan quşlara baxın: onlar nə əkir, nə biçir, nə də anbarlarda saxlayır. Amma Səməvi Atanız onları yedizdirir. Siz onlardan daha qiymətli deyilsinizmi?”

– Matta 6:25-26

Son 36 il ərzində minlərlə adamın evində əyləşib onların maliyyə vəziyyətini müzakirə etmişəm. Bütün dünyada səyahət edərək minlərlə adamın qarşısında çıxış etmişəm. Hər yerdə eyni şeyi aşkar etmişəm: hər yerdə adamlara bircə şey gərəkdir – istirahət!!! Hər kəs həftəsonunu, məzuniyyəti və ya pensiya vaxtını gözləyir; hamı dayanıb istirahət etmək istəyir.

Apardığım bir neçə tədqiqat göstərdi ki, amerikalıların 70%-i öz işini bəyənmir; bunlardan 20%-i işinə nifrət edir. Nə üçün onlar nifrət etdikləri işlə məşğuldurlar? Yaşadıqları hansı gərginlik onları hər gün bu qədər mənəvi ağrıya dözməyə vadar edir? Düzünü desək, onlar quldur. (Əvvəllər biz hamımız qul olmuşuq. Dünyada seçim etmək üçün pulun olmalıdır. Əksər adamların isə pulu yoxdur). Onların uğur əldə etmək xəyalı getdikcə yox olur; onlar sağ qalmaq uğrunda mübarizə aparırlar; 30, 40 və ya 50 yaşda çıxılmaz vəziyyətdə sevmədiyi işdə çalışmağa məcburdurlar.

Yenicə aparılmış statistik araşdırmalara görə, Amerika əhəlinin 69%-i min dollar belə yığa bilməyib¹. Gərginlik və mənəvi travma içində yaşayan adamlar özlərinə hörmət etmirlər. Arzular əvəzinə ehtiyacları ödəmək haqda düşünlər; cansıxıcı məyusluq onları boğur. Sevinc yox olub.

Yadımdadır, bir gün bir pastor ilə maliyyə haqda danışdım. O, mənə xidmətini və adamları sevdini söylədi, ancaq hər səhər maliyyə vəziyyəti yadına düşən kimi sevinc hissi yox olurdu. Bu, günəşin qarşısını tutan böyük qara buluda bənzəyir. Ümitsiz fikirlər, maliyyə məyusluğu və çıxılmaz qul əsarəti onun düşüncə tərzini təşkil edir və onu yalnız sağ qalmaq haqda düşündürür, həyata qarşı düşmən mövqeyi tutmağa məcbur edir.

Həyat başqalarının necə uğur qazandığını seyr etməkdən ibarət olur. Hollivud qalib qəhrəmanı ekranda kütlələrə göstərməklə milyardlar qazanıb. Şəxsi həyatda qələbə çalmayan adamlar üzücü işlərini bir neçə dəqiqəlik də olsa, unutmaq və xəyallara dalmaq üçün ekranda mükəmməl həyat yaşayan mükəmməl adamlara baxırlar.

Hər il dünyada idman sahəsində milyardlarla dollar pul əldə edilir. 2017-ci ildə Amerika futbolu bir oyunda 7,8 milyard, futbol çempionatı isə 15,5 milyard qazandı.^{2 3} Adamlar sevimli komandalarının qələbəsini istəyirlər.

Lakin biz bir həqiqəti anlamalıyıq: hər birimiz qələbə üçün yaradılmışıq

**MALİYYƏ BÖHRANINDA
HƏYAT – ALLAHIN
İLKİN NİYYƏTİ BELƏ
OLMAYIB; BU GÜN DƏ
BU, ALLAHIN SİZİN
ÜÇÜN İSTƏYİ DEYİL.**

¹ Niall McCarthy, "Survey: 69% of Americans Have Less Than \$1,000 in Savings," Forbes, September 23, 2016, <https://www.forbes.com/sites/niallmccarthy/2016/09/23/survey-69-of-americans-have-less-than-1000-in-savingsinfographic/#30d27351ae67>.

² "Becoming a Yes Mom," <http://www.babyzone.com>.

³ Michael Snyder, "Goodbye Middle Class: 51 Percent of all American Workers Make Less Than 30,000 Dollars A Year," "End of the American Dream," Washington's Blog, October 21, 2015, <http://www.washingtonsblog.com/2015/10/goodbye-middle-class-51-percent-of-all-american-workers-make-less-than-30000-dollars-a-year.html/>.

– mübarizədə və oyunda qələbə çalmalıyıq. Əksər adamlar üçün maddi ümitsizlik istisna deyil, təbii haldır. Buna görə də yeganə çıxış yolu – başqalarının arzuladığımız həyatı yaşadığını görməkdir. Lotereya udmağın tələsi nədən ibarətdir? Nə üçün *“Milyonçu”* televiziya şousu bu qədər populyardır? Nə üçün varlanmaq məsləhətləri bir tilovdur? Cavab budur: İSTİRAHƏT! Hamı qaçaqaçdan yorulub; hamı arzularını kənara ataraq çörək dalınca qaçmaq üçün tezdən oyanmaqdan bezib. Lakin maliyyə böhranında həyat yeni bir şey deyil. Əslində, insan yer üzündə yaşadığı vaxtdan bu, belədir. Hərçənd, Allahın ilkin niyyəti belə olmayıb; bu gün də bu, Allahın sizin üçün istəyi deyil.

2 FƏSİL

QANUNİ HÜQUQLAR

İstirahəti əldə etməzdən əvvəlki həyatımızı bir sözlə təsvir edə bilərdik: ümitsizlik. Maliyyə qarmaqarıışıqlığı və həyəcan içində keçirdiyimiz doqquz il uzun bir müddətdir. 35 hektarlıq ərazidə yerləşən kənd evini 300 dollara kirayəyə götürmüşdük. Bu, çox ucuz qiymət idi. Yan-yörəmə baxıb öz-özümə fikirləşirdim: görəsən, nə vaxtsa mənə də belə bir torpaq sahəsinə sahib olmaq qismət olacaqmı?

Torpağın sahibi bir neçə ildən sonra bu ərazidə qolf meydançası tikmək fikrində idi. Mülkü baxımsız qoymamaq üçün kimsənin, sadəcə, orada yaşamasını istəyirdi. Köhnə kənd evi sökülməli idi və bu müddət ərzində burada heç bir təmir işi nəzərdə tutulmurdu. Bu evi icarəyə götürəndən sonra xeyli təmizlik və bəzi təmir işləri apardıq; yalnız bundan sonra evdə yaşamaq üçün normal şərait yarandı. Burada üç il yaşayandan sonra öz evimizə köçməyi planlaşdırırdıq. Lakin səkkiz ildən sonra buna heç ümidimiz yox idi.

Allah Öz Padşahlığı haqda mənimlə danışandan sonra Padşahlığın qanunlarını həyatda tətbiq etməyə başladıq və hər şey dəyişməyə başladı. Əvvəlcə maliyyə vəziyyətimiz yaxşılaşdı. Hər bir kiçik qələbə bizə xoş həyəcan bəxş edirdi. Yadımdadır, köhnə kənd evinə qabyuyan maşın alıb gətirəndə Drenda ilə necə də xoşbəxt idik! İşdən evə qayıdandan sonra bəzən arvadıma qab yumaqda kömək edirdim. Dörd uşaq olan evdə Drenda daim qab yuyurdu. Yadımdadır, qabyuyanı alandan sonra ona dedim: “Təsəvvür edirsən, nağd pulla təzə qabyuyan aldıq!” Siz “qabyuyan almaq nə böyük işdir

ki?” deyər fikirləşə bilərsiniz. Bunun üçün mətbəximizin vəziyyətini təsəvvür edin: 25 il fasiləsiz işləmiş soba və soyuducu artıq yaşıl rəngdə idi. Bunlarla müqayisədə təzə qabyuyan bizim üçün böyük qələbə idi.

Birinci fəsildə Allahın mənə yeni şirkət açmaq fikrini ürəyimə salması haqda danışmışdım. Bu, bizi maliyyə böhranından çıxartdı. Fikirləşə bilərsiniz: “Kaş Allah mənə də oxşar bir arzu bəxş edərdi!” Xoş xəbər isə bundan ibarətdir ki, Allah sizə də istiqamət vermək istəyir, lakin bunun üçün siz Padşahlığın qanunlarını öyrənməlisiniz. Yalnız bu halda Allahdan bu köməyi qəbul etməyə qadir ola bilərsiniz. Allahın bu Padşahlıq haqda öyrətdiklərini tətbiq ediyimizə görə Onun məsləhətini qəbul etməyimiz mümkün oldu. Əvvəlki kitabımda Padşahlığın qanunlarını böyük təfəsilatla verdim baxmayaraq, burada onların qısa icmalını təqdim edəcəyəm ki, irəliləməyimiz üçün əsas olsun.

Adamlar məndən soruşurlar: “Allahın Padşahlığı deyəndə nəyi nəzərdə tutursunuz?” Məsihçi olduğuma baxmayaraq, Padşahlıq haqda təsəvvürüm olmayıb. Öləndə cənnətdə olacağıma inanırdım, lakin Allahın Padşahlığının nə olduğunu və necə işlədiyini bilmirdim. Bunu başa düşmək üçün siz “padşahlıq” sözünün mənasını bilməlisiniz. Hərfi mənada bu, “ölkə” deməkdir. Padşah öz ölkəsində padşahlıq edir. Bu ölkədə və ölkə vətəndaşlarının həyatında padşahın sözü qanundur. Padşahlığa dair həmçinin qeyd etməliyəm ki, böyük kütlə padşahlığı təşkil etmir. Padşahlıq – hər bir vətəndaş üçün padşahın qanunlarını qüvvədə saxlayan hökmranlıqdır. Allahın Padşahlığı var; bu Padşahlıqda olan qanunlar hər bir vətəndaş üçün qüvvədədir. Əksər məsihçilər bunu bilmirlər. Onlar hesab edirlər ki, edilən dualara cavabı verib-verməməyə və ya bəzi adamlara xoş münasibət göstərib-göstərməməyə Allah Özü qərar verir. Onlar hesab edirlər ki, uzun müddət oruc tutsalar və ya Allah üçün çoxlu ruhani işlər görsələr, Allah onlara xoş münasibət göstərəcək. Dostum, Allah sizə artıq xoş münasibət göstərir.

“Artıq yad və qərib deyilsiniz, siz müqəddəslərlə birgə vətəndaş və Allah ailəsinin üzvüsünüz”.

– Efeslilərə 2:19

Siz Allah Padşahlığının, sadəcə, vətəndaşı deyilsiniz. Həmçinin siz Onun ailəsinin üzvü, Padşahın oğlu və ya qızısınız. Növbəti ayə bunun mənasını aydın göstərir:

“Mən bunu deyirəm: varis hər şeyin sahibi olsa da, uşaqlıq vaxtında kölədən fərqlənmir. O, atasının təyin etdiyi vaxta qədər qəyyumların və idarəçilərin nəzarəti altındadır. Bunun kimi biz də ruhani tərəfdən uşaq ikən dünyanın ibtidai təlimlərinə kölə idik. Lakin vaxt tamam olanda Allah qadından, Qanun altında doğulan Öz Oğlunu göndərdi ki, Qanun altında olanları satın alsın və biz övladlığa götürülək. Övladlar olduğunuz üçün Allah Öz Oğlunun «Abba, Ata!» deyərək nida edən Ruhunu ürəklərimizə göndərdi. Buna görə də sən artıq kölə deyil, övladsan. Əgər övladsansa, həmçinin Allahın təyin etdiyi varissən”.

– Qalatiyalılara 4:1-7

Övlad olduğunuz üçün bütün malikanənin varisi olursunuz; Onun Padşahlığında bir vətəndaş olaraq, qanuni hüquqlara maliksiniz! Bir anlıq dayanıb bu barədə düşünün: artıq bütün bunlara maliksiniz. Ehtiyac duyduğunuz şeylərin hamısı artıq sizinkidir. Buna görə də fəryad ilə diləməyi dayandırın. Sizdə

**HİSSLƏR GÖZƏL OLUR;
ALLAHIN HÜZURUNU DUYMAĞI
ÇOX SEVİRƏM. LAKİN
QANUNİ MƏSƏLƏLƏRDƏN
SÖHBƏT GEDƏNDƏ XİLAS
OLMAĞIM ÜÇÜN BUNU HİSS
ETMƏMƏLİYƏM. BU, QANUN
MƏSƏLƏSİDİR.**

olan şeyi diləməyə ehtiyac qalmır. Allah kiməsə kömək etmək və ya kömək etməmək qərarını fərdi qəbul etmir. Allahın övladı olan hər kəsə Allah kömək edir.

Bunu ABŞ-ın vətəndaşı nümunəsində sizə izah etmək istəyirəm. Vətəndaşsınızsa, sizin üçün qanunun icrasını ABŞ hökuməti təmin edir. Bu imtiyaz sizin vətəndaşlığınıza daxildir. Beləliklə, Onun köməyini əldə etmək üçün uzun müddət oruc tutaraq dua etmək gərək deyil. İsanın qurbanı sayəsində Allah sizə bunların hamısını artıq verib. Buna görə də bundan istifadə edin. Bu, sizin hüququnuzdur.

“Allah bizi Məsih İsada, Onunla birlikdə dirildib səmada oturtdu. Bunu Məsih İsada bizə etdiyi xeyirxahlıqla lütfünün hədsiz zənginliyini gələcək dövrlərdə də göstərmək üçün etdi”.

– Efeslilərə 2:6-7

“Onunla birlikdə dirildib səmada oturtdu” – bu sözlər sizin Padşahlıqdakı qanuni mövqeyiniz haqqdadır. İsa Atanın sağ tərəfində əyləşib. Məsihin Bədəninə aid olduğunuza görə siz də Atanın sağ tərəfində əyləşmişiniz. Bu, ağılaşılmaz olsa da, həqiqətdir. Bunların hamısı sizə artıq verilib. Siz ailənin üzvüsünüz və bu, ailə məsələsidir! Lakin iblis sizin kimliyinizə və malik olduğunuz şeylərə aid bu həqiqətlərin hamısını sizdən gizlətməyə çalışır. Buna görə də adamların əksəriyyəti, hətta məsihçilər belə, yer üzündəki lənətli sistemdə yaşayaraq sağ qalmaq uğrunda mübarizə aparırlar.

Padşahlığın öz qanunlarına malik olduğunu anlayanda, bir vətəndaş kimi, mənim də qanuni hüquqlarımın və imtiyazlarımın olduğunu biləndə, həyatım tam dəyişdi. Belə hisslər gözəl olur; Allahın hüzzurunu duymağı çox sevirəm. Lakin qanuni məsələlərdən söhbət gedəndə xilas olmağım üçün bunu hiss etməməliyəm. Bu, qanun məsələsidir. ABŞ vətəndaşı olmağım üçün bunu hiss etməməliyəm. Burada doğulduğuma görə, qanuna əsasən, mən

ABŞ vətəndaşı olduğumu, sadəcə, bilirəm. Allahın qarşısında mövqeyiniz düzgündürsə, həyatınız hisslərinizə deyil, qanuna əsaslanırsa, vəziyyət mütləq dəyişir.

“Biz Onun hüzurunda ona görə cəsarətlə danışa bilirik ki, Onun iradəsinə uyğun nəşə dilədikdə O bizi eşidir. Bilirik ki, nə diləyiriksə, O bizi eşidir; beləcə də bilirik ki, Ondan dilədiklərimizi alırıq”.

– 1 Yəhya 5:14-15

Bir anlıq bu ayələrə diqqət yetirin. Onları çox sevirəm. Allahın iradəsinə uyğun nəşə diləsəm, Onun məni eşitdiyini bilirəm! Söhbət qulaqla eşidilən səsdən getmir. Bu, qanuni məsələdir. Məhkəmə zalında oturan hakimi təsəvvür edin. Hakim məsələyə qanun əsasında baxır. Biz Padşahın qanunlarına uyğun nə işə diləyiriksə, artıq bilirik ki, O, Öz qanununu dəstəkləyəcək. Buna görə də nəticədə əmin ola bilərik. Bu, ehtimal deyil.

Məsələn, ABŞ bir padşahlıq deyil, onun padşahı yoxdur, lakin hər bir vətəndaş üçün eyni təsirdə olan qanunlarla idarə olunur. Eləcə də, Allahın Padşahlığı hər vətəndaş üçün eyni təsirdə olan qanunlarla idarə olunur. Müqəddəs Kitabda oxuduğumuz hekayələr bizi əyləndirmək üçün yox, qanunları bizə nümayiş etdirmək üçündür ki, biz bu qanunları öyrənib həyatımızda tətbiq edək. İsa Allahın Padşahlığını izah edərək onu bir çox şeyə bənzədirdi. O, məsəllərdə Padşahlığın qanunlarına istinad edirdi. İsa qanunları təsvir edir, hadisələrin gedişinin səbəbini izah edirdi. Yenə də təkrar edirəm ki, müəyyən səbəblərə görə bir çox adamların Allahın Padşahlığının qanunlar vasitəsilə idarə olunduğu haqda anlayışları belə, yoxdur. Adamlar hesab edirlər ki, Allah istədiyini Özü seçdiyi vaxtda edir, çünki O, Allahdır. Mən bununla razı olsam da, bilirəm ki, Allah Öz qanunlarına tabedir. Qərribə səslənsə də, fikrimi izah etmək üçün Mark 6-cı fəsildən bir ayəyə nəzər salaq:

“İsa onlara dedi: «Bir peyğəmbərə öz yurdundan, qohum-əqrəbələri arasından və öz evindən başqa heç bir yerdə xor baxmazlar». Orada O heç bir möcüzə yarada bilmədi, yalnız bir neçə xəstənin üzərinə əl qoyub şəfa verdi. İsa onların imansızlığına heyrat edirdi. Sonra ətraf kəndlərdə təlim öyrə-dərək oraları gəzib-dolaşdı”.

– Mark 6:4-6

Bu ayələrdən siz Padşahlığın qanunları haqda məlumat ala bilərsiniz.

O heç bir möcüzə yarada bilmədi.

Əvvəla, İsanın nəyi isə edə bilmədiyini söyləsəniz, bir çox məsihçi bu ayədən xəbərdar olmadığına görə sizinlə mübahisə etməyə başlayacaq. Lakin burada aydın yazılıb: İsa möcüzə yarada bilmədi. Padşahlıqda hadisələrin qanunlara uyğun baş verdiyini biləndən sonra siz bu ayələrə fərqli yanaşacaqsınız. İmanlıların əksəriyyəti şəfa tapmayanda Allahın buna iradəsinin olmadığını düşünürlər. Təbii ki, Padşahlığın qanunları haqda anlayışı olmayan adam belə düşünəcək. Belə adamın anlayışında hər şeyə qadir Allah şəfa verməyəndə səbəb – “O istəmir” olur. Başqa nə ola bilər?

Kimsə çətinlikdən keçəndə belə deyə bilər: “Allah belə istədi”, “Allah yaxşısını bilir”, “Allah hər şeyi Öz nəzarəti altında saxlayır” və s. Adətən məsihçilər elə bu mərhələdə dayanırlar. Padşahlığın qanunları və İsanın şəfa verə bilmədiyinin səbəbi haqda anlayışları olmadığına görə belə nəticəyə gəlirlər: “Allahın iradəsində deyil. Allah mənə şəfa vermək istəmir”. Bu, belə adamların çıxardığı təbii nəticədir. Dostum, Müqəddəs Kitab “İsa şəfa vermək istəmədi” yazmır. Burada belə yazılıb: adamların imansızlığına görə O heç bir möcüzə yarada bilmədi. Bunu başa düşsəniz, görəcəksiniz ki, Allahın şəfa vermək arzusu olsa da, ruhani qanunlara əsasən möcüzə baş vermədi.

Başqa ayələrdə də siz Allahın Padşahlığının qanunları səbəbilə Öz istəyini və iradəsini yerinə yetirdiyi və ya yetirmədiyini haqda oxuya bilərsiniz. Məhz buna görə Padşahlığın qanunlarını öyrənməyiniz çox vacibdir. Nə vaxtsa Allahın möcüzəsinə ehtiyac duysanız Onun qüdrətini məhdudlaşdıran yox, ona yol verən şərait yaratmalısınız. Bu kitabı yazmağımın da səbəbi məhz budur.

Məncə, siz ilk növbədə başınızda olan dini təsəvvürləri bir kənara atmalısınız. Ömrünüz boyu Allahın nə isə etdiyinin və ya etmədiyinin səbəbləri haqda eşitmisiniz. Məsələn, balaca uşaq öləndə deyirlər: “Allah bilən məsləhətdir. Belə məsləhət bilib”. Ümidvaram, belə sözləri rədd etməyin lazım olduğunu bilirsiniz. Allah şəfa verməyəndə və uşaq öləndə – səbəbi BİLMƏLİSİNİZ. “Hansı səbəblərə görə Allah Öz qüdrətini yer üzündə fəal etmədi? Nə üçün Allah möcüzə yarada bilmədi?” Bu sualların cavabını bilməlisiniz. “Bu sualların cavabı var” desəm, bəzi adamlar inciyəcək. Lakin mən sizə yalnız Müqəddəs Kitabda yazılanı deyirəm. Bir daha təkrar etmək istədim: siz bu suala cavabı bilməlisiniz.

Oxuduğumuz kimi, həmin yerdə İsa möcüzə edə bilmədi. Bunun sadə və qısa izahı belədir: Allahın iradəsinin bunu etməyə qanuni hüququ yox idi. Qanuni hüququ yer üzündə yaşayan və Allahın iradəsinə əmin olan adamların imanı verir. Allahın möcüzə yaratmaq gücü və istəyi var – bununla hamı razıdır. Lakin O, möcüzə yarada bilmədi. Müqəddəs Kitab bunun səbəbini izah edir. Səbəb – Allahın zəifliyi deyil, adamların imansızlığıdır. Bunu dəftərinizə yazın! Əsas məsələ budur! İman!

Əvvəlki kitabımda iman, imanın təsiri, imanın əhəmiyyəti, imanın Allah üçün böyük əhəmiyyət kəsb etməsinin səbəbi, imanı haradan əldə etməli olduğunuz, imana malik olub-olmadığınızı necə bilməli olduğumuz

**ALLAH BİZƏ ÇƏTİN GÜNDƏ
VƏ YA BƏLA GƏLƏNDƏ TƏKCƏ
DÖZÜM DEYİL, ŞƏFA, BƏRPA
OLUNMA, RİFAH VƏ BÖYÜK
XEYİR-DUALAR VƏD EDİR.**

haqda çox danışmışam. Padşahlığın bu əsas qanununu bilməyiniz zəruridir. Bu, həyat və ölüm məsələsidir!

Bu yaxında məşhur bir məsihçi təşkilatından məktub aldım. Təəssüf ki, məktubda əksər məsihçilərin inandığı sözlər yazılmışdı. İcazə verin sizinlə bu haqda bölüşüm.

Məktub möhtəşəm olan bu ayə ilə başlayırdı:

*“Möhkəm və cəsarətli olun! Onlardan qorxub çəkinməyin!
Çünki Allahınız Rəbb sizinlə gedir. O sizi atmaz, tərk etməz!”.*

– Qanunun Təkrarı 31:6

Sonra bu cümlələr gəlirdi:

“Nə üçün Allah terrorizmə və əzaba son qoymur? Nə üçün Allah insanların ölümünə yol verir? Suallar çoxdur və həqiqət bundan ibarətdir ki, bunların cavablarını bilmirik. Allahın bəzi hadisələrə yol verməsinin səbəbini bilmirik. Təkcə Allahın məhəbbətinin mükəmməl olduğunu bilirik. O, hər şeydən üstündür. Allah bizi gücümüzdən artıq sınağa çəkilməyə qoymaz; Allah bizə çətinlik verəndə daim yanımızda olur. Onun vədlərinə etibar etməliyik”.

SƏHV, SƏHV, SƏHVDİR! Müqəddəs Kitab bunun əksini yazır:

“Siz insanın qarşılaşdığı sınaqdan başqa bir sınaqla qarşılaşmadınız. Allah sadıqdır və O sizi gücünüzdən artıq sınağa çəkilməyə qoymaz. Sınaqla yanaşı bu vəziyyətdən çıxış yolu ilə də təmin edəcək ki, tab gətirə biləsiniz”.

– 1 Korinfilərə 10:13

Allah bizə çətin gündə və ya bəla gələndə təkcə dözümlə deyil, şəfa, bərpa olunma, rifah və böyük xeyir-dualar vəd edir. Allah Öz mükəmməl məhəbbətinə görə çıxış yolu təklif edir. Mən bunu davam edə bilərəm, lakin təəssüf ki, adamların əksəriyyəti Allaha başqa cür inanırlar. Ümumiyyətlə, insan mükəmməl sevgisi olan

Allah haqda necə düşünə bilər ki, O, kimsəyə xərcəng göndərir və ya xəstəyə şəfa verməmək yolunu seçir? Bu, mənə çatmır. Adamlara bu sualı verəndə onlar deyirlər: Allahın fikirləri bizim fikirlərimizdən üstündür. Nə dediyinizi heç anlayırsınız? Mükəmməl sevgiyə malik olmadığımız halda övladımıza bunu etmərik! Xeyr, Allah Öz fikirlərini Müqəddəs Kitabda çox aydın göstərir.

Məktubda deyilirdi ki, Allahın bizə verdiyi dərdlərə dözməyimiz üçün O, həmişə yanımızda olur və bizə kömək göstərir. Allah pis olanı insana verəmi? Xeyr. Müqəddəs Kitab Allahın bizimlə olduğunu, bizi heç vaxt tərk etmədiyini deyəndə bunu vədlərini dəstəklədiyi üçün etdiyini deyir. Dostum, Allah bizim düşmənimiz deyil. Bu fikir Allahdan deyil. Xidmət etdiyim Allah belə deyil. Ümidvaram, mənimlə mübahisə etməyəcəksiniz. İmanlılar cəmiyyətinizdə belə öyrədirlərsə, oranı dərhal tərk edin!

Allah məhəbbətdir və Kəlam “məhəbbət əsla tükənməz” yazır. Tükənən şey – adamların imansızlığı səbəbilə Allahın qanuni hüququ əsasında yer üzündəki vəziyyətə müdaxilə etmək bacarığıdır. Bu, qanuni məsələdir; bunu hiss etmək və ürpənmək lazım deyil. Sadəcə, bilməyiniz lazım olan qanuni məsələdir. Yer üzündə qanunlar mövcud olduğu kimi, Padşahlığın da qanunları mövcuddur. Allah istədiyi hər şeyi edə bilər. Bu barədə artıq sizə demişəm. Allahın qüdrətinin vəziyyətə qanuni əsasda müdaxilə etməsi üçün Allahın iradəsi ilə imanda razılaşmalısınız. Dostum, imanın nə olduğunu və imanı Allahdan qəbul etməli olduğunuzun səbəbini **bilməlisiniz**.

Bu silsilənin birinci, *“Maliyyə vəziyyətinizdə inqilab: Padşahlığa sədaqətin gücü”* adlı kitabını oxumamısınızsa, icazə verin imanın nə olduğunu sizə deyim. Fikirləşirsiniz, imandan danışan adamların əksəriyyəti imanın nə olduğunu bilir? Səhv edirsiniz. Qanuni hüquqlara aid Padşahlıq anlayışını dərk etmək üçün tarixə üz tutuq.

Gəlin **Romalılara 4:18-21-ə** nəzər salaq:

“Heç bir ümid olmadığı halda İbrahim çoxlu millətin atası olacağına ümidlə inandı. Çünki ona deyilmişdi ki, «nəslin o qədər olacaq». Hətta təxminən yüz yaşında ikən öz bədəninin artıq ölüyə bənzədiyini, arvadı Saranın da bətninin ölü olduğunu anladı, amma imanı azalmadı. Allahın vədinə imansızlıqla şübhə etmədi, əksinə, imanında möhkəm durub Allahu izzətləndirdi. Tamamilə əmin idi ki, Allah verdiyi vədi yerinə yetirməyə də qadirdir”.

İbrahim imanın atası kimi tanınır. O, Allahın Öz vədini yerinə yetirəcəyinə qadir olmasına tam əmin idi. Allah ilə razılışaraq əmin olmaq – “iman” adlanır. Razılıq olmasa, Allah yer üzünə müdaxilə edə bilmir. Sual verə bilərsiz: “Nə üçün kimsə Allaha istədiyini etməkdə təsir edə bilər? Axı O, Allahdır”. Bu suala cavabı tapmaq üçün Adəmin dövrünə nəzər salmalıyıq:

“Onu mələklərdən az müddət ərzində aşağı tutdun, izzət və əzəmət tacını onun başına qoydun. Hər şeyi onun ayağının altına qoyub təbə etdin”

– İbranilərə 2:7-8

Bu ayələr Adəm ilə Həvvadan bəhs edir. Fikir verin: yer üzündə Adəm ilə Həvvaya təbə olmayan şey yox idi. Onlara qanuni hüquq verilmişdi. Adəm yer üzündə hökm etmək üçün təyin edilmişdi. O, Allahın Padşahlığının səlahiyyətli nümayəndəsi idi. O, bütün yer üzünü idarə edirdi.

“Allah dedi: «Öz surətimizə və bənzərimizə görə insanı yaradaq. Qoy o, dənizdəki heyvanlara, göydəki quşlara, yerdəki heyvanlara, bütün yer üzünə və yerdə sürünən canlıların hamısına hökmranlıq etsin»”.

– Yaradılış 1:26

Yenə də Adəmə yer üzündə hökmranlıq etmək üçün səlahiyyətin verilməsi haqda oxuyuruq. Allah onun başına izzət (məsh və ya qüdrət vermişdi) və əzəmət (səlahiyyət mövqeyi vermişdi) tacını qoymuşdu. Ona tabe olmayan sahə yox idi. Yaradılışın hekayəsində oxuyursunuz ki, Adəm bütün heyvanlara ad verdi və o, bütün yer üzündə hökmranlıq edirdi. Bildiyimiz kimi, iblis Həvvanı aldatdı, Adəmi təhrik etdi və o, Allahın Padşahlığına qarşı xəyanət etdi. Bundan sonra Adəm iblisin üzərində öz səlahiyyətini itirdi. 2Kor.4:4-də Paul yazır ki, Adəmin xəyanəti nəticəsində iblis “bu dövrün allahı” oldu. İblis Allah olmadı, sadəcə, bu dünyada ruhani səlahiyyəti qanuni yol ilə əldə etdi. Yer üzündə yaşasa da, Adəm Allah üçün öldü. Allahın Ruhu ilə birlikdə yaşamaq üçün yaranmış insanın ruhu Ondan ayrı düşdü. İnsan öz hissləri, öz ağılı, öz iradəsi ilə hərəkət etməyə başladı.

“İblis İsanı yuxarıya çıxardı və bir anda dünyanın bütün padşahlıqlarını Ona göstərdi. İblis İsaya dedi: «Mən bütün bunların üzərindəki səlahiyyəti və şən-şöhrəti Sənə verəcəyəm. Çünki bunlar mənə verilib və mən kimə istəsəm, ona verə bilərəm. Bax əgər Sən mənə səcdə etsən, bunların hamısı sənə olacaq»”.

– Luka 4:5-7

Burada görürük ki, yer üzündə iblisin mövqeyi ona **“verilib”**. Əlbəttə, bilirik ki, səlahiyyəti ona verən şəxs (Adəm) özü səlahiyyətə malik idi. Bunu bilmək vacibdir. Əslində, iblis yer üzünə qanunsuz müdaxilə etməyə cəhd etsəydi, dərhal qovulardı. Dəstək çağıran polis zabiti təsəvvür etsəniz, nə üçün “iblis dərhal qovulardı” dediyimi başa düşəcəksiniz. Zabitin üzərindəki atributlar ABŞ hakimiyyətinin bütün qüvvələrinin onun sözlərini dəstəklədiyini göstərir.

Adəmin başındakı tac (mövqeyi) Allahın Padşahlığını təmsil edərək hökm sürdüyünü göstərir. Allahın bütün gücü Adəmi

dəstəkləyirdi. Yer üzündə Adəm hökmranlıq etdiyinə görə iblisin burada qanuni hüquqları yox idi. O, Adəm ilə Həvvaya tabe idi. Yer üzündə qanuni səlahiyyəti əldə etməsi üçün Adəm iblisə öz tacını verməli idi. İblis Adəmi buna məcbur edə bilməzdi. Adəmin başından tacı yalnız Adəmin özü çıxara bilərdi və iblis bunu bilirdi. Məhz buna görə iblis hiylə qurdu. Onun hiyləsi nədən ibarət idi? İblis Allahın etibarsız olduğunu və əslində Adəmlə Həvvaya ən yaxşısını vermək istəmədiyini söylədi. O, Həvvanı Allaha itaətsizliyin faydalı olduğuna inandırdı, guya Allahın qanunları Həvva ilə Adəmi yaxşı bir şeydən məhrum edirdi.

İblis Adəmlə Həvvanı Allahın sözünə inanmaq əvəzinə öz sözünə inandırdı.

Bu, inamdır. İman – Allahın sözlərinə əmin olmaqdır. Adəm və Həvva Allahın sözünə etibar etmək əvəzinə iblisin sözünə etibar etdilər. Bundan sonra onlar müvafiq hərəkət etdilər və nəticədə Allahın Padşahlığında mövqelərini itirdilər, adamların işləri üzərində iblisə qanuni hakimiyyət verdilər. Daha sonra nə baş verdi? Yer üzündə əvvəllər səlahiyyəti olan Adəm iblis ilə razılaşaraq Allahdan kənarlaşdı. Adəm öz tacını, səlahiyyətini atıb iblisin ardınca getdi. Bununla o, Allahı öz həyatından kənarlaşdırdı. Bir çox adam deyə bilər: “Yox, ola bilməz. Adəm Allahı yer üzündəki padşahlıqdan kənarlaşdırı bilməzdi!” Lakin adamların həyatlarına aid məsələlərdə bu, belə də oldu. İcazə verin dəlil gətirim. Gəlin yenidən **Yaradılış 3:17-19-a** nəzər salaq. Adəm günah edəndən sonra Allah ona dedi:

«Arvadının sözünə qulaq asdığın üçün, qadağan etdiyim, “meyvəsini yemə” dediyim ağacdən yediğin üçün sənə görə torpaq lənətlənir. Ömrün boyu zəhmətlə torpaqdan yemək əldə edəcəksən. O sənə tikan və qanqal bitirəcək, sən də çöldəki

ot-ələfi yeyəcəksən. Alın tərnlə çörək yeyəcəksən. Axırda torpağa qayıdacaqsan, çünki oradan götürülmüsən, ona görə ki yerin torpağısan, torpağa da qayıdacaqsan»

Bu sözlərə fikir verin: *“sənə görə torpaq (yer üzü) lənətlənir”*.

Lənətlənmək – Allahın hüzzuru və xeyir-duası olmadan yaşamaq deməkdir. Yer üzündə səlahiyyətli şəxs Adəm olub. O, yer üzündəki həyatda Allahın qanuni hüququnu ləğv etdi. Allah deyir: “Ey Adəm, sənə görə əl-qolum bağlandı. Daha sənə kömək edə bilmərəm”. Sonra Allah Adəmə zülm içində olan həyatının, alın tərnlə və zəhmətinin Ona aidiyyətinin olmadığını deyir. “Torpaq lənətlənir” deyilir; yer üzündə zülm həyatı başlayır. Biz hamımız belə bir dünyada – zülm və qorxu padşahlığında böyümüşük. Dünyaya gələndən narahat olmağı öyrənmişik; qorxu hissi fikirlərimizi ələ alıb. Yer üzündəki lənətli sistem haqda danışanda bir daha bu ayələrə qayıdacağam. İndi isə iblisin yer üzündəki həyata müdaxilə etməsini başa düşməyinizi istəyirəm. İblis yer üzündə Allah tərəfindən səlahiyyət almış bir kişi və ya qadın tapmalı idi. Həmin adam iblisə yol verməli idi. Adəmdə bu səlahiyyət var idi və iblis Adəmi aldaraq ona bunu etdirdi. İndi isə gəlin İbranilərə 2:7-8-ə yenə nəzər salaq:

“Onu mələklərdən az müddət ərzində aşağı tutdun, izzət və əzəmət tacını onun başına qoydun. Hər şeyi onun ayağının altına qoyub təbə etdin”.

Ayədə Allaha “hər şeyi onun ayağının altına qoydun” deyilir. Ayə uzun müddət əvvəl baş vermiş hadisə barədə yazsa da, insanın yer üzündəki mövqeyi hələ də eyni qalıb. Adəmin günahı sayəsində insan yer üzündə ruhani səlahiyyətini itirsə də, qanuni vəzifəsini itirmədi. Oxuduğumuz ayə bunu təsdiqləyir. İnsanın yer üzündəki qanuni mövqeyinə görə və iblisin insan üzərində qanuni ruhani səlahiyyəti səbəbi ilə Allah yer üzünə müdaxilə edərək Öz Sözlünü poza bilmir.

Allaha yer üzündə Onunla razılaşan bir kişi və ya qadın gərəkdir ki, Allahın Padşahlığı üçün ruhani qapı açılsın və yer üzündə Padşahlığın qanuni hüquqları olsun. İblisə Adəm vasitəsilə dünyaya daxil olmaq gərək olduğu kimi, Allaha da insanlar vasitəsilə bu dünyaya Padşahlığı qanuni yol ilə gətirmək lazımdır. Ürəyiniz və aqlınız Allahın iradəsinə tam əmin olaraq iman etməlidir. Allahın Padşahlığının yer üzündə qanuni hüquqlara malik olması üçün iman gərəkdir. İmanı necə əldə etmək və ya imanda olub-olmadığınızı necə yoxlamaq haqda indi danışmayacağam. Bu silsilədən olan birinci kitabda bu barədə ətraflı danışmışam. Bu söhbətimizə dair isə qeyd etməliyəm ki, birincisi, imanın nə olduğunu, ikincisi, Allahın Padşahlığının yer üzünə gəlməsi üçün imanın tələb olunduğunu bilməlisiniz.

İndi, ümidvaram, sizə aydındır, nə üçün İsa Öz doğma şəhərində möcüzə edə bilmədi. Səbəb – adamların imansızlığı idi. Beləliklə, Allahın iradəsi yer üzündə qanuni hüquqlara malik deyil. Sözlərimin məgzini aydın edən bir ayə ilə bu söhbəti bitirməyə icazə verin:

Romalılara 10:10-cu ayəni hamı eşidib:

“İnsan ürəkdən iman etməklə saleh sayılır və dili ilə iqrar etməklə xilas olur”.

Bu ayə “Roma yolu” adlanan və xilas təsvir edən dörd ayədən biridir. Bir anlıq dayanıb bu ayənin mənası haqda düşünmüsünüzmü? Siz ürəyinizdə inanır və Allahın iradəsi ilə razılığa gəlirsiniz. Ürəyinizdə Allahın iradəsi ilə razılaşanda Allahın iradəsinin yer üzündə icrası üçün qanuni əsas yaranır. Bu ayə deyir ki, Allaha iman edəndə saleh sayılırsınız. Ədalət – qanunun icrasıdır. Beləliklə, ürəyinizdə iman edəndə yer üzündə Allahın iradəsini icra etməyə qanuni hüquqlara malik olursunuz. Lakin fikir verin ki, hələ heç nə baş vermir. Ayənin ikinci hissəsi var: “... dili ilə iqrar etməklə xilas olur”. Ürəyinizdə Allahın iradəsi ilə razılığa gələndə Allah yer üzünə müdaxilə etməyə qanuni əsas əldə edir. Lakin hələ ki, heç nə baş vermir. Bunun baş verməsi üçün yer üzündə hökmranlıq

edən insan (siz) bunun düyününü yer üzündə açmalıdır. Nə üçün? Çünki burada hökmranlıq edən sizsiniz. İştirakınız olmasa, Allahın iradəsi öz-özünə bunu etmir!

“Sizə doğrusunu deyirəm: yer üzündə bağlayacağınız hər şey göydə bağlanmış olacaq və yer üzündə açacağınız hər şey göydə açılmış olacaq”.

– Matta 18:18

Bu ayə mənim izah etdiyimi söyləyir. Yer üzündə bağlayacağınız hər şey göydə bağlanmış olacaq və yer üzündə açacağınız hər şey göydə açılmış olacaq. İştirakınız olmasa, Allah bunu Özü edə bilməz. Allah sizi gözləyir və siz imanla, Allahın iradəsi ilə razılığa gələrək səlahiyyətə yer üzündə yol açmayanadək O, heç bir hərəkət etməyəcək.

Əsas məsələ Allahın səlahiyyəti və qüdrəti üçün yer üzündə yol açmağı öyrənməkdir. Öz həyatımda mən bunu öyrəndim; növbəti məktubu yazan adam da bunu öyrənmişdi:

“Salam! Ərimlə mən imanlı həyatımız haqda bölüşmək istərdik. 2011-ci ildə arzuladığımız evdə yaşayırdıq, lakin maaşdan maaşa qədər əziyyət çəkir, ərzaq almaq, evi isitmək üçün kredit götürürdük. Bol həyat əvəzinə yoxsulluq içindəydik. Mən imanlılar cəmiyyətində ibadət qrupunun rəhbəri idim, lakin imanımızın maliyyə vəziyyətimizə aidiyyəti yox idi. “Pul məsələsinin həlli” adlı televiziya proqramınızı görüb maraqlandım, “Pul məsələsinin həlli” adlı kitabınızı və “Sizin maliyyə inqilabınız” adlı audio disklerinizi sifariş etdim. Bu disklərə çoxlu qulaq asırdıq, kitabı bir-birimizə oxuyurduq.

İmanda olmadığınızı qəti bilmirdik. Gözəl evimizdə yaşamaqda davam etməyimiz üçün Padşahlıqda pulun hərəkəti haqda öyrənməli idik. 2000 dollar əkmək istəsək də, 200 dollar əkdik (o vaxt bu məbləğ bizim üçün böyük pul idi); Allahla razılaşdıq ki, O, mənə evdə çalışmaq şərtilə bir iş yetirəcək.

Allah bizə Qoldendudl cinsli itləri saxlamaq biznesi haqda bir ideya göndərdi. İki Qoldendudl cinsli kiçik aldıq, Allahın köməyi ilə onları böyütdük. Bu işdə təcrübəmiz heç yox idi! 2014-cü ildə iki itdən 13 kiçik doğuldu, hər birini 1200 dollara satdıq. 2015-ci ildə bizim 63 küçüyümüz doğuldu, HAMISI sağlam idi. Satışdan əldə etdiyimiz gəlir bizi borclardan qurtardı. Təkcə ipoteka qalmışdı. Həmçinin gözlənilməz ehtiyaclar üçün pul ehtiyatını da görmüşdük.

Günlərin bir günü təqaüdə yenicə çıxmış anam iki Qoldendudl cinsli itini bizə hədiyyə etmək qərarına gəldi. Bu, Allahın xeyir-duası idi. İyul ayında ərim universitetdə rektor vəzifəsinə təyin olundu. Bir il ərzində gəlirimiz artaraq altı rəqəmli oldu! İMAN HƏYATI SƏMƏRƏLİDİR! Padşahlığın qanunlarını öyrəndik. İndi biz Padşahlığın müxtəlif işlərinə toxum əkir, hər bazar günü öz imanlılar cəmiyyətimizə getməzdən əvvəl sizin onlayn ibadətinizdə iştirak edirik. Padşahlığın qanunlarını bizə öyrətdiyinizə görə çox sağ olun.

Karla”.

Bu həftə həmin nikah cütlüyündən daha bir məktub aldım:

“Məsih dirildi! Dirilmə bayramınız mübarək! Pastor Qari, sizinlə yeni xəbərlərimizlə bölüşmək istərdik. Milad bayramını İsraildə keçirdik (səyahətin pulunu nağd ödədik). Yeniyetmə oğlumuz Karter İordan çayında vəftiz olundu, Qalileya dənizində axşam ibadətində birlikdə iştirak etdik. Pul məsələsini həll etdiyimizə görə necə də xoşbəxtik!

Hazırda 121 küçüyümüz var. Müştərilərimizin sayı çox olduğuna görə kiçüklərin qiymətini 2300 dollara qaldırdıq. Şükür! Karla”.

Padşahlıq sizin həyatınızda da belə dəyişiklik edə bilər. Bu həftə məktubu alandan sonra Karlaya zəng etdim. O, ÇOX şad idi!!! Bu il ipotekanı bağlayacaqlarını söylədi. Gəlin onun birinci məktubundan bir cümləni yenidən oxuyaq:

“Biz maaşdan maaşa güclə dolanır, ərzaq almaq, evi isitmək üçün kredit götürürdük. Bol həyat əvəzinə yoxsulluq içindəydik”.

Bir neçə il ərzində borcdan tam qurtuldular. Necə? Padşahlıq!

3 FƏSİL

ÇIXIŞ YOLU PADŞAHLIQDIR

Padşahlıq dəyişməz qanunlar vasitəsilə işləyir. Bunu öyrənəndən sonra gəlin sizin maliyyənizə (və nəticədə, istirahətinizə) təsir göstərən qanunlara nəzər salaq.

Lakin əvvəlcə bu kitabın adını nə üçün “*İstirahətin gücü*” qoyduğumu izah etmək istərdim. Maliyyə və Padşahlıq baxımından “istirahət” deyəndə nəyi nəzərdə tutduğumu qeyd etmək istəyirəm. Qərribə səslənsə də, istirahəti maliyyə ilə əlaqələndirən mən deyil, Allah Özüdür.

“Göylər və yer, oradakı hər şey beləcə tamamlandı. Allah yeddinci günə qədər gördüyü işləri qurtardı və yeddinci gün gördüyü işlərdən ayrılıb istirahət etdi. Allah yeddinci günə bərəkət verdi və onu təqdis etdi, çünki gördüyü bütün yaratma işini qurtarıb həmin gün istirahət etdi”.

– Yaradılış 2:1-3

Allah yeddinci gün yorulduğuna görə istirahət etmədi. Allah yorulmur. O istirahət etdi, çünki işlərini tamamlamışdı. Yaradılışın altıncı günündə Allah insanı yeddinci gündə istirahət etmək üçün yaratdı. Yeddinci gündə qorxu, həyəcan, pul qazanmaq dərdi, xəstəlik, əzab-əziyyət və qan-tər içində çörək dalınca qaçmaq yox idi. Adəm yalnız

Allah, öz arvadı, öz vəzifəsi və məqsədi haqda düşünürdü. Vəzifəsini yerinə yetirmək və həyatını təmin etmək üçün lazım olan hər şey hazır idi. Allahın planı mükəmməl idi. Bu gün insanlar Adəm kimi qayğısız həyat arzulayır, sevdikləri adamlar və işlə məşğul olmaq istəyir, təminatdan nigaran yaşamaq istəmirlər. Təəssüf ki, Adəm üsyan edəndə Allahın təminatını itirdi və o vaxtdan etibarən insan həyatını təmin etmək üçün tərkibində zəhmət çəkməyə məcbur oldu.

“Bütpərəstlər bütün bu şeyləri axtarırlar. Doğrudan da, Səməvi Atanız bütün bunlara ehtiyacınız olduğunu bilir. Ona görə də siz əvvəlcə Allahın Padşahlığını və Onun salehliyini axtarın. Onda bunların hamısı sizə əlavə olaraq veriləcək”.

– Matta 6:32-33

Ehtiyacları ödəmək qayğısı ağır yükdür, insanın həyatı qavramasını çətinləşdirir. Adamlar var-dövləti, yaşayışı təmin etmək üçün alın təri ilə zəhmət çəkməkdən azad olmaq istəyirlər. Milyonçu olmaq – təminatı əldə etmək həyəcanından və yükündən azadlıq deməkdir, həyatdakı vəzifə və məqsədə özünü həsr etmək imkanındır. Lotereya çox

**YAŞAYIŞDAN ZÖVQ ALMAQ,
VƏZİFƏNİZİ YERİNƏ
YETİRMƏK, HƏYATDAKİ
MƏQSƏDİNİZİ AŞKAR
ETMƏK ÜÇÜN SİZƏ YALNIZ
PADŞAHLIQ GƏRƏKDİR.**

populyardır, çünki zəhmətsiz təminatı və yer üzündəki lənətli maliyyə sistemindən çıxışı vəd edir. Feysbukda və elektron poçtla aldığımız reklamlarda tez varlanmağın müxtəlif yolları təklif olunur. Maliyyə məsələsinə dair bir suala cavab verməliyik: Yeddinci günün mükəmməl təminatlı istirahətinə daxil ola

bilərəmmi? Cavab BƏLİ-dir! Bu kitabın məqsədi sizə bunu və Padşahlığın qanunlarını izah etməkdir. Bilirəm, həyat təcrübəniz, imanlılar cəmiyyətiniz və məsihçilər buna inanmaya bilərlər, çünki əksəriyyət “kasıbcılıq müqəddəsdir” ilahiyyatını qəbul ediblər. Mən isə sizi əmin

edə bilərəm ki, yaşayışdan zövq almaq, vəzifənizi yerinə yetirmək, həyatdakı məqsədinizi aşkar etmək üçün sizə yalnız Padşahlıq gərəkdir.

“Nə bəxtiyarsınız, ey yoxsullar! Çünki Allahın Padşahlığı sizindir”.

– Luka 6:20

Yoxsulların çıxış yolu Padşahlıqdır! Allah mənə Padşahlığın maliyyə qanunlarını öyrədəndə əvvəlcə bu ayəni göstərdi. Əlbəttə, bunu dərk etmək üçün Padşahlığın nədən ibarət olduğunu bilməlisiniz və artıq bunu izah etmişəm. Məncə, siz həmçinin cənnət bağında günah edən Adəmin başına gələnləri də yaxşı başa düşməlisiniz. Beləliklə, gəlin qısaca icmal edək.

Əvvəlcə Adəmlə Həvvə heç nəyin dərini çəkmirdilər; xəstəlikdən əziyyət çəkmir, gündəlik qida haqqında narahat olmurdular. Onlar yalnız öz vəzifələrini yerinə yetirmək barədə düşünürdülər. Onların vəzifəsi – Allahı, bir-birini sevmək və Allahın onlara verdiyi yer üzünə və cənnət bağına qulluq etmək idi. Onların həyatlarında qorxu deyilən şey yox idi. Lakin Adəm üsyan qaldıranda hər şey, əlbəttə ki, dəyişdi. Dediym kimi, iblis bu dünyanın allahı oldu, insan Allahdan ayrı düşdü, Allah insanın üzərində Öz hüquqlarını itirdi. Adəm yeni reallıqda dəhşətli həyat yaşamağa başladı. Günah edəndən sonra Allah Adəmə bu sözləri dedi:

“Arvadının sözünə qulaq asdığı üçün, qadağan etdiyim, “meyvəsini yemə” dediyim ağacdən yediğin üçün sənə görə torpaq lənətlənir. Ömrün boyu zəhmətlə torpaqdan yemək əldə edəcəksən”.

– Yaradılış 3:17

Əzab-əziyyət, alın təri, qorxu, narahatlıq, yaşamaq uğrunda mübarizə – Adəmlə Həvvanın həyatı indi bunlardan ibarət idi. Allahın onlara verdiyi həyatın ilkin məqsədi qaçaqaç və vurnuxmada

artıq itirilmişdi. Qayğıların çoxluğundan və təminatın ardınca qaçmaq səbəbindən Adəmə verilən tapşırıq – həyatının məqsədi geridə qaldı. Adəm kim olduğunu unudur. Yeganə amalı – sağ qalmaq üçün özünü təmin etməkdir, bunun üçün də qan-tər içində zəhmət çəkməlidir. O vaxtdan bu günə kimi vəziyyət çox dəyişməyib.

Bir pastor kimi, bu gün görürəm ki, adamların ilk sualı məqsədə aiddir: “Həyatda nə etməliyəm?” Səbəb odur ki, yer üzündə Adəmin vaxtından etibarən təminat məsələsi ilkin məqsəddir; hər şey onunla ölçülür. Qərarlar adətən məqsədə uyğun deyil, pulun qədərinə uyğun qəbul edilir. Pul və pula ehtiyac adamları nifrət etdikləri işə məcbur edir. Əslində, əksəriyyət kimliyini bilmir. Buna diqqət yetirin: “Allahı tanımayan qədər həyatın məqsədini bilməyəcəksən. Səni yaradan Odur”.

Adamlar kim olduqlarını bilməyə can atırlar. Dünyada əhali sayla ölçülür, Allah üçün isə hər bir kəs xüsusi və yeganə yaradılışdır; hər bir kəsin bacarığı və potensialı yalnız özünəməxsusdur; ikinci belə adam yoxdur. Adamlar Allahı tanımadıqlarına görə özlərini də tanımırlar; dəyərlərini hər cür səhv yerlərdə axtarırlar. Mədəniyyəti qəbul edərək öz dəyərlərinə aid onun diktə etdiyini qəbul edirlər. Lakin KİV-in və mədəniyyətin verdiyi təsvir ötüb keçən kölgəyə bənzəyir. Məqbul hesab olunan səviyyəyə çatan kimi tələblər dəyişir və siz yenə qaçaqaça düşürsünüz.

Parisdə Drenda ilə küçədə piyada gəzməyim yadımdadır. Paris dəb ilə tanınır. Həmin il qara və boz rəng dəbdə idi. Mağaza vitrinlərinin hamısı qara və boz rəngdə olan paltarlarla dolu idi. Bütün küçə boyu gəzən adamların qara və boz rəngdə geyindiyini görüb dəhşətə gəldim; bir nəfər belə, başqa rəngdə paltar geyinməmişdi. Yüzlərlə insan eyni görünürdü. Adamlara boz rəngin dəbdə olduğu deyilmişdi və artıq kütlə qara və boz rəngi sevirdi.

Təminatı əldə etmək məcburiyyəti kəskin olduğuna görə adamlar öz kimliyini itirirlər; onlar kömək edəcək və özlərini qəbul edilmiş hiss etdirəcək şeyi qəbul edirlər. Drenda ilə mən illər boyu eyni şeyi təbliğ edirik: “Maliyyə probleminizi həll etməsəniz, bəxtiniz açılmayacaq!” Qul kimi işləyən adamın sağ qalmaq düşüncəsi seçim

axtarmağa və ya seçim yaratmağa imkan vermir. Əslində, artıq qeyd etdiyim kimi, əksər vaxt adamların qərarlarını pulu qazanmaq və ya tədarük etmək ehtiyacı müəyyən edir. Borcu ödəmək məqsədi onların zövqünü, təminat ehtiyacı isə istəklərini əvəz edir. Əslində, əzab-əziyyət və sağ qalmaq düşüncəsi bizi o qədər əzib ki, daha arzulamağı da unutmuşuq. Qorxu hissi arzularımıza ziddir, daimi ehtiyac arzularımızı qeyri-mümkün hesab etdirərək həbsdə saxlayır.

Evə çatana qədər benzin qurtarmasın – ən böyük arzusun bu olduğu vaxtları da yaşamışam; həyata dəyişiklik gətirən əhəmiyyətli şeylər kənarda qalırdı. Həmin günlərdə böyük xeyallara qapılırdım. Ən böyük arzum – sadəcə, aylıq icarə haqqımı ödəmək olub. Etiraf etməliyəm ki, çörək dalınca qaçmaq məcburiyyətində olanda və ya gözlənilmədən yaranan maliyyə problemləri mənə dayanıb keçmiş qiyətləndirməyə də imkan vermirdi.

Adəm Padşahlığı əldən verəndə həyatını ölüm, qorxu, sağ qalmaq düşüncəsi, həyəcan doldurdu. Əminəm ki, hamı qorxunun nə olduğunu bilir. Doqquz il maliyyə əzabında yaşadığım həyatımdan həyəcan, xəcalət və qorxu ilə dolu saysız hadisələri xatırlaya bilərəm; bunların nəticəsi əsəb xəstəliyi və dərmanlar oldu. Yer üzündəki lənətli sistemdə yaşamaq hamımıza həyata mənfi münasibət bəsləməyi öyrədib. Bəzilərinin həyata mənfi münasibəti güclü, bəzilərininki isə zəifdir. Lakin həyatımızda Məsih yoxdursa, bu mənfi düşüncə tərzini bizə daim narazılıq gətirəcək.

“Xəyalpərəst olma!” Belə bir ifadəni eşitmisiniz? Uşaqlıqda atamın əhəmiyyətsiz hesab etdiyi bir şey məni sevindirəndə atam mənə “Böyüyüb ağıllanacaqsan” deyirdi. Buna görə də adətən özümü atamın lazımlı hesab etdiyi şeyləri arzulamağa məcbur edirdim. İndi anlayıram ki, atamın valideynləri içki düşkünü olduğu üçün o, belə düşünməyə məcbur idi.

Düzünü desəm, dünyaya gələndən hamımız narahat olmağı peşəkarcasına öyrənmişik. Qorxu yer üzündəki həyata səciyyəvidir. Dayanıb bu barədə düşünsəniz, görəcəksiz ki, “yox” sözü bizə

körpəlikdən yeridilib. “Yox, sənə bu olmaz”, “Yox, qoy yerinə”, “Yox, sən ora gedə bilməzsən”. Nəticədə “bəli” sözünü nadir hallarda işlətməyə başlayırıq. Məsələn, bizi rahat hiss etdirən sevimli yeməyi həddən artıq yeməyə özümüzə icazə veririk.

Bir tədqiqatın nəticələrinə görə, uşaq böyüyərkən “yox” sözünü 148 000 dəfə, “bəli” sözünü isə yalnız bir neçə min dəfə eşidir.

Bu yaxında hər il keçirdiyimiz Təminat Konfransına rəhbərlik edirdim. Foyedə Ferrarinin son modelini yerləşdirdim. Bu maşın çoxlarını heyran edir. Maşının sahibi imanlılar cəmiyyətimizin üzvüdür. Maşını 400 000 dollara yaxın nağd pul ilə alıb. Konfransa gələnlər dayanıb heyranlıqla maşına diqqətlə baxırdılar. Lakin maşın hamının xoşuna gəlsə də, onu foyedə yerləşdirməyimin səbəbi insanları maddi cəhətdən təmin edilmiş həyata ruhlandırmaq deyil, onlara dərs vermək idi. Avtomobilin ətrafına yığışan hər kəs belə bir maşını sürmək arzusunda olduğunu deyirdi.

Yer üzünün əzab-əziyyətli və lənətli sistemində “yox” tərbiyəsini alan adamların ağlındakı fikirləri bilirdim: “YOX, sənə belə maşının heç vaxt ola bilməz! YOX, bunu almaq üçün heç vaxt kifayət qədər pulun olmayacaq; bu barədə düşünməsən yaxşıdır”. Aldığımız “YOX” tərbiyəsinə görə əksəriyyətiniz Ferrari sahibi olmaq haqda nə düşünür, nə də bunu təsəvvür edir. Lakin gündə bir maşın alan adam Ferrarini görüb fikirləşə bilər: “Bundan xoşum gəldi. Gərək beləsini də alım”.

Fərqi görürsünüz? Məsələ insanın özünə, öz imkanlarına və maşının qiymətinə olan münasibətidir. Adamların arasında “Bir gün belə bir maşına sahib olacağam” kimi düşünən bir neçə nəfər də ola bilərdi; bəlkə də, orada olan imkanlı adamların maşına münasibəti fərqli idi. Lakin əminəm ki, kütlə üçün belə bir maşına sahib olmaq ağlasığmazdır. Əslində, bu maşını nağd pul ilə alan milyonçunun səkkiz Ferraris var idi. Belə bir adam üçün Ferrari, sadəcə, yaxşı bir maşındır. O, maşını görəndə onu almaq barədə fikirləşdi, sonra onu İtaliyadan sifariş etdi və maşın ABŞ-a gətirildi. Təminatı olduğuna görə bu, onun üçün çətin deyildi. İstirahət üçün əsas şərt təminatdır. (İngilis dilində “təminat” sözü növbəti iki sözün birləşməsidir: “əvvəlcədən görmək”.

Əsas məsələ:

Təminat – “əvvəlcədən görmək”dir.

Təminatsız görmək də olmur. Həyatda sağ qalmaqdan başqa bir şey haqda fikirləşmirsən. Yer üzünün lənətli sistemi bizi arzu və gələcəkdən məhrum edib. Əyani vəsait kimi istifadə etdiyim Ferrari adamlara fikrimi çatdırdı. Əksəriyyət belə bir maşını arzulamağı belə, düşünmürdü, çünki bunu heç vaxt əldə edə biləcəyinə inanmırdı. Lakin kimsə özünə bu maşını bir anlıq arzulamağa imkan versə, lənətli yer üzündə aldıqları tərbiyə bağıracaq: “Pulu boş yerə xərcləmə!” Bəs, 25 milyard dolların sahibi olsanız necə? Bu, bir misaldır. Onda maşın sizə elə ucuz görünərdi ki, onu həftəsonu üçün də ala bilərdiz. Məsələ sizin baxışlarınızda və ya perspektivinizdədir. Allahın Kəlamı deyir ki, Allahın bütün vədləri İsa Məsihdə «bəli» və «Amin»dir. (Amin – “belə olsun” deməkdir). Buna görə də baxışlarınız və perspektivləriniz Allahın fikirlərinə uyğun dəyişməlidir.

“Allahın bütün vədləri İsa Məsihdə «bəli»dir. Buna görə Allahın izzəti üçün Məsih vasitəsilə «Amin» deyirik”.

– 2 Korinflilərə 1:20

“Perspektiv” sözünün tərifini lüğətdə belə oxuyuruq: bir şeyə göstərilən müəyyən münasibət; nöqtəyi-nəzər, münasibət, meyar, bilik, izah. Əsasən, perspektiv – bir şey haqda düşüncə tərzidir.

Bir şey haqda düşünməyinizi istərdim. Adəm iblisə uymazdan əvvəl şahzadə olub. Günaha batandan sonra isə o, pis bir ailənin başçısı, yoxsul bir kişi oldu. Ailədə nizamsızlıq hökm sürürdü: Qabil adlı oğlu qardaşını öldürmüşdü. Siz onu adam yerinə də qoymazdız. Lakin damarlarındakı qan padşah ailəsinə məxsus idi; siz bu faktı nəzərdən qaçırmayın. Padşah ikən onu görməsəniz də, o, hökm sürmək və həyatda hakim olmaq üçün yaradılmışdı. Bu həqiqət sizə də aiddir. Yaşadığınız yerə, sahib olduğunuz mülkə,

bugünkü vəziyyətinizə baxıb imkanlarınızı qiymətləndirməyin. Hansı potensial ilə yaradıldığınıza baxın.

Yadımdadır, əziyyətli günlər yaşayanda həddən artıq çətinliklərlə üzləşirdim. Məndən əlimdə olmayan pulu tələb edən qərarlar qəbul etməyə məcbur idim. Allahın iradəsini bilsəm də, onu yerinə yetirməyə ləngiyirdim. Rəbb mənə bir yuxu verdi. Atın belində bir təpənin başında idim, əlimdə qılınc var idi. Təpənin ətəyində minlərlə atlı

BAXIŞLARINIZ VƏ PERSPEKTİVLƏRİNİZ ALLAHIN FİKİRLƏRİNƏ UYĞUN DƏYİŞMƏLİDİR.

düşmənin əsgəri qılıncını mənə tuşlamışdı. Təpənin başında tək idim. Yuxuda bir səs eşitdim: “Qari, özünü zəif hesab etmə!” Onda qılıncımı çəkib sürətlə hücumla keçdim; düşmənin də məni görüb üstümə gəldi. Dördnala çaparaq uca səslə qışqırdım: “Torr!”

Oyananda yuxunun Rəbdən olduğunu, məni ruhlandırıldığını anladım, lakin “Torr” sözünün mənasını bilmirdim. İmanlılar cəmiyyətindəki 30 illik təcrübəyə malik pastor çoxlu dil bilirdi. Sözün mənası haqda ona sual verəndə lüğətlərə baxacağına söz verdi. Növbəti gün mənə zəng edib bildirdi ki, “Torr” – “ildırım oğlu” deməkdir. Ona təşəkkür edərək Rəbbin mənə söylədiyinə heyran qaldım. Düşmənin üçün mən bir ildırıma bənzəyirdim! İblisə zəifliyimi bildirməsəm, danışanda səsimi ildırımın gurultusu zənn edərdi.

2010-cu ildə ilk dəfə keçirdiyimiz Təminat Konfransında vəz edərəkən adamlara bir hekayə danışdım. Hekayənin sonunda Rəbbin mənə verdiyi vəhy ilə bölüşdüm: “Qari, düşmənin ona tərəf irəlilədiyini görəndə ildırımın gurultusu kimi səslənirsən”. “İldırımın gurultusu” sözünü deyəndə zalda göy gurultusu eşidildi. Yağış yox idi, ildırım çaxmamışdı; sadəcə, göy guruldadı və hamı bunu eşitdi. Adamlar şoka düşmüşdü. Lakin hamıdan çox sevinən mən idim, çünki Rəbb “AMİN” deyərək dediklərimi bütün övladlarına aid etdi. Yeri gəlmişkən, konfransın video çəkilişinə bu linkdə baxa bilərsiniz: <https://youtu.be/rtx1XYJGIAg>.

Beləliklə, siz bu həqiqəti başa düşməlisiniz.

Qulların böyük arzuları olmur.

Qullar nəyi arzulayırlar? Bir anlıq da olsa dayanmağı. Günün ikinci yarısında tez-tez saata baxır, 17.00-in olmasını gözləyirlər. İş vaxtının bitməsini və ofisdən çıxmağı arzulayırlar. Onlar məzuniyyətə arzulayır, pensiyaya çıxmaq istəyirlər. Çoxlu pul arzulayırlar ki, dayana bilsinlər. Qulun arzusu çoxlu işləmək deyil, dayanmaqdır! Qul düşüncə tərzı və ya perspektivi işı yaratmır və ya işı icad etmir. O, işdən canını qurtarmağa çalışır. Qul artıq yorulub və günlər ötdükcə öz imkanlarını görmür.

Quyruq deyil, baş olmağınız üçün düşüncə tərzınız dəyişməlidir. Qul kimi deyil, sahib və ya yaradıcı kimi düşünməlisiniz. Yenidən arzulamağa başlamalısınız. Özünüz haqda köhnə düşüncələrinizi atın; öz gözüünüzdə zəif olsanız da, iblis üçün göy gurultusu kimi səslənirsiniz. Damarınızda padşah qanı axır; padşah kimi düşünüb hərəkət etməlisiniz.

Bir milyonçu dostum var. Okean və göl sahillərində çoxlu gözəl villaları var. Bir gün ona baş çəkdim. Limanda qayıqların yanında gəzişirdik. Hər bir qayığın yanından keçəndə o, qayığın sahibinin adını çəkirdi. Adları yadımda qalmasa da, söhbətimiz təxminən belə idi: “Bu qayıq Billi Smitindir. O, Ohayo ştatında səhiyyə başçısıdır. Bu qayıq isə “Rocers və Rocers” adlı hüquq şirkətinin sahibi Con Rocersindir. Bu qayıq ayaqqabı mağazalar şəbəkəsinin sahibi Ralf Taydvelindir”.

Sıraya düzülmüş qayıqların yanı ilə gəzişərkən 20 qayıqdan sonra başa düşdüm ki, onların sahiblərinin hər biri bir idarənin başçısıdır. Elə bir qayıq görmədim ki, saat doqquzdan beşə qədər dondurma satıcısı işləyən Co adlı adi bir adama məxsus olsun. Satıcı işləməkdə pis bir şey yoxdur, işçi olmaq da pis deyil. Sadəcə, hansı növ adamların var-dövlətə sahib olduğunu sizə göstərmək istəyirəm.

Sözlərimə diqqət yetirin, xahiş edirəm. Məsələ pulunuzda deyil. Məsələ düşüncə tərzinizdədir. Atı arabanın arxasına bağlamazlar. Çoxları deyər ki: “Kaş o qədər pulum olaydı”. Əslində isə, onlar

belə deməlidirlər: “Kaş onlar kimi düşünərdim!” Onların həyata və özlərinə baxışları, perspektivləri fərqlidir.

Ailələrin əksəriyyəti heç vaxt bol gəlir əldə etmir. Statistika göstərir ki, amerikalıların 51 faizinin illik gəliri 30 000 dollardan azdır. Əhalinin yarısından çoxu ildə 30 000 dollardan az qazanır?! Cavansınızsa, həyatınızı yenidən başlayırsınızsa və ya xoşladığınız işlə məşğulsunuzsa, pul qazanmaq məqsədiniz əsas deyilsə, onda problem yoxdur. Lakin əhalinin yarısından çoxu bu vəziyyətdə deyil. Onların pula ehtiyacı var, bunu dəqiq bilirəm. İnanın mənə, 36 il maliyyə xidməti sahəsində çalışarkən minlərlə ailəyə baş çəkmişəm və pula kəskin ehtiyacı olanları öz gözlərimlə görmüşəm.

Beləliklə, nə üçün onların gəlirləri artmır? Həyatın ədalətsizliyi, sistemin qurbanı olduğunuzu və digər cəfəngiyatları mənə danışmayın. Belə bir vəziyyətin iki səbəbini sizə bildirmək istəyirəm. Birincisi, onlar yer üzündəki lənətli sistemin kasıbçılıq tələsinə düşüblər, Allahın Padşahlığını bilmirlər və Allahın təminat prinsipləri haqda anlayışları yoxdur. İkincisi, onların mənfə düşüncəsi murdardır; bu düşüncə tərzli lənətli yer üzündə aldıqları tərbiyənin nəticəsidir; çıxış yoluna açıq qapı qarşısında dayansalar belə, çıxış yolunu görmürlər. Qullar qul kimi düşünürlər, bunu artıq qeyd etmişəm. İstirahəti axtarsalar da, imkan tapa bilmirlər. Gəlin həqiqəti etiraf edək: real çıxış yolu görməyəndə adamlar qorxuya düşürlər.

İcazə verin sizə bir nümunə gətirim. Bunu hər bir seminarımda deyirəm. Deyək ki, verəcəyim məsləhət sizin bütün maliyyə problemlərinizi həll edəcək. Qələm-kağız götürüb hazır olun, çünki sizi əmin edirəm: bunu etsəniz, çıxış yolu sizə təmin edilir. Hazırsınız? Beləliklə, başlayıram: bu il 5 milyon dollar qazanın. Seminarlarda bunu deyəndə adamlar gülməyə başlayırlar. Onlar nə üçün gülmürlər? Çünki, əvvəla, bu qədər pulu qazana biləcəklərinə inanmırlar, ikincisi də, ildə beş milyonu qazanmağı qeyri-mümkün hesab edirlər. Sonra eyni sözü təkrar edərək onlara getdikcə azalan məbləği söyləyirəm: ildə 200 000\$, 100 000\$, 70 000\$, 40 000\$. Axırda

onlara deyirəm: “Yaxşı, rəqəmi azalda-azalda gedəcəyəm, ta ki siz «bəli, mən bunu edə bilərəm» deyəcəksiniz”.

Sonra onlara başqa bir hekayə danışiram. Təsəvvür edin ki, mən idxal ilə məşğul olan varlı bir iş adamıyam. Çinə şar göndərmək niyyətindəyəm və bu şərtləri qablaşdırmaq üçün mənə kömək gərəkdir. Hər qutu üçün 500 dollar zəhmət haqqı verəcəyimi söyləyirəm. Gündə iki yüz qutu qablaşdırsalar, 100 000 dollar qazanarlar. Onlarla eyni şərtlərlə bir illik əmək müqaviləsi bağlayıram. Müqaviləni bağladığım adama ildə beş milyon qazanmağı təklif etsəm, nə deyər? “Problem yoxdur, ildə beş milyon qazana bilərəm”.

Fərq nədədir? Fərq planlaşdırmadadır. Planlaşdırma fərqi yaradır. Sizi yaradan Allah planı bilir, sizə isə bu plan ilə yalnız tanış olmaq qalır. Allahın Padşahlığında da belədir. Allah şirkəti başlamaq arzusunu ürəyimə salandan sonra bunu necə edəcəyimi də göstərdi, lakin gəlirim hələ dəyişməmişdi. Buna baxmayaraq, ürəyimdə qışqırırdım: “Bəli, bu, asandır! Maliyyə problemim həll olundu; nə edəcəyimi bilirəm. Artıq planım var”.

“Sizin barənizdə olan fikirlərimi Özüm bilirəm” Rəbb belə bəyan edir. “Mən sizin pisliyiniz deyil, salamatlığınız barədə düşünürəm ki, sizə ümidli bir gələcək verirəm”.

– Yeremya 29:11

Allahın planı sizə rifah verməkdir! Allahın xeyrinizə olan planını aşkar edəndən sonra əsas məsələni həll olunmuş hesab etmək olar. Eşidin məni, pul məsələsini həll etmək elə də çətin deyil. Ərzaq alanda ərzaq problemi həll olunur. Böyük ev alanda böyük evə ehtiyac yox olur. Yaxşı maşın alanda yaxşı maşının olmaması problemi həll olunur.

Bilirəm, burada qəsdən ikimənəli söz danışiram. Ancaq kasıbçılığın nə olduğunu bilirəm, çünki bir neçə il sıradan çıxmış maşın sürmüşəm. Hansı küçə ilə keçsəm, adamlar arxamca qoyduğum qara tüstünü görüb mənim keçdiyimi bildirdi. Bir yerə tələsəndə maşın sınır və bu zaman necə bir əsəb keçirdiyiniz mənə yaxşı tanışdır. Həmçinin avtosa-

İona gedib təzə maşını nağd pul ilə almağın nə olduğunu da bilirəm. Başa düşürsünüz, nədən danışiram? Daha həyəcan, narahatlıq yoxdur. Nə üçün? Çünki ehtiyacım qarşılıb, rahat olmuşam. Maşını daim təmir etmək əvəzinə öz işimdə fikrimi cəmləyə bilərəm.

**SİZİN PADŞAHLIĞIN
BİR VƏTƏNDAŞI KİMİ,
HÜQUQLARINIZ VAR.
PADŞAHLIĞIN QANUNLARI
VƏ PRİNSİPLƏRİ SİZƏ
AİDDİR.**

Problem ondadır ki, adamların əksəriyyəti həyatı boyu pul problemini həyəcan içində həll etməyə məcburdur. Nəyi isə əldə etmək üçün hər gün səhərdən axsama qədər elə gərgin işləyirlər ki, onların günü-güzəranı olmur. Dostum, bu, Allahın sizin həyatınız üçün planı deyil.

Daha əvvəl qeyd etdiyim kimi, adamlar istək və arzularını kənara qoyur, nifrət etdikləri işdə borclarını ödəmək üçün çalışırlar. Adətən qullar çox da xoşbəxt deyillər! Təəssüf ki, adamlar belə vəziyyətdə – öz həyatlarından narazı, nifrət və məyusluq içində yaşayırlar. Əslində isə onlar azadlıqdan bir addımlıq məsafədədirlər. Onlara yalnız düşüncəni dəyişmək və ya artıq dediyim kimi, plan əldə etmək gərəkdir.

İcazə verin öz həyatımdan bir hadisə danışım. Çoxlarınız bilir ki, mən ovu, velosiped və xizək sürməyi, ümumiyyətlə, təbiətdə olmağı xoşlayıram. Mən Ohayo ştatında balaca kənddə böyümüşəm. Kənd düzənlikdə yerləşirdi; bu, kəndlilər üçün çox əlverişli olsa da, mən-zərə gözəl deyildi. Dərc olunan hər bir ovçu jurnalına abunə idim. Yaşadığım yerdən bir saatlıq məsafədə, qərbdə yerləşən yaşıl dağlarda baş verən ov hekayələrini oxumaqdan zövq alırdım. Oralarda heç vaxt olmamışdım. Qırx yaşıma olanda ömrümdə ilk dəfə dağ gördüm.

Nə üçün? Səyahət etmək üçün pulum, maşınım var idi, həmin yerə gedən marşrut avtobusu kəndimizdən keçirdi. Lakin məsələ onda idi ki, oraya getmək heç bir dəfə belə, ağılıma gəlməmişdi; “Bir gün oraya gedəcəyəm”, deyər arzulamağa cəsarət etmirdim. Jurnalda parlaq şəkillərə baxıb zövq alsam da, bu yerlərə getmək haqda düşünmürdüm.

Təsəvvürümdə bu yerlər məndən ay kimi uzaq idi. Sadəcə, oraya getmək mənim üçün qeyri-mümkün idi. 40 yaşım olandan sonra, nəhayət, qərbə maşınla getdim və inana bilmirdim ki, ömür boyu bu gözəllikdən zövq almadan yaşamışam. İndi isə ildə ən azı bir dəfə gedib bir müddət dağlarda qalıram. Dostum, təsəvvürünüzdə də gətirə bilmərsiniz ki, çox şey var. Siz özünüz haqda düşündüyünüzdən də böyüksünüz. Fərqli həyat perspektivi var; siz bunu qavrayıb yaşamalısınız.

Padşahlığın qanunlarını və Allahın sizə artıq verdiklərini anlamağa və öyrənməyə başlayanda perspektiviniz dəyişəcək!

“Artıq yad və qərib deyilsiniz, siz müqəddəslərlə birgə vətəndaş və Allah ailəsinin üzvüsünüz”.

– Efeslilərə 2:19

Sizin Padşahlığın bir vətəndaşı kimi, hüquqlarınız var. Padşahlığın qanunları və prinsipləri sizə aiddir. Drenda ilə problemimiz onda idi ki, məsihçi olduğumuza, Allahı sevdiyimizə, Padşahlığın vətəndaşı olduğumuza baxmayaraq, Padşahlığın qanunları və prinsipləri haqda anlayışımız yox idi. Lənətli yer üzünün bizə təlqin etdiyi dar düşüncə səbəbindən arzularımız olmayıb. Lakin güc bilikdədir.

Məsələn, məhkəmə zalında imzalanmış icarə müqaviləsi sizə hər hansı bir evdə yaşamaq hüququ verir. İmzalanmış sənədin olduğunu və həmin evdə yaşamaq hüququnuzu dəstəkləyən qanunun mövcudluğu haqqında biləndə canınız rahat və sakit olur. Eynilə, Allahın Sözü, Padşahlıqda sizin üçün hazırlananlar haqqında biləndə sizə qanunla məxsus olanı tələb etməyə cəsarətiniz çatır. Məsələn, kəndlinin var-dövləti nədədir? Pulda? Xeyr. Əkdirdi toxumda? Xeyr. Kəndlinin var-dövləti əkin və biçin qanunlarını bilməyindədir. Nə qədər kasıb olmağının əhəmiyyəti yoxdur; o, varlanmağın yolunu bilir. O, sadəcə, Allahın qanunlarını yer üzündəki həyatda tətbiq edir. Əkin və biçin kəndliyə dəfələri xeyir gətirə bilər.

Kəndli əkin və biçinin qaydasını bildiyinə görə buna əmin-dir. Minlərlə dollar dəyərində toxumu yerə səpir və qorxmur. Əkini tamamlayandan sonra traktorun yanında oturub yerə tökdüyü pula görə göz yaşı tökən kəndli görməzsiz. Xeyr, o, toxuma verdiyi pula görə ağlamır. Yer üzündəki qanunları bildiyinə görə arxayındır. Torpaq altında toxumun necə böyüdüyunü izah edə bilərmə? Yəqin ki, bilməz. Lakin o, daha çox əkmək üçün torpaq axtardığını deyə bilər. Bu, sizə və mənə də aiddir. Padşahlığın qanunlarını bilməsək, arxayın olmayacağıq və Allahın bizə verdiyi həyatdan zövq ala bilməyəcəyik.

Şirkətimiz işə yenidən başlayanda bir nəfər mənə zəng etdi. Adı, deyək ki, Don idi və bizim kimi kasıbçılıqda yaşayırdı.

Onunla ilk dəfə görüşəndə çox məyus halda ofisimə gəldi; borc içində batırdı. Həyatı tam qarmaqarışıq idi. Onunla söhbət etməyə başlayanda gördüm ki, artıq dörd aydır ki, evin kirayə pulu daxil olmaqla, heç bir borcunu ödəmir. Nikahında da problemləri var idi – arvadı maliyyə problemlərindən bezmişdi; beşuşaqlı ailəni təmin edə bilmədiyinə görə arvadı ona hörmət etməməyə başlamışdı. Əslində, Don özü də özünə hörmət etmirdi və sualların çoxluğunda boğulurdu. O, Ohayo ştatında sığorta paketi satırdı, lakin uğursuzluq onu maliyyə faciəsi istiqamətində aparırdı.

Hər istiqamətdə uğursuzluqla üzləşdiyinə baxmayaraq, Donun potensialını gördüm. O, öyrənməyə və işləməyə hazır idi. Bu iki cəhət onda o qədər güclü idi ki, onu işə götürdüm və onun gələcək rifahı üçün sərmayə yatırdım. Axırda hər ikimiz böyük gəlir əldə etdik.

Hələ gənc olan şirkətim əməkdaşlıq etdiyimiz bir şirkətdən Havay adalarına səyahət paketi uddu. Bu, Don ilə Padşahlığın qanunları haqda söhbət etmək üçün gözəl imkan idi. Məsihiçi olsa da, o, mənim qədər bilmirdi. Padşahlığın qanunları haqda ona dəfələrlə danışmağa cəhd etsəm də, mənə inanmırdı.

Donun diqqətini cəlb edərək Padşahlıq haqda danışmaq fürsəti axtarırdım. O da Padşahlığın qanunlarını öyrənərək uğurlu ola bilirdi. Lakin Don o qədər məyus idi ki, özünə inamını itirmişdi və

artıq vəziyyətin dəyişəcəyinə ümid etmirdi. Hiss edirdim ki, Havay səyahəti mənə bu fürsəti verəcək.

Səfərə bir neçə həftə qalmış Donla orada nə görəcəyimizi və nə ilə məşğul olacağımızı müzakirə etdik. Bəzi fikirlər Donun diqqətini cəlb etdi. O, Sakit okean sularında mavi Marlin balığı ovlamaq istəyirdi. Həvəslə danışdı ki, Havay adaları mavi Marlin balıqlarının ovu üzrə dünyanın mərkəzidir. “Həmişə bu balığı tutmaq istəmişəm. Bu, mənim ən böyük arzumdur”. İlk dəfə idi ki, gözlərində bir arzu görürdüm. Axır ki, onu nə isə maraqlandırmışdı. Bilirdim ki, bu maraq çox vacib bir dərs üçün ona qapı açacaq. Ona dedim: “Don, bilirsənmi ki, Allahın Padşahlığının təsiri altına düşsən, Havay adalarında mavi Marlin balığını tuta biləcəyinə əmin ola bilərsən? Ümid edərsən yox, məhz əmin ola bilərsən?” Marağın boğduğu, bir az da utanan Don daha çox bilmək istəyirdi. Mənim Allahın Padşahlığı haqqında dediklərim onun ağına batmışdı. Markın Müjdəsi 11-ci fəsil 24-cü ayəni oxumağa başladım. *“Sizə deyirəm: dua edib hər nə diləsəniz, inanın ki, artıq almsınız və istədiyiniz sizin üçün ediləcək”*. Bu ayəni ona izah etdim. Donun inanmağı üçün hər şey yaxşı gedirdi. Mən onun Padşahlığı və inamın yollarını anlaması üçün müəyyən vaxt sərf etdim. Yola düşməzdən əvvəl arvadı ilə “toxum səpdilər”. Birlikdə dua etdilər və inandılar ki, artıq mavi Marlini əldə ediblər. Bununla yanaşı, Don məhsulu yığmaq üçün hər şey edirdi. Hansı qayıq və neçəyə icarəyə götürə biləcəyimiz barədə məlumat topladı. Nəhayət, ən çox xoşuna gələn qayıq kapitanı ilə bron etdi. Bütün təşkilati məsələlər həllini tapmışdı. Hamımız Havay adalarının mavi suları ilə görüşümüzü səbirsizliklə gözləyirdik. Açıq dənizə çıxmaq vaxtı gəlib çatdı. Qayığa qalxıb həvəslə kapitana mavi Marlin balığını ovlamaq üçün ən münasib gün olduğunu dedik. O, bizə balıq ovunda uğurlar arzuladı. Lakin əmin etdi ki, həmin gün mavi Marlin ovlamaq şansı elə də böyük deyil. Hər gün dənizə çıxan iki qayıq son dörd ayda cəmi bir Marlin tuta bilmişdi. Bu, onunla əlaqədar idi ki, hələlik Marlin ovu mövsümü başlamamışdı. Belə ki, Marlin miqra-

siya edən balıqdır. Lakin məyus olmadıq və həvəslə zəruri hazırlıqlarımızı davam etdirdik. Kapitana isə hörmətlə dedik ki, nəyin bahasına olursa olsun, bu gün Marlin ovlayacağıq. Altı saatlıq ovdan sonra heç nə tuta bilməmişdik. Artıq narahat olmağa başlamışdım. Düşünürdüm ki, belə olsa, Donun inamı zəifləyə bilər. Bu barədə düşünüb, kapitan körpücüyündən Dona tərəf səsləndim: “Don, icazə ver, sənə sual verim. Sən dua edəndə mavi Marlini əldə edə bildinmi? Yoxsa onu tutandan sonra əldə edəcəksən?” O, əminliklə dedi: “Qari, mən onu dua edəndə əldə etdim”. Onun cavabını eşidəndə, çox sevindim. Həmin an anladım ki, Don mənim məsləhətlərimə hörmətlə yanaşıb. O, öz Marlinini əldə etməyə köklənmişdi. Bir neçə dəqiqə sonra Donun tilovu dərinə tərəf çəkildi. Onun yanında olanlar qışqırırdılar: “Qarmağa balıq düşüb!” kapitan xəbərdarlıq etdi: “Vaxtından tez sevinməyin! Böyük balığa oxşayır. Amma dəqiqdir ki, Marlin deyil. Marlinlər suyun üzünə yaxın üzürlər və qeyri-adi tullanıqlar həyata keçirirlər. Lakin bu balıq hələ də dərinədir”. Dəqiqələr ötürdü. Don hələ də balıqla mübarizə aparırdı, lakin o, heç cür suyun üzünə çıxmaq istəmirdi. Don özü yorğun olsa da, balığı da yora bildi. Bu böyük, mavi Marlini göyərtəyə çıxaranda Donla mən heç də təəccüblənmədik. Qayıqda olan digərləri isə şoka düşdülər. Donun balıqla olan şəkli inamın şəhadəti və Allahın Padşahlığının reallığı barədə xatırlatma kimi hələ də ofisimin divarından asılıb. Kənardan adi balıq kimi görünərsə də, bu Marlin Don üçün daha böyük əhəmiyyət kəsb edirdi. Əgər Allahın Padşahlığı Marlinə nəzərən işləyirdisə, sözsüz ki, ehtiyacı olan başqa şeylərə qarşı da işləyir. Don üçün bu, sadəcə, Allahın Padşahlığının onun həyatına necə təsir edə biləcəyinin dərk edilməsi idi. Don Padşahlığın qanunlarını anlamağa başladı. Bu hekayəti çox sevirəm. Padşahlığın adamların həyatına təsirini görmək mənə çox xoşdur. Bunu sizə də arzulayıram!

4 FƏSİL

PADŞAHLIĞIN ƏSAS SİRRİNİ AŞKAR ETDİM

Hər birimizin açarı var; bunlar evin, maşının açarlarıdır; qorumaq istədiyimiz hər bir şeyi qıfıllayırıq. Açar qorunan əşyanı əldə etməyə və ondan istifadəyə imkan verir. Məsələn, maşının açarı. Məsihçi olsam da, doqquz il qarmaqarışlıq həyat sürmüşəm, ümitsizlikdə yaşamışam. Nəyin isə çatışmadığını, nəyin isə səhv olduğunu bildirdim. Kənardan adamların bunu mənə deməyinə ehtiyac yox idi; bunu çox yaxşı anlıyırdım. Lakin nəyin səhv, vəziyyəti necə düzəltməli olduğumu bilmirdim və bunu dərk etməyə ehtiyac duyurdum.

Köhnə kənd evində yatağında kömək üçün fəryad edəndə Rəbb mənimlə danışdı. Dedi ki, mən heç vaxt Padşahlığın qanunlarını öyrənməmişəm və bu, mənim əsas problemimdir. Sirrin açması Allahın sözündə var idi: Padşahlıq. Allah mənə deyirdi ki, Onun Padşahlığı problemimi həll edəcək. Həyatımda heç vaxt Padşahlığın qanunlarını öyrənməyə vaxt sərf etməmişdim. Lakin buna vaxt sərf etsəydim, problemimi həll edərdim. Həmin gün Rəbb mənə Padşahlıq haqda öyrənmədiyimi deyəndə “Padşahlıq” sözü altında nəyi nəzərdə tutduğunu bilmirdim. Lakin Onun belə bir sözünü çox aydın eşitdim ki, Padşahlığın qanunlarını öyrənsəm, bütün suallarına cavab tapaçağam. Beləliklə, bu cümlədə çıxış yolu var idi: “Həyatında heç

vaxt Padşahlığın qanunlarını öyrənmək üçün vaxt sərf etməmişən”. Əlbəttə, bu cümlədə böyük informasiya var idi və həyatımı dəyişməyin sirri məhz burada idi.

“Bizim üçün körpə doğuldu, bizə oğul verildi, hakimiyyət onun çiyinləri üzərində olacaq, Onun adı Ecazkar Məsləhətçi, Qüdrətli Allah, əbədi Ata, Sülh Hökmdarı olacaq. Hakimiyyətinin və sülhünün artmasının sonu olmayacaq, O, Davudun taxtı və padşahlığı üzərində hökm sürəcək, O, hakimiyyətini ədalətlə və salehliklə indidən sonsuzadək quracaq. Ordular Rəbbinin qeyrəti bunu edəcək”.

– Yeşaya 9:6-7

Allahın Padşahlığının qanunlar əsasında fəaliyyət göstərdiyini öyrənəndə bu Padşahlıq haqda əvvəllər bilmədiyimi anladım. Allahın Padşahlığının ədalət və salehliklə (qanunlar vasitəsilə) hökm olunduğunu biləndə başa düşdüm ki, Padşahlıqda baş verənlərin hamısı qanunların və ya prinsiplərin tətbiqinin nəticəsidir. Dahi olmasam da, Padşahlığın qanunlar əsasında fəaliyyət göstərdiyini anladım. Beləliklə, bu qanunları öyrənib həyatıma tətbiq edə bilərdim. Allah Öz qanunlarını Drenda ilə mənə öyrətməyə başladı və mən gördüm ki, Müqəddəs Kitabda olan hər bir hekayə Padşahlığın qanunlarını açıqlayır. Müqəddəs Kitabda olan hər bir hekayəni xüsusi diqqətlə oxumağa başladım: “Nə baş verdi? Nə üçün bu baş vermədi? Bu hekayədə hansı prinsiplər açıqlanır? Bu, necə baş verdi?”

Özümü ilahiyyatçı hesab edirdim və Müqəddəs Ruh Padşahlığın qanunlarını bir-bir mənə öyrətdikcə çox sevinirdim. Qanunların həyatımda işlədiyini görəndə sevincimin həddi-hüdudu olmadı. Qanunlar Müqəddəs Kitabda işlədiyi kimi, mənim həyatımda da işləyirdi. Adamlar mənə sual verirlər: “Qari, Padşahlığın qanunları deyəndə nəyi nəzərdə tutursan?” Adətən onlara yer üzündə mövcud olan bütün qanunları xatırladıram: cazibə qanunu, fizikanın qanunları, təbiəti idarə edən bütün qanunlar.

Kəndli bu qanunlardan istədiyi vaxt istifadə edir; o, bu qanunların qüvvəyə minməsi üçün xüsusi olaraq dua etmir. Sadəcə, hər dəfə istəyəndə onlardan istifadə edir. Bu qanunlar hər kəs üçün işləyir, hamı onlardan istifadə edə bilər. Eynilə Padşahlığın qanunları. Padşahlıq qanunlar vasitəsilə işləyir. Bu qanunları öyrənmək mümkündür. Qanun olduğuna görə heç vaxt dəyişməzlər; bunları öyrənmək və həyatda tətbiq etmək olar.

Yeri gəlmişkən, Məsihi tanıyandan sonra siz Onun Padşahlığının vətəndaşı olursunuz. Bütün Padşahlıq sizə məxsus olur. Padşahlığın qanunlarını öyrənmək və istifadə etmək olar.

Adamlar mənə deyirlər: “Yaxşı, bunu qismən anladım. Onda Padşahlığın qanunlarından birini nümunə gətir”. Qanunların sayı çoxdur. Əslində, bir neçəsi barədə artıq yazmışam, məsələn, ədalət,

iman, razılıq. Hər birini ayrı-ayrılıqda izah etməsəm də, Padşahlığın qanunları kimi onları qeyd etmişəm. Onlar kifayət qədərdir; bunları təsvir etmək və təsirini izah etmək olar. İcazə verin fikrimi izah etmək üçün bir nümunə gətirim.

Görüşlərə, toplantılara getmək, şirkətin işləri ilə əlaqədar səyahətə çıxmaq üçün istifadə etdiyim təyyarəm var. Koloradoya getməli idim və bu uçuş üçün texniki baxış tələb olunurdu. Ümumiyyətlə, ABŞ-da olan bütün təyyarələr hər il texniki baxışdan keçməlidirlər. Pilot təyyarə ilə gəlib məni götürməli idi və biz birlikdə görüşə uçmalı idik. Lakin bir gün əvvəl servisdən zəng edib dedilər ki, küləkdən qoruyucu sipəri təsadüfən sındırıblar və öz hesablarına onu əvəz etməyə hazırdırlar. Lakin bunun üçün onlara üç gün vaxt lazımdır. Yəni Drenda və mən Koloradoya sərneşin təyyarəsi

**ALLAH ÖZ QANUNLARINI
DRENDA İLƏ MƏNƏ
ÖYRƏTMƏYƏ BAŞLADI VƏ
MƏN GÖRDÜM Kİ, MÜQƏDDƏS
KİTABDA OLAN HƏR BİR
HEKAYƏ PADŞAHLIĞIN
QANUNLARINI AÇIQLAYIR.**

ilə uçmalı olacağıq. Biz isə mümkün qədər öz təyyarəmizlə səyahət etməyi xoşlayırdıq. Bir az məyus olsaq da, konfransa getdik. Pilota bizi oradan geri qaytarmağı tapşırıdık.

Konfransın ikinci günündə qəfildən fırtına qopdu və dolu yağdı. Dolu elə böyük idi ki, bütün əraziyə ciddi ziyan vurdu. Bəzi yerlərdə evlərin damlarını dağıtdı. Yüzlərlə maşın yararsız vəziyyətə düşdü. Binalar da çox zərər çəkdi. Təyyarə ilə konfransa gəlsəydik, təyyarəmiz tamamilə sıradan çıxacaqdı. Lakin Allahın lütfü ilə təyyarəm bu şəhərdə deyildi və heç bir zərər çəkmədi. Bu, gözəl şəhadətdir. Lakin bu, necə baş verdi? Təsadüf idi, yoxsa faydalandığımız ruhani qanunun nəticəsi idi?

Əminəm ki, bu, tətbiq etdiyim ilahi qanunun nəticəsi idi və bir azdan bu qanun haqda sizə ətraflı danışacağam. Qanunu anlayanda nəticəni idarə edə bilərsiniz. Burada mən lap əvvəldə öyrəndiyim Padşahlığın qanunlarından birini tətbiq etdim.

Əvvəlcə sizə bu qanunu, sonra isə onun tətbiqini izah etmək istərdim. Yadıңызdadırsa, Müqəddəs Kitabdakı hər bir hekayət Padşahlığa işarə edir. Müqəddəs Kitabı oxuyanda bir ilahiyyatçı kimi qanunları araşdırmağa çalışıram: bu, hansı qanunun əsasında baş verdi və ya baş vermədi? Bu hadisəyə aidiyyəti olan hekayəni Mark 6-cı fəsildə oxuyuruq:

“Vaxt keçirdi. Şagirdləri gəlib İsayə dedilər: «Bura çöllükdür, artıq gecdir. Camaatı burax, qoy gedib ətrafdakı kənd və obalardan özlərinə bir şey alıb yesinlər».

Amma İsa onlara cavab verdi: «Onlara yeməyi siz verin».

Şagirdlər İsayə dedilər: «Bəlkə gedib iki yüz dinarlıq çörək alaq və onlara verək ki, yesinlər?»

Amma İsa onlara dedi: «Gedin baxın, neçə çörəyiniz var?»

Onlar da baxıb dedilər: «Beş çörəyimiz və iki balığımız var».

İsa onlara əmr etdi ki, camaatı dəstə-dəstə göy otların üstündə oturtsunlar. Camaat yüz-yüz, əlli-əlli dəstə şəklində oturdu. İsa beş çörəyi və iki balığı götürüb göyə baxaraq şükür

duası etdi. Sonra çörəyi bölüb şagirdlərinə verdi ki, cama-ata paylasınlar. İki balığı da hamıya bölüşdü. Hamı yeyib-doydu. Artıq qalan çörək və balıq hissələrini yığdılar, on iki zənbil doldu. Çörəkləri yeyən kişilərin sayı beş min nəfər idi”.

– Mark 6:35-44

Bu, Allahın Padşahlığının işini göstərən gözəl bir nümunədir. Beş çörək və iki balıq ilə 20 000 nəfər doydu! Deyə bilərsiniz: “Qari, Müqəddəs Kitaba görə, orada yalnız 5000 kişi var idi”. Bəli, lakin güman edirəm, onların yanında qadınlar və uşaqlar da var idi. Buna görə də orada təxminən 20 000 adamın olduğunu hesab edirəm.

Şagirdlər məsləhət üçün İsanın yanına gələndə İsa onlara Padşahlıq haqda öyrətmək istəyərək dedi: “Onlara yeməyi siz verin”. Onlar şoka düşdülər. Bu qədər yeməyi haradan götürsünlər? Onların cavabı şagirdlərin tipik yer düşüncəsindən – zəhmət çəkib pul qazanmaq haqda düşünməsindən xəbər verir. “İsa, axı buna 80 aylıq məvacib qədər vəsait tələb olunur”. Gündəlik əməkhaqqını, qan-tər içində əziyyətlə qazanılan pulu düşünərək bunu qeyri-mümkün hesab etdilər.

Lakin Padşahlıqda mümkün olmayanlar mümkün olur. İsa şagirdlərin düşüncə tərzinin dəyişməsini istəyir ki, onlar lənətlənmiş yer üzündəki sistemi tərk edərək Allahın Padşahlığının yeni imkanlarını dərk etsinlər. “Nəyiniz var? Gedin baxın”, – İsa şagirdlərinə dedi. Şagirdlər geri qayıdıb dedilər: “Beş çörək və iki balıq tapdıq”. Beş çörək və iki balıq aşkar edilən kimi, İsa şagirdlərə dedi ki, tapdıqları ərzağı onun yanına gətirsinlər. O, çörəklə balıqları götürüb xeyir-dua verir və dərhal geri qaytarır. Təbii vəziyyətdə heç bir dəyişiklik baş vermədi. Lakin ruhani anlamda olduqca vacib hadisə baş verdi ki, bu da Padşahlığı anlamaq üçün əsas rol oynadı. İsa şagirdlərə çörəyi və balığı paylamağı tapşırırdı. Onlar isə maraqla yeməyin necə çoxaldığına baxırdılar və 20 min adam elə doydu ki,

artıq bir loğma da yeyə bilmədilər. Nə üçün İsa çörəklə balığı paylamazdan əvvəl onları yanına gətirməyi xahiş etdi? Nə üçün O, şagirdlərinə tapdıqları çörəyi paylaşmağı tapşırmadı? İsa əvvəlcə yeməyə xeyir-dua verməli idimi? Bəli, İsa əvvəlcə yeməyə xeyir-dua verməli idi. Gördüyünüz kimi, şagirdlərin tapdığı çörək və balıq yer üzündəki adamların səlahiyyəti və qanunları altında idi. İsanın bu çörəklə balığın üzərində heç bir səlahiyyəti yox idi. Lakin çörəklə balıq İsanın yanına könüllü gətiriləndən sonra O, xeyir-dua verə bildi. Xeyir-dua vermək – təqdis etmək və ya ayırmaq mənasını daşıyır. Beləliklə, Padşahlığın qanunu budur:

İsa çörəklə balığa xeyir-dua verəndə çörəklə balıq padşahlığını dəyişdi.

Yəni çörəklə balığı idarə edən qanunlar dəyişdi. İndi Allahın çörəklə balığı adamlar üçün çoxaltmağa hüququ var idi.

İsa çörəklə balığı götürüb xeyir-dua verməsəydi, onlar çoxalmazdı.

Adamlar yeməkdən əvvəl dua edəndə, bunu başa düşməsələr də, eyni işi görürlər. Sadə sözlə desək, biz yemək üçün dua edəndə həmin yeməyin padşahlığını dəyişir və Allaha yeməkdə ola biləcək ziyanlı maddələrdən bizi müdafiə etməyə imkan veririk. Bir məsələni də burada qeyd etmək istəyirəm. Əgər dərk edərək ziyanlı ərzaqla qidalanmaqda davam ediriksə, əkdüyümüzü becərəcəyik. Lakin bilmədən ziyanlı bir şey yeyəndə Allahın qanunu təyyarəmi müdafiə etdiyi kimi, bizi də müdafiə edəcək. Mən adamların yeməkdən əvvəl etdikləri ənənəvi dua barədə danışmıram. Mən imanla edilən dua, Allaha bizə şəfa verdiyinə görə minnətdarlıq, Padşahlığın vətəndaşları olaraq Onun vədlərindən zövq almaq imkanına görə şükür etmək haqda danışıram.

“Öldürücü zəhər içsələr belə, onlara təsir etməyəcək” Mark 16:18.

Bugünkü dünyada rahat olmaq üçün bizə Allahın müdafiəsinə əminlik gərəkdir. Bir çox şeylər var ki, bizi hər tərəfdən narahat edə bilər. Bu, yediyimiz yeməyə də aiddir. İnanın mənə, iblis yemək vasitəsilə sağlamlığınızı əlinizdən almaq və uğurla ona qarşı çıxmaq bacarığınızı məhv etmək üçün sizə hiylə qurur!

Filipililərə 4:6-7-də biz daha bir məsləhət görürük. Burada bizə problemlərimizi, çətin məsələlərimizi, düşüncələrimizi və ümumiyyətlə, bütün həyatımızı Padşahlığın qanunlarına tabe etdirmək öyrədilir.

“Heç nəyin qayğısını çəkməyin, amma hər barədə xahişlərinizi Allaha dualarla, yalvarışlarla, şükür edə-edə bildirin. Onda Allahın ağlagəlməz sülhü ürəklərinizi və düşüncələrinizi Məsih İsada qoruyacaq”.

Biz bir şey haqda dua edəndə həmin şeyi Allahın Padşahlığının qanunlarına tabe etdiririk. Dua etməsək, Allah heç nə edə bilmir. Müqəddəs Kitab durmadan dua etməyi (1Salonikililərə 5:17) öyrədir və “əldə edə bilmirsiniz, çünki diləmirsiniz” (Yaqub 4:2) deyir.

Təyyarə və ya ümumiyyətlə, başqa bir şey alanda bu barədə dua edirəm. Əlimi üstünə qoyub onu Allahın Padşahlığının qanunlarına tabe etdirirəm ki, həm Allahın Padşahlığına, həm də mənə xeyir-dua ilə xidmət etsin. Buna görə də iblis və onun cinləri təyyarəmə toxuna bilmirlər. Bu təyyarədə mənə pis bir şey ola bilməz!

Bir ay əvvəl konfransdan sonra Hyustondan Ohayoya uçurdum. Qaranlıq yollar ilə aeroporta gəlib çıxanda artıq gec idi. Fırtına səbəbi ilə sağda və solda ildırım çaxdı. Buna görə də fırtına olmayan tərəf ilə uçmağa məcbur olduq və beləliklə, düşündüyümüzdən çox yanacaq istifadə etdik. Evə salamat çatmağımız üçün və ölkədaxili qaydalara uyğun olaraq yolda dayanıb əlavə yanacaq doldurmağı qərara aldığımız.

Yerə enəndə çəndə 136 litr yanacaq var idi. Daha bir saat uçmalı idik. Buna görə də hər iki çənə daha 90 litr yanacaq doldurmalarını xahiş etdik. Təyyarəmiz saatda təxminən 100 litr yanacaq istifadə edir. Beləliklə, çənlərdəki 320 litr yanacaq artıqlaması ilə kifayət idi. Yanacaq doldurma məntəqəsində işləyən qız işçilərdən birinə çənlərə 180 litr yanacaq doldurmağı tapşırırdı. İşçi ödənişə aid kağızları imzalamaq üçün qıza yaxınlaşdı. Qız gözlərini kağızlara zilləyib “Burada səhv var. Rəqəmlər uyğun gəlmir” dedi. İşçi yanacağı artıq doldurduğunu və kağızdakı rəqəmləri sonra düzəldəcəyini söylədi. Qız razılaşdı, lakin rəqəmlər düzəlməyincə mənə qayıməni verə bilməyəcəyini dedi. Söz verdi ki, onu elektron poçtla göndərəcək. Biz razılaşdıq və işçi ilə birgə təyyarəyə tərəf yollandıq. Pilot işçidən tökdüyü yanacağın qədərini bir daha dəqiqləşdirdi. Onda o, dedi: “Bəli, mən hər çənə 90 litr yanacaq tökmüşəm”.

Beləliklə, Ohayo ştatı tərəfə istiqamətləndik. 40 dəqiqə uçuşdan sonra sol çəndə yanacaq bitdi. Biz dəhşətə gəldik: bu, necə ola bilər?

**TƏHLÜKƏSİZ, SƏMƏRƏLİ,
YER ÜZÜNDƏ TƏMİNATLI
OLMAĞINIZ ÜÇÜN
PADŞAHLIĞIN MÜƏYYƏN
QANUNLARINI
ÖYRƏNMƏLİSİNİZ.**

Bir dəqiqədən sonra isə sağ çəndəki yanacaq da bitdi. Gecə yarısı hər yer qaranlıq idi, biz 4500 metr hündürlükdə yanacaqsız uçurduq. Axı nə baş verdi? İndicə yanacaq doldurmuşduq. Adamlar mənə sual verirlər: “Təyyarəndə yanacağın səviyyəsini göstərən cihaz yoxdur?” Var, əlbəttə ki, lakin yanacağı dolduranda onun göstəricisi çox asta dəyişir.

Pilot məhz bu səbəbə görə işçidən çənlərə tökdüyü yanacağın qədərini bir daha dəqiqləşdirmişdi. Biz özümüz də onun çənləri doldurduğunu görmüşdük. Pilot bunu gözləri ilə görsə də, işçidən bir daha soruşmuşdu. Doldurulan yanacağın həcmi dəqiqləşdirəndən sonra yanacaq göstəricisini sərfiyyatı ölçmək üçün xüsusi olaraq qurmuşduq. Təhlükəsizliyi nəzərə alaraq tələb olunanların hamısını etmişdik.

Fövqəladə hal elan etdik və yavaş-yavaş Sinsinati aeroportuna enməyə başladıq. Bu, elə də çətin deyildi, çünki ora çox yaxın idik. Sonradan öyrəndik ki, bu işçi ömründə ilk dəfə təyyarəyə yanacaq doldururmuş. 90 litr əvəzinə hər çənə 9 litr yanacaq tökmüşdü. O, yanacağın səviyyəsini ölçən cihazla davranmağı bacarmırdı. Təsəvvür edirsiniz? İnanılmazdır!

Düşmən bizə ziyan vura bilmədi, lakin yanacaq bitəndə daha yüksək hündürlükdə olsaydıq, ciddi problem yaşayardıq. Lakin bir daha deyirəm, düşmən nə mənə, nə də təyyarəyə ziyan vura bilməz. Düşmənin daha bir imkan verməmək üçün, o vaxtdan etibarən, biz yanacaq dolduranda daha işçiyə etibar etmirik və doldurulan yanacağın qədərini özümüz yoxlayırıq. Əgər biz daha böyük hündürlükdə olsaydıq, böyük sürətlə uçsaydıq və ya pis hava şəraitinə düşsəydik, bu hadisə faciə ilə nəticələnmə bilirdi. Lakin, əlbəttə, müdafiə əhdi sayəsində bu baş vermədi.

Təyyarəmin və özümün təhlükəsizliyi əhdimin və Padşahlıqda olan hüquqlarımın nəticəsidir. Bu barədə ətraflı danışa bilərəm, lakin artıq məni başa düşdüyünüzü bilirəm. Allah böyükdür!

Təhlükəsiz, səmərəli, yer üzündə təminatlı olmağınız üçün Padşahlığın müəyyən qanunlarını öyrənməlisiniz. İblis bizə nifrət edir, şükür Allaha ki, o, bizə mane ola bilmir. Allahın müdafiəsi bizi istirahətlə təmin edir; narahat deyilik, qorxmuruq! Bu, sizin hüququnuzdur.

Yeri gəlmişkən, indi təsvir etdiyim qanun “ədalət qanunu” adlanır.

Allah Öz Padşahlığı haqda öyrədəndə mənə başqa bir ayəni də xatırlatmışdı:

“Nə bəxtiyarsınız, ey yoxsullar! Çünki Allahın Padşahlığı sizindir”.

– Luka 6:20

Bu ayəni oxuyandan sonra Allahın Padşahlığı mövzusunı tədqiq etməyə başladıq. Allah bizə Padşahlıqda Padşah olduğunu göstərdi; bu Padşahlıq qanunlara əsasən idarə olunur və fəaliy-

yət göstərir. Məsələn, gəlin cənub sərhədimizə nəzər salaq. Hər il minlərlə adam ABŞ-a keçməyə cəhd edir. Nə üçün? Onların yaşadığı yerdə gözəl yerlər yoxdur? Xeyr, əlbəttə ki, var. Onlar ABŞ-a buradakı hökumətə görə gəlmək istəyirlər. Bizim hökumətimizin qanunları adamların hüquqlarını müdafiə edir və digər ölkələrdə olmayan azadlığı onlara verir. Məsələn, şəxsi sahibkarlıq, şirkətə rəhbərlik etmək hüququ, istədiyini kimi ibadət etmək hüququ, söz azadlığı və s. Bütün bunlar bir çox ölkələrdə yoxdur.

Biz Allahın Padşahlığı, Padşahlığın qanunları, Padşahlıqdakı vətəndaşlığımız haqda kifayət qədər söhbət etdik. Bu qanunları bilməyiniz və ya bilməməyiniz bizə həyat və ya ölüm, qələbə və ya məğlubiyyət gətirə bilər. Doqquz il ərzində maliyyə həyəcanını və qorxu hisslərinin əsarətini yaşayandan sonra Allahın Padşahlığının vətəndaşı olmağın, Padşahlığı təşkil edən qayda-qanunları öyrənməyin əhəmiyyətini bilmək necə də gözəl idi.

Yer üzündə həyat min illərlə mövcuddur, lakin bir çox şeyləri adamlar hələ də başa düşmürlər. Məsələn, 1906-cı ildə keçirilən Milad bayramı. O vaxt dünyanı dəyişəcək bir hadisə baş verdi. Reginald Fessenden “*Sakit gecə*” mahnısını ifa edərək dənizdə olan gəmilərə radio vasitəsilə yayımlayırdı. O həmçinin Luka 2-ci fəslində oxudu. Bu, dünyada ilk radio verilişi idi. İndi isə siz mobil telefonu götürüb, çox düşünmədən, yer kürəsində istənilən adamla danışa bilərsiniz.

Bəs, 1879-cu ilin yanvar ayı necə? Tomas Edison işıq lampasını icad etdi; indi isə yer üzündə yaşayan hər bir insan elektrik qanunlarından faydalanaraq qaranlıqda görə bilir.

Bəs, 1903-cü il, dekabrın 17-si? Rayt qardaşları ilk təyyarəni havaya qaldırdılar, indi isə insan müasir reaktiv təyyarəyə minib bir neçə saat ərzində yer kürəsinin ətrafında dövrə vura bilər. 545 ton çəkisində olan A380 ən böyük reaktiv kommersiya təyyarəsidir; bir dəfə yanacaq doldurmaqla 800 nəfər sərnəşinlə doqquz saat ərzində saatda 370 km sürətlə uçaq yer kürəsi ətrafında dövrə vura bilər.

XVIII əsrdə yaşayan adamlar belə bir şey görsəydilər, huşlarını itirərdilər. İndi isə bu, adi şeydir; adamlar axşamlar işığı yandırır, lazım gələndə lampanı dəyişirlər.

Sözümün məgzi nədir? Demək istəyirəm ki, bu qanunlar yer üzündə həmişə, lap əvvəldən olub. Adamlar həmişə onlardan istifadə edə bilərdilər. İnsan, sadəcə, bunları bilmirdi. O, uçan quşları və şimşəyi görsə də, qanunları dərk etmirdi.

Bu, Müqəddəs Kitaba da aiddir. Din Allahın Kəlamını məhdudlaşdırır. İllər boyu biz Allahın birinci əsrdə etdiyi möcüzələri bu gün təkrarlamadığı barədə eşitmişik. “Müqəddəs Ruhun ənamları həvarilərə verilmişdi; Paulun cismindəki tikan xəstəlik olub”. Əslində isə, Kəlam çox sadədir; nə deyirsə, onu da nəzərdə tutur. Lakin Padşahlıq qanunları əsasında siz bütün bağlı qapıları açə bilərsiniz.

Digər əsas məsələ:

Qanunlar dəyişmir!

Bir daşı atsanız, yerə düşəcək. Neçə dəfə yerə düşəcək? Hər dəfə! Cazibə qanununa görə hər dəfə nəticə eyni olacaq. Padşahlığın qanunları da belədir.

5 FƏSİL

UÇMAQ YERİMƏKDƏN YAXŞIDIR

Bu fəsli Kanadadakı bağ evimdən öz təyyarəmdə qayıdanda yazmışam. Saatda 250 mil sürətlə yerdən 23 000 fut hündürlükdə. İllər boyu həmin yolu maşınla 31 saata gedirdik. Bu, uzun və yorucu səyahət idi. Növbəti gün oraya çatmaq üçün bütün gecə maşını sürməli idim. Bir neçə dəfə yolda maşın sınıb; evə çatmaq üçün daha çox vaxt lazım olub. Beləliklə, iki həftə istirahət etmək üçün dörd gün maşın sürmüşəm. Bu, böyük vaxt itkisidir. Maşını 31 saat istirahətə gedəndə sürmüşəm, Ohayoya qayıdanda da bir o qədər müddətdə maşını sürməyə məcbur olmuşam.

Təyyarələri həmişə sevmişəm, 19 yaşımdan pilot vəsiqəm var, lakin özümə təyyarə almaq əvvəllər heç ağılıma belə, gəlməyib. Demək istəyirəm ki, siz, məsələn, heç təyyarənin qiyməti ilə maraqlanmısınız mı? Lakin Padşahlığın qanunlarını öyrənəndə başa düşdüm ki, təyyarəyə sahib olmadığının tək səbəbi özüməm, məndə olan kasıbçılığın “Yox” düşüncəsidir. Hazırda iki təyyarəm var. Birində ləzzət üçün uçuram. Bu, mənim birinci təyyarəmdir. İkincisini isə səyahət üçün istifadə edirəm. Əvvəlki fəsildə qeyd etdiyim kimi, bizə “Yox” deyən tərbiyəmiz bizə arzulamağa və ya fürsətlərdən istifadə etməyə imkan vermir. Yaranan bu fikirləri kökündən kəsirik.

Əvvəllər heç vaxt təyyarəyə sahib olmaq haqda fikirləşməmişəm. Bunun mümkün olduğunu ağılıma belə, gətirə bilməzdim.

İllər ərzində təyyarələri qısa müddətlik icarəyə götürüb uçmuşam. Lakin Padşahlığın qanunlarını öyrənəndə bunların həyatımda işlədiyini gördüm və mənə şəxsi təyyarə verəcək Allaha iman etməyi qərara aldım. O vaxt təyyarə almaq üçün pulum yox idi, lakin ianə verəndə üstündə “təyyarəm üçün” yazdım. Burada Allahdan qəbul edəcəyim təyyarənin bütün xüsusiyyətlərini qeyd etdim. Mark 11:24-ə uyğun olaraq, arvadımla mən ianəni əkdik və dua edəndə təyyarəni imanla aldıq. Padşahlığın qanunlarını öyrənməyə başlayanda Rəbb bunu mənə Özü öyrətmişdi. Həyatımda bunun nəticəsini dəfələrlə görmüşəm.

Heç bir ay keçmədi ki, sığorta qaydalarına uyğun olaraq müəyinə üçün həkimin yanına getdim. Həkim “Təyyarə almaq istəyən adam tanıyırsız?” deyəndə donub qaldım. Bu, mənə qərribə gəlsə də, soruşdum: «Nə təyyarədir ki?» Bunun dua etdiyim və gözlədiyim təyyarənin olduğunu biləndə heyrətə gəldim və həyəcanlandım. Beləliklə, “Ona harada baxa bilərəm?” sualımın cavabında evimin yanındakı aeroportu dedi. İzah etmək istərdim. Mənim evim aeroportun ərazisi ilə bitişikdir. Hər bir təyyarə evimin üstündən uçub keçir. Bütün günü təyyarələri müşahidə edirəm; uçuş zolağı qapımdan 1,5 kilometr məsafədə yerləşir. Mənim təyyarəm olmalı idi!

Beləliklə, təyyarəyə baxmaq üçün bir tanış mütəxəssisə zəng etdim. Təyyarənin mükəmməl vəziyyətdə olduğunu gördük. Bu, dəqiq mənim istədiyim təyyarə idi. Yalnız bir problemim var idi. Təyyarə almaq məsələsi gələndə həmişə bu problem üzə çıxırdı: pulum yox idi. Heç belə probleminiz olub? Lakin mən qorxu içində geri çəkilmək fikrində deyildim. Bu, mənim təyyarəm idi. Sadəcə, Allahın pulu mənə necə çatdıracağını hələ bilmirdim.

Bir neçə ay əvvəl Drenda və mən şirkətimizin ofisi üçün bir yer axtarırdıq. Seçdiyimiz ərazidə bina satılmırdı. Buna görə də başqa ərazilərdə axtarmağa başladıq. Bir neçə dəfə binanı almaq fikrinə düşsək də, tam əmin deyildik. Ərazidə axtarışı davam edirdik. Bu haqda dua edirdik; bir gün atam mənə zəng edib dedi: «Bilirəm, siz bunda Alla-

hın əlini görəcəksiz, ancaq ananla mən sizin ofisiniz üçün bina vermək istəyirik”. Bina arzuladığımız ərazidə yerləşirdi. Mən şoka düşmüşdüm!

Binanı ofis kimi işlətmək üçün onu qeydiyyatdan keçirməli idik. Atam binanı bizə vermək qərarına gələndə dekabr ayı idi; yazda təmirə başlamağa hazırlaşardım. Bina istifadə olunmurdu, qışda bağlı qalırdı. Atam suyu əsas xətdən bağladığını demişdi. Həmin vaxt mən o təyyarəyə baxmağa getdim. Qardaşım isə zəng edib dedi ki, gedib binaya baxmalıyam, çünki içindən küçəyə su axır. Hava isinmişdi və aydındır ki, atam səhv demişdi: suyu əsas xətdən bağlamamışdı. Mən binaya gəldim; yuxarıdakı vanna otağından günlər, bəlkə də, həftələr ərzində su axırdı. Divarların bütün suvağı tökülmüşdü.

Kənardan vəziyyət pis görünsə də, siz bilmirsiniz və o vaxt qardaşım da bilmirdi ki, bir neçə həftə əvvəl binada aparılacaq təmir işlərinə dair müqavilə imzalamışdım. Bu müqaviləyə görə, evin suvağı tam sökülməli idi. Təmir bir neçə həftə sonra başlayacaqdı. Beləliklə, suyun axması problem olmadı, çünki suvaq onsuz da, sökülməli idi. Hərçənd, sığorta şirkəti suvağın tökülməsinə görə mənə pul verdi və bu pul təyyarəmi almaq üçün kifayət etdi! Bu, əla təyyarə idi, onda zövq almaq üçün uçurdum. Hər dəfə havaya qalxanda şəxsi təyyarədə uçağın necə də gözəl olduğu haqda düşünürəm. Həmin təyyarə hələ də məndədir və artıq 20 ildir ki, ondan istifadə edirəm.

Bu hekayətdə hadisələr gözəl cərəyan etdi. Lakin sizdə yanlış təsəvvür yaratmaq istəməzdim. Hadisələr göründüyü kimi öz-özünə baş vermir. Allah sizə pul qazanmaq imkanını verə bilər, yaxud təyyarəni ucuz qiymətə satan bir adam tapa bilərsiniz. Sizə, sadəcə, müvafiq düşüncə tərzı gərəkdir: Padşahlıqda toxumu əkəndə inanmalısınız ki, Allah sizə vaxtında biçin verəcək və bunu necə etməyi də Özü öyrədəcək. İkinci məsələ – inkişaf etdirdiyiniz iman və bacarıqda davam etməkdir. Mənə elə adamlar rast gəliblər ki, Allahın köməyi ilə maşının kreditini verib qurtaran kimi bir milyard dollar üçün toxum əkmək istəyiblər. Axı onlarda bir milyard dolları əldə etmək üçün iman yoxdur! Olduğunuz yerdə Padşahlığın qanunlarını

tətbiq etməyə başlayın, bu qanunlara etibarınızı artırın, Allahın sizə göstərdiyi şeyləri əldə etmək qabiliyyətini özünüzdə inkişaf etdirin.

Lakin istərdim bir həqiqəti başa düşəsiniz. Həmin təyyarəni almadan əvvəl mən 20 il ərzində təyyarə sürmüşəm. Sizcə, 20 il əvvəl Padşahlığın qanunları işləmirdi? Əlbəttə ki, işləyirdi. Qanunları başa düşmədiyimə görə təyyarəni almaq ağıma gəlmirdi.

İnsan min illər ərzində quşların uçuşunu müşahidə edib. Bu fiziki qanun əvvəldən mövcud olsa da, heç kim onu anlamırdı. Hazırda siz nəyi görmürsünüz? Bu barədə fikirləşin.

Lap əvvəldə Allah mənə Öz təminatında istirahət haqda öyrə-dərkən bir ayəni göstərdi:

“Rəbbin xeyir-duası insana sərvət gətirər, daha ona qüssə verməz”.

– Süleymanın Məsəlləri 10:22

Bu ayə daha əvvəl istinad etdiyim ayədəki prinsip ilə əlaqəlidir:

“Arvadının sözüünə qulaq asdığı üçün, qadağan etdiyim, “meyvəsini yemə” dediyim ağacdən yediyin üçün sənə görə torpaq lənətlənir. Ömrün boyu zəhmətlə torpaqdan yemək əldə edəcəksən”.

– Yaradılış 3:17

Adəm Allahın Padşahlığından qovulanda Padşahlığın təminatını itirdi və sağ qalmaq üçün zəhmət çəkməyə məcbur oldu. Lakin artıq öyrəndiyimiz kimi, qan-tər içində əziyyət çəkərək biz arzuladığımız azadlığı əldə edə bilmərik. Lakin Xoş Xəbər var!!! İsa kasıblara Xoş Xəbəri vəz etmək üçün gəldi!

“Xudavənd Rəbbin Ruhu üzərimdədir, çünki fəqirlərə müjdəni bildirmək üçün O məni məsh etdi”

– Yeşaya 61:1

İsa kasıblara xoş xəbəri çatdırmaq üçün gəldi. Kasıb üçün xoş xəbər nədir? Onlar yer üzündəki lənətli həyatda yoxsulluqdan azad ola bilərlər. İnanın mənə, doqquz il borc və həyəcan içində yoxsul həyatdan deməzdim, sürünməkdən sonra Müqəddəs Kitab Xoş Xəbər olsa da, onu dərk etmək asan deyildi. Kitabda yazılanları olduğu kimi qəbul etmək gərəkdir? Belədirsə, bu, əladır! Rəbbin xeyir-duası həyatımıza, doğrudan, sərvət gətirir? Bunun doğru olub-olmadığını aydınlaşdırmalı idim; bunu tətbiq etməyi öyrənməli idim. Bir şeyi yaxşı bilirdim: alın təri ilə lənət altında çörək pulunu qazanmaq insana yalnız sağ qalmağa kömək edir və bu, kifayət deyil. Mənim qədər lənətdən qurtulmaq istəyən kəs yox idi, lakin bunun yolunu bilmirdim. Bir çox məsihçilər də belə yaşayırlar: Allahın vədlərini oxuyaraq onları qəbul etməyi və yaşamağı bacarmırlar.

Padşahlığın qanunlarını tədqiq etməyə başlayanda və Rəbb Padşahlığın prinsiplərini mənə öyrədəndə İbrahimin zəngin olduğu haqda oxudum. Dayanın! Bəs, yer üzündəki lənətli sistem? İbrahim ona necə qalib gəldi?

“İbrahim çox varlandı: onun çoxlu sürüsü və qızıl-gümüşü oldu”.

– Yaradılış 13:2

O, çox varlandı. Necə? Siz “Bu, İbrahim idi” deyə bilərsiniz. Xeyr, o, İbrahim olduğuna görə varlanmadı. Bunun üçün siz Padşahlığın qanunlarını dərk etməlisiniz. Qanun qarşısında hamı eynidir. Qanun tərəf saxlamır. Kimsə paraşütdən istifadə etmədən hündür binadan tullansa, cazibə qanunu onun kimliyinə baxmayacaq və bunun nəticəsini hamı bilir. Beləliklə, İbrahim yer üzündəki lənətə baxmayaraq, necə varlandı? Onun hekayətində hansı sirri tapa bilərik? Bu suala cavabın bir qismi Yaradılış 12-ci fəsildədir. Allah İbrama (daha sonra o, İbrahim oldu) vəd verdi:

“Rəbb İbrama dedi: «Öz torpağından, qohumlarının arasından, ata evindən çıx, sənə göstərəcəyim torpağa get. Səndən

böyük bir millət törədəcəyəm, sənə xeyir-dua verəcəyəm, adını ucaldacağam və bərəkət qaynağı olacaqsan. Sənə xeyir-dua verənlərə xeyir-dua verəcəyəm, sənə lənət edənləri lənətləyəcəyəm. Yer üzünün bütün tayfaları sənin vasitənlə xeyir-dua alacaq»”.

– Yaradılış 12:1-3

Vədin icrası İbrahimin Allaha imanından və Ona itaət etməsindən asılı idi. Yaşadığı yeri tərk edib bilmədiyi yerə yollanmaq üçün İbrahimə böyük iman gərək oldu.

“İbrahim çağırılarda iman vasitəsilə itaətli olub irs alacağı torpağa getdi. O hara getdiyini bilməyərək yola çıxdı”.

– İbranilərə 11:8

Beləliklə, görürük ki, insan başa düşməsə də, iman etdi və bu, Allah üçün yer üzünə yolu açdı. İbrahimin imanı Allaha ona xeyir-dua verməyə imkan yaratdı. Lakin daha sonra, İbrahimin imanına görə, Allah İbrahimlə onun nəslinə aid əhd bağladı. Bu, sizə qəribə gəlirmi? Xatırlayın, lap əvvəldə iblisin yer üzünə gəlməsi üçün yol necə açıldı? Yer üzündə hökmranlıq edən Adəm Allaha deyil, iblisə inanmağı seçdi. Bu barədə İbranilərə 2:7-8-də yazılıb.

İbrahimin imanı həyatında Allahın iradəsinin icrası üçün qanuni yolu açdı və nəticədə İbrahim çox varlandı. Rifah İbrahimin bütün nəslinə də keçdi. Bu mövzunu öyrənəndə İbrahimin nəvəsi Yusif haqda oxudum. Yusif Padşahlıq və onun təsiri ilə yaxşı tanış idi. Süleymanın Məsəlləri 10:22-də yazılanları o, yaxşı bilirdi.

Xatırladım ki, Yusifin qardaşları ona nifrət edirdilər və onu yoldan keçən qul tacirlərinə satdılar. Tacirlər isə Yusifi Misirə aparıb ölkənin hərbi başçısı Potifara satdılar. Növbəti ayələrdə mən İbrahimin varlanmasının sirrinin böyük hissəsini aşkar etdim:

“Yusif Misirə aparıldı. Fironun bir əyanı – mühafizəçilərin rəisi Misirli Potifar onu oraya gətirmiş İsmaililərdən satın aldı. Rəbb Yusiflə idi və o, işlərində uğur qazanırdı. Yusif Misirli ağasının evində qalırdı. Ağası gördü ki, Rəbb onunladır və etdiyi hər işdə ona uğur verir.

Yusif ağasının gözündə lütf tapdı və onun şəxsi xidmətçisi oldu. Ağası Yusifi evinə nəzarətçi təyin etdi və özünə məxsus olan hər şeyi onun ixtiyarına verdi. Evinin və özünə məxsus olan hər şeyin ixtiyarını ona verən vaxtdan bəri RƏBB YUSİFƏ GÖRƏ MİSİRLİNİN EVİNƏ BƏRƏKƏT VERDİ, EVİNDƏ, TARLASINDA VƏ ÖZÜNƏ MƏXSUS OLAN HƏR ŞEYDƏ RƏBBİN BƏRƏKƏTİ GÖRÜNDÜ. Ağası özünə məxsus olan hər şeyi Yusifin ixtiyarına vermişdi, yediyi yeməkdən başqa, evində olan heç nədən xəbəri yox idi. Yusif gözəl və yaraşqlı idi”.

– Yaradılış 39:1-6

Müqəddəs Kitabda aydın deyilir ki, Yusifə verilən var-dövlətin səbəbi Rəbbin xeyir-duası və bərəkəti idi. Bəs, Rəbbin bərəkəti nədir? Burada söhbət ümumi bərəkətdən deyil, xüsusi bərəkətdən gedir. Bərəkətdən danışanda adətən biz ümumi xeyir-duadan danışırıq. Lakin Müqəddəs Kitab ümumi xeyir-duadan, baş verən xoş hadisələrdən yazmır. Müqəddəs Kitab xüsusi bərəkətdən danışır.

Aşkar etdim ki, Rəbbin bərəkəti Allahın İbrahimlə onun nəslinə aid bağladığı əhdə əsaslanır. Daha dəqiq desək, həmin əhddə Allah nəslə bərəkəti verməyi vəd etmişdi. Bu, qanuni əhd olub; bu əhddə hər iki tərəfin öhdəlikləri və hər iki tərəfin nəyi əldə edəcəyi qeyd olunub. Bu əhdə əsasən İbrahim xeyir-dua və bərəkət alacaqdı. Bu xeyir-duaları almaq üçün Rəbbin qanunlarına riayət etmək lazım idi. Mən həmçinin aydın gördüm ki, Yusifin ixtiyarına verilən hər şey xeyir-dualı olurdu.

Bundan sonra Süleymanın Məsəlləri 10:22-ni anladım. Allahın əhd vasitəsilə İbrahimə verdiyi vədləri lənətli yer üzündəki kasıbçılığı ləğv edir. Əhdin əsasında Allah İbrahimə və onun nəs-

linə qanuni xeyir-duanı verdi. Allah insanı yaradanda onun rifahda yaşamasını və güclü olmasını istəyirdi. Gəlin Süleymanın Məsəlləri 10:22-ni oxuyaq və mötərizələrdə verilənə diqqət yetirək.

Əsas məsələ:

“Rəbbin xeyir-duası (İbrahimə edilən vədlər) insana sərvət gətirər, daha ona qüssə verməz”.

“Ona qüssə verməz” sözləri yer üzündəki lənətli sistemə – alın təridə zəhmətə işarə edir (Yaradılış 3:17). İbrani dilində “qüssə” sözünün mənası “ağır zəhmət”dir! Görürsünüz? İbrahimə verilən xeyir-dualar vasitəsilə insan yer üzündəki əzab-əziyyətdən qurtula bilər. Bəli, indi ağılınıza gələn fikri bilirəm: “Axı bu vədlər yalnız İbrahimə və onun nəslinə aiddir”. Bəli, bunun üçün mən sizə daha bir ayə gətirəcəyəm:

“Məsih bizim uğrumuzda lənətlənərək bizi Qanunun lənətindən satın aldı. Çünki yazılıb: «ağacdən asılan hər kəsə lənət olsun!» Belə ki İbrahimin aldığı xeyir-dua Məsih İsada bütün başqa millətlərin üzərinə gəlsin və biz vəd edilmiş Ruhu iman vasitəsilə alaq”.

– Qalatiyalılara 3:13-14

İman vasitəsilə biz (İsa Məsihə iman edənlər) İbrahimə verilən xeyir-duaları qəbul edirik. İbrahimə hansı xeyir-dua verilmişdi? Bu siyahını Qanunun Təkrarı 28-ci fəsildə oxuyuruq.

“Əgər Allahınız Rəbbin sözlərinə yaxşı-yaxşı qulaq asıb bu gün sizə buyurduğum bütün əmrlərinə riayət etsəniz, Allahınız Rəbb sizi yer üzündəki bütün millətlərdən üstün edəcək. Allahınız Rəbbin sözünü dinləsəniz, bütün bu xeyir-dualar sizə gələcək və üzərinizdə qalacaq.

Səhərdə və çöldə xeyir-dualı olacaqsınız.

Doğulan övladlarınız, torpağınızın məhsulları, heyvanlarınızın, mal-qara və qoyun-keçilərinizin balaları artımlı olacaq.

Səbət və xəmir təknələriniz bərəkətli olacaq.

Hər girişiniz, hər çıxışınız xeyir-dualı olacaq.

Rəbb sizə hücum edən düşmənlərinizi önünüzdə məğlub edəcək. Onlar sizə bir yoldan hücum edəndə önünüzdən yeddi yolla qaçacaq.

Rəbb anbarlarınıza, əl atdığınız hər işə "Bərəkətli olsun!" deyə əmr verəcək və Allahınız Rəbb sizə verəcəyi torpağa bərəkət yağdıracaq.

Allahınız Rəbbin əmrlərinə riayət etsəniz, Onun yolları ilə getsəniz, Rəbb vəd etdiyi kimi sizi Özü üçün müqəddəs bir xalq kimi qoruyacaq. Yer üzərindəki bütün xalqlar Rəbbə məxsus olduğunuzu görüb sizdən qorxacaq. Rəbb atalarınıza vəd etdiyi torpaqda sizi bolluq içərisində yaşadacaq. Doğulan övladlarınızın nəslini artırıb-çoxaldacaq, heyvanlarınızın balalarını, torpağınızın məhsulunu artımlı edəcək.

Rəbb torpağınıza yağışı vaxtlı-vaxtında yağdıracaq və bütün zəhmətinizə bərəkət vermək üçün göylərdən zəngin xəzinəsini açacaq. Siz bir çox millətlərə borc verəcək, lakin heç kimdən borc almayacaqsınız. Rəbb sizi quyruq deyil, baş edəcək. Əgər bu gün sizə buyurduğum Allahınız Rəbbin əmrlərinə qulaq assanız, onlara dəqiq əməl etsəniz, aşağıda deyil, hər zaman yuxarıda olacaqsınız. Bu gün sizə buyurduğum əmrlərdən kənara çıxmayın, başqa allahların ardınca getməyin, onlara sitayiş etməyin".

– Qanunun Təkrarı 28:1-14

Əhdi-Ətiqdə qeyd olunsa da, bütün bu xeyir-dualar indi sizin kidir. Yeganə fərq ondadır ki, Əhdi-Ətiq zamanı yaşayan adamlar əməlləri nəticəsində, Əhdi-Cədid zamanı yaşayan bizlər isə İsa Məsihə iman vasitəsilə bu xeyir-duaları əldə edirik. Qeyri-yəhudi

olan bizlər İsa Məsih vasitəsilə calaq edilmişik və indi xeyir-duadan faydalanırıq. Lakin İbrahimin fiziki xeyir-duasından başqa, yenidən doğulmaq vasitəsilə biz ilahi xeyir-duaları da əldə edirik. Bizdə İbrahimin yer üzündəki həyata dair fiziki xeyir-duaları var, eləcə də, əbədi səmavi xeyir-dualarımız da var; Allahın övladları olduğumuza görə Müqəddəs Ruh daxilimizdə yaşayır. Xatırlayın: qul deyil, övlad mirası alır. Allahı sevsə də, yenidən doğulmayan İbrahimdə Müqəddəs Ruh yox idi və o, cənnətə gedə bilməzdi. Əlbəttə ki, İsa Məsihin qurbanından sonra o, cənnətə gedə bildi.

Süleymanın Məsəlləri 10:22-ni indi yaxşı başa düşürəm: “Rəbbin xeyir-duası insana sərvət gətirər, daha ona qüssə verməz”. “Qüssə” – ibrani dilində “ağır zəhmət” deməkdir; mən bunu lənətli yer üzündəki əzab-əziyyətə aid edirəm. Bu əhd, Allahın dəstəkləyən əlinin xeyir-duası İbrahimi yer üzündəki lənətdən qurtardı və ona var-dövlət verdi. Qanunun Təkrarı 28-ci fəsildə qeyd edilən xeyir-dualar mənə aydın etdi ki, mən var-dövlətli olmalıyam. Bu vədlərin nəticəsində mən quyruq deyil, baş olmalıyam; borc alan deyil, borc verən olmalıyam. Bu, Allahın hər bir övladının hüququdur. Yusif kimi, mənim də Allahdan xeyir-duam var; mən də var-dövlətli olmalıyam. Mən də Allahın Padşahlığının varisiyəm. Allahın övladı olduğuma görə bunların hamısı qanunla mənimkidir.

Yaradılış 39-cu fəsildə Yusifin hekayətini bir daha oxuyanda gördüm ki, Potifar Yusifin üzərində qeyri-adi xeyir-duanın olduğuna sezdi. Dünyada yaşayan xalqlar da Allahın adamlarında bu böyük fərqi görməlidirlər.

“Yer üzərindəki bütün xalqlar Rəbbə məxsus olduğunuzu görüb sizdən qorxacaq. Rəbb atalarınıza vəd etdiyi torpaqda sizi bolluq içərisində yaşadacaq. Doğulan övladlarınızın nəslini artırıb-çoxaldacaq, heyvanlarınızın balalarını, torpağınızın məhsulunu artımlı edəcək”.

– Qanunun Təkrarı 28:10-11

Yaradılış 39:6-da mən daha bir böyük sirri aşkar etdim və bunu sizə də söyləmək istəyirəm. Bu ayə Potifar haqda yazır: *“Ağası özünə məxsus olan hər şeyi Yusifin ixtiyarına vermişdi, yediyi yeməkdən başqa, evində olan heç nədən xəbəri yox idi”*. Mən bunu başa düşdüm! Budur istirahətin nümunəsi! Potifarın yediyi yeməkdən başqa heç nədən xəbəri yox idi. Yəni Yusifin onun evinə gətirdiyi uğur və Rəbbin xeyir-duası sayəsində Potifar artıq sağ qalmaq haqda düşünmədən öz vəzifəsi ilə məşğul olmağa başladı.

Drenda ilə mənim illər boyu dediyimiz bir söz var: “Pulla bağlı problemlərinizi həll etməyəndək bu həyata hansı məqsədlə gəldiyinizi bilməyəcəksiniz”. Kim olduğunuzu da dərk etməyəcəksiniz. Öz vəzifənizi, mövqeyinizi, istəyinizi tapmayacaqsınız; əsl xoşbəxtliyinizi əldə edə bilməyəcəksiniz. Sağ qalmaq, pul qazanmaq və ya pul yığmaq haqda düşünərək, borcu ödəmək üçün mənliliyinizi itirərək qərarlar qəbul edəcəksiniz. Rəbbin xeyir-duasının Potifara təsirinin şahidi olduq. Potifar Allahın Padşahlığı haqda heç nə bilmirdi. Lakin hər şeyi Yusifin ixtiyarına verməklə Yusifin əhdinin təsiri altına gətirdi. Növbəti ayə bu keçid anını aydın göstərir:

“Evinin və özünə məxsus olan hər şeyin ixtiyarını ona verən vaxtdan bəri Rəbb Yusifə görə Misirlinin evinə bərəkət verdi, evində, tarlasında və özünə məxsus olan hər şeydə Rəbbin bərəkəti göründü”.

– Yaradılış 39:5

Yenə də biz burada yer üzündə bir padşahlıqdan digərinə – lənətli yer üzündəki padşahlıqdan Allahın Padşahlığına keçidi görürük. Çox güclü dəyişiklik baş verir. Gəlin həqiqəti etiraf edək: müdrik Allah sizə kömək edirsə, düzgün qərarları verməklə bağlı məsləhət edirsə, mümkün təhlükələrlə bağlı xəbərdarlıq edirsə, sən müvəffəq ola bilərsən! Görürsünüz? Rəbbin xeyir-duası sizindir!

Rəbb mənə Padşahlığın qanunlarını öyrədəndə fikirləşirdim: “Yusif böyük xeyir-dua içində yaşayırdı. Bəs, nə üçün bu gün bir çox

məsihçilər borc içində batırlar?” Maliyyə cəhətdən tam azad olmağın mümkünliyünü çoxları ağına belə, gətirə bilmir. Baxmayaraq ki, Əhdi-Ətiq ilə müqayisədə Əhdi-Cədidin şərtləri daha yaxşıdır. Rəbbin xeyir-duasını tam anlasam da, bunu həyatıma mənimsəməyin yollarını bilmirdim. Lakin Allahın mənə öyrətdiklərini həyatıma tətbiq etdikcə daha çox öyrənir və daha çox azad olurdu.

Sonra mən Əhdi-Cədidə, İsanın təliminə və xidmətinə nəzər saldım, Padşahlığın yer üzündəki vəziyyətləri necə dəyişdiyini öyrənməyə başladım.

“Bir gün İsa Ginesar gölünün sahilində dayanmışdı. İzdiham İsanı dövrəyə almışdı və Allahın kəlamına qulaq asırdı. İsa göl kənarında duran iki qayıq gördü. Balıqçılar isə qayıqdan çıxıb torlarını yuyurdular. İsa iki qayıqdan birinə – Şimonun qayığına minib onu gölün kənarından bir az uzaqlaşdırmasını xahiş etdi. Sonra İsa oturdu və qayıqdan izdihama təlim öyrətməyə başladı.

O, sözünü qurtaranda Şimona dedi: «Qayığı dərinliyə aparın və torlarınızı balıq tutmaq üçün suya atın». Şimon cavab verdi: «Ustad, biz bütün gecə çalışdıq, lakin heç nə tuta bilmədik. Amma Sənin sözünə görə yenə də torları ataram».

Bunu etdilər və o qədər balıq tutdular ki, hətta torları cırılmağa başladı. O biri qayıqdakı yoldaşlarına da işarə etdilər ki, gəlib kömək etsinlər. Onlar gəlib hər iki qayığı balıqla doldurdular. Qayıqlar da batmağa başladı.

Şimon Peter bunu gördükdə İsanın ayaqlarına düşdü və belə dedi: «Ya Rəbb, məndən uzaqlaş, axı mən günahkar bir adamam». Çünki özü də, yanındakılar da tutduqları balıqların çoxluğuna görə heyrətə düşmüşdülər. Şimonla ortaqlıq olan Yaqub və Yəhya adlı Zavday oğulları da eyni hisslər keçirirdi.

Amma İsa Şimona belə dedi: «Qorxma, bundan belə, balıq əvəzinə adam tutacaqsan». Onlar qayıqları göl kənarına çıxarıb hər şeyi atdılar və İsanın ardınca getdilər”.

– Luka 5:1-11

Burada balıqçıların lənətli yer üzündəki padşahlıqdan Allahın Padşahlığına keçidi göstərilir. Məndən görünür ki, Peter, Yaqub və Yəhya bütün gecə çalışsalar da, heç nə tuta bilməmişdilər. Lənətli yer üzünə xas olan vəziyyət: alın təri, əzab-əziyyət, bütün gecə zəhmət çək-sələr də, nəticədə əliboş qayıtdılar. Lakin İsa Allahın Padşahlığını fəal edəndə balıqçılar o qədər balıq tutdular ki, qayıqları az qaldı batsın!

Dayanın!!! Gəlin oxuduğumuz haqda düşünək. Gah balıq olmadı, gah da o qədər oldu ki, iki qayıq az qaldı batsın? Adamlar bu hekayətləri yüz illərlə oxuyur və ağllarına belə, gətirmirlər ki, bu, onlarla da baş verə bilər. Niyə? Adamlar hesab edirlər ki, bu möcüzə İsa orada olduğu üçün baş verdi; bu möcüzəni İsa etdi. Mark 6-cı fəsildə sizə göstərdiyim hekayəni xatırlayın: adamların imansızlığına görə İsa onlara şəfa verə bilmədi. Deməli, Padşahlığın qanunlarının qüvvəsi yoxdur? Padşahlığın qanunlarının qüvvədə olması üçün adamlardan kimsə onlara yol verməlidir.

Peter cavab verdi: “Ustad, biz bütün gecə çalışdıq, lakin heç nə tuta bilmədik. Amma Sənin sözünə görə yenə də torları ataram”.

Peter Allahın iradəsi ilə razılığa gəldi və Allahın iradəsi hüquqi hərəkət edə bildi. Yenə də, biz burada yer üzündəki padşahlıqdan Allahın Padşahlığına keçidi görürük. Təsəvvür edirsiniz? Min illər boyu adamlar quşların uçuşunu müşahidə etsələr də, uçuşu özlərinə aid etmədiklərinə görə bu istiqamətdə hərəkət etmədilər. Bir çox məsihi bu gün başa düşmür ki, evə əliboş qayıtmaq əvəzinə, onlar Allahın qüdrətindən istifadə edərək həyatda hər şey əldə edə bilərlər. Bir şeyə fikir verin: əliboş sahilə qayıdan və daha sonra iki qayıq balıqla dolduran kəslər eyni adamlar idilər.

Dostum, məsələ adamlarda deyil, padşahlıqlardadır. Gələcəyə ümidiniz olmaya bilər, uğursuz ola bilərsiniz, işiniz alınmaya bilər. Əslində isə sizə lazım olan şey – Padşahlığın həyatınızı dəyişərək

uğurlu etməsidir. Bu halda siz də öz vəzifənizi yerinə yetirməli olacaqsınız. Onlar balıq tutmağa getmək üçün torlarını hazırlamalı idilər. Əlbəttə, Allah yeri göstərəndə hər kəs balıq tuta bilər.

Qulaq asın, lənətli yer üzündəki əzab-əziyyət bunu edə bilməz. Arzularınıza çatmaq üçün siz kifayət qədər sürətli və uzun məsafə qaça bilmirsiniz. Allah sizi dişlərinizi qıcadıb var gücünüzlə çalışaraq işləmək üçün yaratmayıb.

Allahın Padşahlığının qanunlarını və vədlərini həyatda tətbiq edərkən biz yerimək əvəzinə uça bilərik. İcazə verin bunu başqa sözlə ifadə edim. Cazibə qanunu qüvvədə olsa da, digər, qaldırma qanunundan istifadə edərək uça, yeni həyat tərzindən həzz ala bilərik.

Yadda saxlayın: Məsihi qəbul edəndə siz Allahın Padşahlığının vətəndaşı olursunuz. Bir vətəndaş kimi, sizin hüquqlarınız olur. Övlad olduğunuza görə Padşahlığın varisi olursunuz və hüquqlarınızı tələb edə bilərsiniz. Qanuni hüquq və imtiyazlarınız sizi lənətli yer üzündəki kasıbcılıq, xəstəlik və uğursuzluqdan qurtarıb yüksəklərə qaldırır.

Təsəvvür edin ki, bu ayə ömür boyu qul olan İsraili üçün qəribə səslənə bilər. Əslində, o, həyatında əsarətdən başqa bir şey görməyib. Musa vəd olunmuş torpağa gedən İsrail xalqına bu sözləri dedi:

“Allahın Rəbb səni ata-babaların İbrahimə, İshaqa, Yaquba etdiyi anda görə verəcəyi torpağa aparacaq. Orada İNŞA ETMƏ-DİYYİN böyük və gözəl şəhərlər, yığmadığın gözəl şeylərlə dolu evlər, zəhmətini çəkmədiyin qazılmış su quyuları, salmadığın üzümlüklər və zeytunluqlar var. Yeyib-doyanda isə diqqətli ol. Səni Misir torpağından – KÖLƏLİK diyarından çıxaran Rəbbi unutma”.

– Qanunun Təkrarı 6:10-12

Qul olduqlarına görə onlar elə bilirdilər ki, bir şeyi əldə etmək üçün alın təri ilə, zəhmətlə çalışmaq gərəkdir. Lakin bu ayədə Allah deyir ki, onlar lazım olanları öz zəhmətləri ilə əldə etməyəcəklər. Allah demədi ki, onlar, ümumiyyətlə, daha zəhmət çəkməyəcəklər.

Allah dedi ki, sağ qalmaq üçün alın tərində əziyyət çəkməyi tələb edən padşahlıqdan onlar artıq çıxırlar. Allah deyir ki, onları apardığı torpaqda onlar varlanacaqlar.

Bu fəslin sonunda sözlərimi nümayiş etdirən bir hekayət danışmaq istəyirəm. Drenda və mən maşın həvəskarı deyilik. Bəziləri maşınları çox sevirlər; maşınlar haqda sizə çox şey danışa bilirlər. Müəyyən səbəblərə görə biz maşından çox istifadə etməmişik. Məni səhv başa düşməyin. Gözəl şeyləri xoşlasaq da, konkret hansısa maşını almaq kimi məqsədimiz heç vaxt olmayıb. Adətən biz maşını alır, onu təxminən on il ərzində sürürük. Əlbəttə, maşınlarımıza yaxşı qulluq edirik, onlar heç vaxt pis görünmür. Maşın yaxşı işləyir və yaxşı görünürsə, problem yoxdur, biz ondan istifadə edirik.

Lakin bir neçə il əvvəl keçirdiyimiz konfrans üçün Escalade maşınlarını icarəyə götürdük. Bunu qonaqları gəzdirmək

üçün etdik. Gözəl maşınları icarəyə götürmək istəyirdik. Əvvəllər də belə etmişik. Lakin ilk dəfə idi ki, icarəyə götürdüyümüz maşını konfrans üçün deyil, öz məqsədlərimiz üçün istifadə etdik. Bir dəfə gecələmək məqsədilə evə getmək üçün ondan istifadə etdik. Bilirsiniz nə baş verdi? Maşından xoşumuz gəldi. Drenda və mən maşının rahatlığını və zahiri görünüşünü bəyəndik.

Həmin vaxt biz Honda Pilot sürürdük, lakin Escalade Pilotdan xeyli üstün idi. Bir qədər qısa və ağ mirvari rəngində idi. Escalade ilə yaxşı tanışsınızsa, onlar iki ölçüdə olur: daha uzun və daha qısa. Qısa variant bizim daha çox xoşumuza gəldi, çünki onu daha asan idarə etmək olurdu. Escalade sürəndə Drenda mənə dedi: “Bilirsən, bu maşından xoşum gəldi. Beləsini alsaq, yaxşı olar”. Mən razılaş-

**ƏSLİNDƏ İSƏ SİZƏ LAZIM
OLAN ŞEY — PADŞAHLIĞIN
HƏYATINIZI DƏYİŞƏRƏK
UĞURLU ETMƏSİDİR. BU
HALDA SİZ DƏ ÖZ VƏZİFƏNİZİ
YERİNƏ YETİRMƏLİ
OLACAQSINIZ.**

dım: “Düzdür, buna oxşar bir maşın almalıyıq; ağ mirvari rəngində və belə qısa olsun”. Hər ikimiz razılığa gəldik.

Söhbətimiz haqda heç kimə deməsək də, bir ay sonra qəzet almaq üçün küçəyə çıxdım və telefonum zəng çaldı. Cəmiyyətimizin bir üzvü idi. Salamlaşandan sonra mənim üçün Escalade almaq istədiyini dedi. Bir anlıq donub qaldım, lakin sonra razılaşdım. Maşının rəngini soruşdu, ona dedim ki, ağ mirvari rəngindən xoşum gəlir. Sağollaşib dəstəyi asdı. Maşının qısa və ya uzun modeli haqda sual vermədi. Bir ay keçdi. Fikirləşirdim ki, yaqın, maşın haqda unudub. Lakin o, mənə zəng edib dedi ki, Escalade hazırdır və mən gəlib maşını götürə bilərəm.

Onunla görüşəndə ağ mirvari rəngində qısa Escaladeni gördük. Sonra ləngidiyinə görə üzr istədi. Sən demə, uzun modeli axtarmağa çox vaxt sərf edib. Lakin tapa bilməyib. Biz gülüb dedik: “Biz elə qısa modeli istəyirdik”. Həmin maşını sürüb evə gəldik. Özü-müzü yer üzündə ən varlı adam hesab edirdik. Bilirsiniz, Escalade çoxdan istehsaldan çıxarılsa da, onu almaq haqda heç vaxt fikirləşmirdik. Hekayəti tam anlamaq üçün bilməlisiniz ki, bundan əvvəl səkkiz maşınım olub və heç vaxt maşın dəlisi olmamışıq.

PS: İndi nə düşündüyünüzü bilirəm: “Belə hadisələr yalnız vaizlərin başına gəlir”. 36 il ərzində maliyyə sahəsində çalışmışam və bir çox vaizlər ilə söhbət etmişəm. Düzünü desəm, əksəriyyəti yoxsuldur. Xeyr, belə hadisələr bizim başımıza gəlir, çünki biz tək-cə Padşahlıq haqda vəz etmir, həmçinin Padşahlıqda yaşayır və Padşahlığın qanunlarını həyatımıza tətbiq edirik. Əslində, öz imanlılar cəmiyyətimizi başlamazdan çox-çox əvvəl mən borcdan qurtuldum. İmanlılar cəmiyyətini gəlir əldə etmək üçün başlamadım. İmanlılar cəmiyyətimizi Allahın Drenda ilə mənə açıqladığını – Padşahlıq haqda Xoş Xəbəri söyləmək üçün başladıq!

6 FƏSİL

HƏYAT BORC ÖDƏMƏKDƏN DAHA BÖYÜK BİR ŞEYDİR

Həyatdakı fırtınada sanki balaca vahədə idik. Köhnə kənd evimizə kababa və ünsiyyətə təxminən 50 qonaq dəvət etdik. Həmin dövrdə adamlar gərginlikdə yaşayır, pulsuzluq üzündən daha bir ay sağ qalmağa çalışırdılar. Emosional cəhətdən çox yorğun idim, qonaqlığın mənə xoş təsir göstərəcəyinə ümid edirdim. Yığıncaq çox gözəl keçdi: yemək əla idi, dostlarımızın əksəriyyəti uşaqları ilə gəlmişdi, hamımız xoş vaxt keçirdik. Ev dolu adam olanda qapı döyüldü. “Tanışlardan kimsə gəlib” düşünərək qapını açdım, lakin gələn işıq idarəsindən idi. O, çox mülayim tərzdə üzr istəyərək borca görə işığımızı kəsmək üçün gəldiyini söylədi. Mən dəhşətə gəldim. Qonaqla dolu evimdə işıq lazım idi!

İşıq idarəsinin nümayəndəsini küçədə bir dəqiqəlik söhbətə çağırırdım; işığı kəsməməsi üçün nə qədər ödəməliyəm? Söylədiyi rəqəm çox böyük idi. Mən sual verdim: “Bir qədər az versəm, olar?” O, bir anlıq fikirləşib daha kiçik məbləği səsləndirdi. Çeki yazıb ona verəndə xahiş etdim: “Bunu Çərşənbə axşamına qədər saxlayarsınız? Hesaba pul qoymalıyam”. O, razılaşdı. Həmin Cümə günü hesabda pul yox idi; Çərşənbə axşamı hesaba haradan pul tapıb qoyacağımı təsəvvür belə etmirdim, lakin heç olmasa, həftəsonu işığımız olacaq. Dəqiqə yadımda deyil, lakin nə isə tapıb lombarda qoydum və Çərşənbə axşamı hesaba pulu köçürdüm.

Bu, maliyyə nizamıslığında yaşadığımız daha bir gün idi. Doqquz il ərzində nələr çəkdiyimi təsəvvür edirsiniz? Belə gərginlik içində yaşamaq insanı ümiddən və gündəlik həyatın sevincindən məhrum edir. Hər an sağ qalmağım üçün haradan pul tapacağım barədə düşünürdüm. Ötən ay çox pul xərclədim? Ərzaq üçün xərclədiyimi bir daha hesablayım, görüm, həddi aşmamışam ki? Daim pula mümkün qədər qənaət etmək haqda düşünürdüm. Dostum, bu, həyat deyil! Matta 6:25-ə nəzər salaq:

«“Nə yeyəcəyik?” və ya “Nə içəcəyik?” deyə canınız üçün, “Nə geyinəcəyik?” deyə bədəniniz üçün qayğı çəkməyin. Can yeməkdən, bədən isə geyinməkdən daha vacib deyilmi?»

İsa deyir ki, həyatdakı şeylər həyatın özü deyil! Həyatdakı şeylər həyatı və həyatdakı məqsədimizi dəstəkləmək üçündür. Lakin Adəm Padşahlığın təminatını itirdiyinə görə həyatda hər şey qarışıq hala düşdü; həyatı dəstəkləyən şeylər həyatın özündən daha əhəmiyyətli oldu. Adamlar nə əsl həyatı, nə də özlərinin kim olduğunu bilirlər. “Siz kimsiz?” sualının cavabında adamlar nə ilə məşğul olduqlarını söyləyirlər: “Mən həkiməm, mən ustayam” və s. Xeyr, etdiyiniz iş sizin kim olduğunuz deyil. İnsanın xəyalları məhvi oldu. Demək istəyirəm ki, bu gün insan daha çox pul qazanmağı arzulayır, həyatın məqsədi üçün isə arzuları yoxdur. Başqa sözlə desək, haradan çox pul gəliрсə, oranı da arzulayırlar. Fərdi bacarıq və istedadla yaradıldığına baxmayaraq, insan sevmədiyi işdə çalışır. Həyat uzun iş günlərində həftəsonu azadlıq intizarından ibarət olur; yaxud ömrü boyu işləyən insan təqaüdü gözləyərək dözüür.

İcazə verin, sizə sual verim: pula ehtiyacınız olmasa, ömür boyu xərcləyə biləcəyinizdən çox pulunuz olsa, nə edərsiniz? Çox güman ki, həyatınız tam dəyişər. Daha əvvəl qeyd etdiyim kimi, statistika görə, amerikalıların 70%-i sevmədiyi işdə çalışır. Var-dövlətin dalınca qaçmaq, təzyiq altında yaşamaq, gələcək haqda daim narahat olmaq – Allah heç vaxt bunu insan üçün nəzərdə tutmayıb.

“Allah insanı Öz surətində yaratdı, Allahın surətində yaratdı, onları kişi və qadın olaraq yaratdı. Allah onlara xeyir-dua verərək dedi: «Törəyib çoxalın və yer üzünü bürüyüb ona sahib olun: dənizdəki heyvanlar, göydəki quşlar, yerdə sürünən bütün canlılar üzərində hökmranlıq edin».

Allah dedi: «Budur, yer üzündə toxum verən bütün ot-ələfi və meyvələrində toxumu olan bütün ağacların bəhərini sizə verirəm ki, qidalanasınız. Yerdəki heyvanların, göydəki quşların və yerdə sürünən canlıların hamısına – nəfəsi olan bütün canlılara isə yem olmaq üçün bütün yaşıl otları verirəm». Belə də oldu.

Allah gördü ki, yaratdığı hər şey çox yaxşıdır. Axşam oldu, səhər açıldı; bu, altıncı gün idi”.

– Yaradılış 1:27-31

İnsan Allah tərəfindən, yeddinci gün istirahət etmək üçün yaradılışın altıncı gününün sonunda yaradıldı. Yeddinci gün, bildiyimiz kimi, istirahət günüdür.

“Göylər və yer, oradakı hər şey beləcə tamamlandı. Allah yeddinci günə qədər gördüyü işləri qurtardı və yeddinci gün gördüyü işlərdən ayrılıb istirahət etdi. Allah yeddinci günə bərəkət verdi və onu təqdis etdi, çünki gördüyü bütün yaratma işini qurtarıb həmin gün istirahət etdi”

– Yaradılış 2:1-3

Müqəddəs Kitab yeddinci gün Allahın istirahəti haqda yazır. O, yorğun deyildi. O, işlərini tamamlamışdı. Hər şey tamam olmuşdu. İnsan yaradılanda yer üzündə ona lazım ola biləcək hər şey artıq yaradılmışdı. Rahatlıq! İnsanın tam təminatı var idi. Borc ödəmək və ya xəstəlik haqda dərd çəkməyə ehtiyac yox idi. İnsanın mükəmməl bədəni və mükəmməl arvadı var idi. Onlar yalnız bir-birini, Allahı, onlara verilən tapşırıq və ya məqsədlər haqda düşünməli idilər. Adəm yer üzündə hakim təyin edilmişdi; o, Allahın Padşahlı

ğının səlahiyyəti və qüdrəti ilə hökm edirdi. Lakin bunun nəticəsini

**VAR-DÖVLƏT BİZİ İSTİRAHƏTİN
MÜMKÜNLÜYÜ İLƏ TOVLAYIR;
İNSANLARIN HAMISI ELƏ BİR
YERƏ CAN ATIR Kİ, ORADA
ONLAR İSTƏDİKLƏRİNİ EDƏ
BİLSİNLƏR, SAĞ QALMAQ
HAQDA DÜŞÜNMƏDƏN
HƏYATLARININ MƏQSƏDİNƏ
UYĞUN YAŞASINLAR.**

biz artıq bilirik. Adəm və Həvva Allahın Padşahlığına qarşı xəyanət edərək öz mövqelərini, öz təminatlarını və məqsədlərini itirdilər. Yeganə məqsədləri – sağ qalmaq oldu. Narahatçılıq və qorxu hissi onların fikirlərini doldurmuşdu; onlar yalnız sağ qalmağa çalışırdılar. Yaratılış 3:17 yazır ki, onlar tərkibində zəhmət çəkməyə məcbur qaldılar.

Adəm yeddinci gününü itirdi!

Daha istirahət, sakitlik olmadı. Həyatında qara natamamlıq başladı; qanunsuzluq reallığında sağ qalmaq üçün Adəm qaçaqaraya düşər oldu. O vaxtdan etibarən insan qeyri-mükəmməl dünyada yaşayır. Halbuki, ümid var idi. İnsan günah edəndən sonra Allah ona yaradılışın gələcək bərpasına dair təsəvvür verdi. Bunun adını Şənbə qoydu. “Şənbə” sözünün mənası “istirahət”dir. İnsana verilən həftənin yeddinci günü Şənbə idi. Şənbə günündə insan işləməli deyildi; tərkibində əziyyət çəkmək qadağan idi. Həmin gün insan dayanmalı, ailəsi həyatından zövq almalı və Allaha ibadət etməli idi. Şənbə gününə bütün hazırlıq əvvəlcədən görülməli idi. Hətta Şənbə günü yeyiləcək yemək əvvəlki gün hazırlanmalı idi. Bu, tam təmin edilmiş istirahət günü idi. İnsan dayanıb sağ qalmaqdan savayı başqa bir şey haqda düşünə bilirdi.

Beləliklə, Şənbə – bir gün idi. Lakin insanın ürəyində arzusu var idi. İnsanın varlanma arzusu onu ömrü boyu əsarətdə saxlayan tərkib

içində əzab-əziyyətdən azad olmaq arzusunu göstərir. Var-dövlət bizi istirahətin mümkünlüyü ilə tovlayır; insanların hamısı elə bir yerə can atır ki, orada onlar istədiklərini edə bilsinlər, sağ qalmaq haqda düşünmədən həyatlarının məqsədinə uyğun yaşasınlar.

Bu gün yəhudi təqvimində yeddinci gün olan Şənbəyə (istirahətə) dünyada çox da hörmətlə yanaşırlar. Düzdür, çoxları Bazar günü ibadətə gedir, lakin dünyaya bir vahid kimi baxsaq, istirahət gününü həftənin digər günlərindən çox da fərqləndirə bilməzsəniz. Mən hələ uşaq ikən, yadımdadır, Bazar günü bütün yerlər bağlı olurdu; dükanlar bağlanırdı, hətta yanacaq ala bilməzdiniz. Atam yanacağı və ümumiyyətlə, lazım olacaq hər bir şeyi əvvəlcədən tədarük edirdi. Ovu sevsəm də, istirahət günündə ova gedə bilməzdim. İstirahət günündə ova getmək qeyri-qanuni olub. Adamlar ən gözəl paltarlarını geyinərək bəzənir, bütün ailə bir yerə şam yeməyinə yığılırdı. Əlbəttə, bu gün vəziyyət dəyişib. Şənbə günü isə dəyişməyib.

Şənbə gününə hazırlıq əsaslı olsa da, ailəvi şam yeməyi gözəl keçsə də, növbəti gün Bazar ertəsi idi. “Bazar ertəsi ağır gündür” ifadəsini, ola bilsin, eşitmiş olarsınız. Yadımdadır, adamlar Bazar ertəsindən qorxurdular. Bazar ertəsi səhər adamların “İşə getməliyəm”, “Dəyirman daşımı çəkməliyəm” kimi ifadələrini eşidə bilərdiniz. Dayanıb bu haqda fikirləşsəniz, bunun qul əsarətinə bənzədiyini görəcəksiniz. Lakin şükür, Cümə gəldi! Hətta bu gün həftəsonu, qısa olsa da, əksər adamlara kiçik istirahət verir. Lakin bu gün tez keçir və Bazar günü yollardakı tıxaclar yenə sizi gözləyir.

Bəs, Şənbəni – istirahəti daim yaşamaq olsaydı, bu, necə olardı? Təminatlı, məqsəd və istirahətlə dolu həyatı qorxusuz yaşamaq gözəl olmazdı? Drenda ilə mən doqquz il qorxu, xəstəlik və etibarsızlıq içində əzablı həyat yaşamışım. Ta o vaxta qədər ki, Şənbənin istirahətinin mümkünlüyünü özümüz üçün aşkar etdik. Mən ciddiyyəmin!

“Allahın xalqı üçün hələ də bir istirahət qalır. Allah Öz işlərini qurtarıb Şənbə günü istirahət etdiyi kimi Onun rahatlıq diyarına girən də öz işlərini qurtarıb istirahət etdi. Buna görə də

bu rahatlıq diyarına girməyə çalışaq ki, heç kəs eyni itaətsizlik nümunəsinə əməl edib yıxılmasın”.

– İbranilərə 4:9-11

Dostum, siz Əhdi-Cədid dövründə yaşayırsınız. Bu gün Allahın xalqı üçün Şənbə istirahəti var. Müqəddəs Kitab deyir ki, biz Alla-

TƏMİNATLI, MƏQSƏD VƏ İSTİRAHƏTLƏ DOLU HƏYATI QORXUSUZ YAŞAMAQ GÖZƏL OLMAZDIMI?

hın istirahətinə girərək öz işimizdən dincələ bilərik. İndicə öyrəndiyimiz həqiqəti yadda saxlayın: Allahın istirahətində hər şey mükəmməldir, bütövdür, tam təminatlıdır. Burada “sağ qalmaq”

düşüncəsindən qurtuluş, kasıbçılıq əsarətindən azadlıq, xəstəlikdən şəfa var. Burada olan təkliflər yenidir! Şənbə – Əhdi-Ətiqdə verilən bir məlumat deyil. Şənbə bu gün bizə aidiyyəti olan şeydir. Xahiş edirəm, fikirləşməyin ki, mən sizi Əhdi-Ətiqin qanunu və ənənələri ilə yaşamağa çağırıram. Xeyr. Mən yəhudilərin Şənbə istirahətini tədqiq etmək istəyirəm. Drenda ilə mən Allahın ilkin niyyətinə uyğun olaraq, həyatımızı təmin edən və həyatımızda fəal olan Allahın Padşahlığının böyük sirrini Şənbə istirahətində aşkar etdik.

SİZİ ŞOKA SALAN XƏBƏR: ŞƏNBƏ DAHA BİR GÜN DEYİL!

Ümidvaram, bu cümlə diqqətinizi cəlb etdi. Şənbənin keçirilməsinə dair imanlıların çox müzakirələri olub: həftənin hansı günündə – Şənbə, yoxsa Bazar günündə, Cümə gün batanda başlamalı və Şənbə gün batanda bitirməli. Şənbə gününün qeyd olunmasına dair böyük fikir ayrılıqları olduğu üçün təriqətlər yaranıb. Səbirli olun və gəlin Kolosselilərə 2:16-17-ci ayələrə nəzər salaq:

“Buna görə qoy heç kim yemək-ichmək üzündən yaxud bayram, Təzə Ay mərasimi ya Şənbə gününə görə sizi mühakimə etməsin. Çünki bunlar gələcək şeylərin kölgəsidir, əsl isə Məsihdədir”.

Görün burada Paul nə deyir: Şənbə günü gələcək şeylərin kölgəsidir; əsl həyat isə Məsihdədir. Şənbə günü kölgədir və real bir şey deyil. Real olan Məsihdirsə, onda Şənbə real olan Məsihin kölgəsidir. İcazə verin mən bunu başqa sözlərlə deyim: lənətli yer üzündə tər və əzab-əziyyəti ləğv etməyə və ya dəyişməyə Şənbə gününün gücü yoxdur. Dindarlar Şənbə gününü qeyd edirlərsə, bu, sizi azad edə bilməz. Lakin bu, Məsihdə əldə edəcəyiniz şeylərin bir kölgəsidir.

Birinci sinfə gedəndə müəllim bizə başımızın kölgə şəklini çəkməyi tapşırırmışdı. Bizi proyektorun qarşısında oturdub ağ vəraqə düşən kölgəni çəkirdirdi. Sonra onu qayçı ilə kəsirdik və anamıza hədiyyə edirdik. Kölgə mənə bənzər olsa da, məğzimi, xasiyyətimimi və ya şəxsiyyətimimi əks edirmirdi. Lakin mənim haqqımda bəzi məlumatı əks etdirirdi.

Şənbə də eynilə. Kölgə tər ilə əzab-əziyyət çəkməməyi və işləməməyi söyləyirdi. Bu, yalnız kölgə idi və real şey deyildi. Lakin bu, İsa Məsihə işarə edirdi. Şənbə bizə qanunun lənətindən, yer üzündəki lənətdən azad edən, bizi Allahın övladı və Allahın Padşahlığının vətəndaşları edən İsa Məsihə işarə edirdi! Yenə də təkrar etmək istəyirəm: Şənbə – İsa Məsihin bir gün bizə verəcəyi şeylərə işarə edirdi. İsa Məsih xilas işini tamamladı; həyat üçün bizə lazım olan hər şey bərpa olundu. Lakin İbranilərə Məktubda yazıldığı kimi, biz bu istirahətə imanla daxil oluruq. Yadda saxlayın ki, Allahın iradəsinin yer üzündə icra olunması üçün imanımız tələb olunur. Yaradılışın altıncı günündə Allah işlərini tamamladığı kimi, çarmıxda olan Məsih də “Tamam oldu!” deyər nida etdi.

Çoxları üçün Şənbə dini gündür. Adamlar Şənbə gününü Rəbb üçün ayıraraq ibadət edir, Allaha həsr olunmuş işlər görür, dini mərasimləri icra edirlər. İsa eynilə düşünən şagirdlərinə demişdi:

“İsa onlara dedi: «İnsan Şənbə günü üçün deyil, Şənbə günü insan üçün yaradılıb»

– Mark 2:27

İnsan Şənbə günü üçün deyil, Şənbə günü insan üçün yaradılmışdır. Çoxları məbədə ibadətə getməyəndə özlərini təqsirkar hiss edir. Nə üçün onlar özlərini təqsirkar hiss edirlər? Axı onlar özləri məbəddir! Məbəddə ibadət üçün görüşməyin lazımsız olduğunu demirəm. Lakin belə münasibət adamların Şənbəni səhv başa düşdüyünü göstərir.

Hələ sizə aydın olmasa da, gəlin İsanın növbəti sözlərinə nəzər salaq:

“İsa gəlib Lazarın artıq dörd gündən bəri qəbirdə olduğunu bildi. Bet-Anya ilə Yerusəlim arasında on beş stadi məsafə var idi. Bir çox Yəhudi Marta və Məryəm qardaşlarının ölümünə görə təsəlli verməyə gəlmişdi. Marta İsanın gəldiyini eşidəndə Onu qarşılamağa çıxdı, ancaq Məryəm evdə oturmuşdu.

Marta İsaya dedi: «Ya Rəbb, əgər Sən burada olsaydın, qardaşım ölməzdi. Ancaq bilirəm ki, Sən indi də Allahdan nə diləsən, O Sənə verəcək».

İsa ona «qardaşın diriləcək» dedi.

Marta Ona dedi: «Bilirəm ki, dirilmə zamanı, son gündə o da diriləcək».

İsa ona dedi: «Dirilmə və həyat Mənəm. Mənə iman edən ölsə də, yaşayar, yaşayıb Mənə iman edən də heç vaxt ölməz. Buna inanırsanmı?»

Marta Ona cavab verdi: «Bəli, ya Rəbb, inanıram ki, dünyaya gəlməli olan Allahın Oğlu Məsih Sənsən».

– Yəhya 11:17-27

İsa “Dirilmə Mənəm” dedi. Şənbə İsanın çarmıxda etdiklərinin kölgəsidir. İsa həqiqi Şənbədir. İsa bizə Allahın Padşahlığına və Padşahlığın təminatına yol açır. Beləliklə, biz istirahət edə bilərik!

Gəlin İbranilərə Məktubdan oxuduğumuz ayəyə qayıdaq.

“Allahın xalqı üçün hələ də bir istirahət qalır. Allah Öz işlərini qurtarıb Şənbə günü istirahət etdiyi kimi Onun rahatlıq

diyarına girən də öz işlərini qurtarıb istirahət etdi. Buna görə də bu rahatlıq diyarına girməyə çalışaq ki, heç kəs eyni itaətsizlik nümunəsinə əməl edib yıxılmasın”

– İbranilərə 4:9-11

Şənbə gününün kölgəsi sizə Şənbə günündə özünü təmin etmək üçün tərləmək və zəhmət çəkməyin qadağa olduğunu deyirdi. Şənbə bizi lənətli yer üzündəki alın təri ilə zəhmətdən qurtaran İsağa işarə edir. Başqa sözlərlə desək, kölgənin işarə etdiklərinin hamısı Məsihdə real oldu. Əslində, İsanın birinci təlimi Şənbə gününə aid idi. Yeşayanın kitabında İsanın Luka 4-cü fəsildə verdiyi birinci təliminə peyğəmbərlik var:

“Xudavənd Rəbbin Ruhu üzərimdədir, çünki fəqirlərə müj-dəni bildirmək üçün O məni məşh etdi”

– Yeşaya 61:1

Bu sözlərlə İsa kasıbçılıqdan qurtuluşun, lənətli yer üzündə tərvə əzab-əziyyətli həyatdan çıxış yolunun olduğunu söyləyir. Təminatı əldə etmə insanları əsir edərək onlara rahatlıq vermirdi. Şənbə günü təkcə Allahın insanlara bir gün verəcəyi bərpaya işarə etmirdi. Şənbə ili də olub!

“Hər yeddi ilin sonunda sizə borclu olanları bağışlayın. Borcların bağışlanma işini belə edin: hər alacağı olan şəxs qonşusunun borcunu bağışlasın. Qonşusunu yaxud soydaşını borcunu geri qaytarmağa məcbur etməsin, çünki Rəbb tərəfindən borcların bağışlanma ili elan edilmişdir. Yadellilərdən borclarınızı geri ala bilərsiniz, lakin İsraili soydaşlarınızın borclarını bağışlamalısınız.

Onda aranızda kasıb olmaz. Əgər Allahınız Rəbbin sizə mülk olaraq almaq üçün verəcəyi torpaqda Onun sözünə tam itaət etsəniz, bu gün sizə buyurduğum əmrlərin hamısına

diqqətlə əməl etsəniz, Allahınız Rəbb sizə vəd verdiyi kimi mütləq bərəkət verəcək. Siz bir çox millətlərə borc verəcək, lakin onlardan borc almayacaqsınız. Siz bir çox millətlərə hökmranlıq edəcəksiniz, onlar sizə hökmranlıq etməyəcək”

– Qanunun Təkrarı 15:1-6

Fikir verin ki, yeddi ildən bir onlar bütün borcları ləğv etməli idilər. Burada biz yenə mükəmməliyin rəmzi olan yeddi rəqəmini görürük. Heç bir şeyə ehtiyac yox idi. Allah insana lazım olan hər şeyi təmin edirdi. Şübhə edənlər üçün isə O, bir daha təkrar edirdi: **“Onda aranızda kasıb olmaz... Allahınız Rəbb sizə vəd verdiyi kimi mütləq bərəkət verəcək”**. Sonra Allah deyir ki, onlara xeyir-dua verəcək, onlar borc alan deyil, borc verən olacaqlar. Yenə də biz görürük ki, yeni həyat qanunu lənətli yer üzündə tər və əzablı sistemi ləğv edilir və bizi günah və ölüm qanunundan azad edir. Şənbə günündə olduğu kimi, Şənbə ilində də adamlar bütün il ərzində tər tökmədən əzab-əziyyət çəkməməli idilər. Sonra vəziyyət daha cansıxıcı olurdu. Onlar nəinki verdiyi bütün borcları bağışlamalı idilər, məhsulu belə, yağmağa icazələri yox idi. Deyə bilərsiniz: “Soyuducuda olan ərzaq ilə bir gün yaşaya bilərəm, işsiz bir il necə yaşamaq olar?”

Qanun borcları bağışlamağı əmr edir. Allahın verdiyi xeyir-dua o qədər bol olacaqdır ki, adamların borcları geri almağa daha ehtiyacları olmayacaqdı. Qanun “əkin əkməyin” deyirdi. Qanun adamlara lənətli yer üzündəki sistemdən kənarda olan həyata işarə edirdi. Bunların hamısını İsa Məsihdə əldə etmək olar.

Dayanın, söhbət hələ bitməyib. Əsas məsələ – adamlara gələcəyi göstərmək idi. Bu, Azadlıq ili adlanırdı.

7 FƏSİL

OLA BİLMƏZ!

İndi siz inanılmaz şeylər haqda oxuyacaqsınız. Bir daha təkrarlayıram: oxuduğunuz şeyləri inanılmaz hesab edəcəksiniz. Söhbət Azadlıq ilindən gedəcək. Əksəriyyətiniz bunu başa düşməsə də, İsanın maliyyə həyatınızda etmək istədiklərinin rəmzi Əhdi-Ətiqdə verilir. Bu, Azadlıq ilidir. Həm Şənbə günü, həm də Şənbə ili Məsihdə bizə verilənlərin kölgəsidir. İndi isə daha böyük hadisə – Azadlıq ili haqda danışacağıq.

Adı bayram adına oxşayır, elə deyimi? Lakin maliyyə həyatında çoxunuzun (təəssüf ki, məsihçilər də daxil olmaqla) bayram etməyə səbəbi olmur. Qeyd etdiyim kimi, artıq 36 ildir ki, maliyyə sahəsində çalışıram. Çoxlu şirkətə rəhbərlik etmişəm, yüz minlərlə adamın şəxsi maliyyə məsələlərinə baxmışam. Bir sözlə, bu işdən başım çıxır. Çox vaxt təzə parlaq maşının və gözəl böyük evin arxasında nəyin dayandığını, təəssüf ki, bilirəm. Çox vaxt bu, həyəcan və gərginlikdir. Yaxşı maşını və böyük evi pulsuz paylamırlar. Bu gün yaşamaq üçün çoxlu pul lazımdır.

Lənətli yer üzündə həyat sağ qalmaq üçün qaçaqqaçda olan adamları əsir edir. İnanın mənə, rastlaşdığım minlərlə şəxsin əksəriyyəti pis adam deyil. Onlar əlindən gələni edirlər. Lakin nə Allahın Padşahlığını, nə də Padşahlığın qanunlarını bilirlər. Siz artıq məlumatlısınız ki, Drenda ilə mən doqquz il maliyyə baxımından əzab içində yaşamışıq. Bu, Şənbə istirahətini öyrənənədək davam

etdi. Belə uzun müddət çətinlikdə yaşayandan sonra insan bu vəziyyətə adət edir və onu norma kimi qəbul edir.

Bir neçə il əvvəl Allah məni dar düşüncədən xilas etdi və Azadlıq ilindən zövq almadığımı göstərdi. O vaxt artıq borclardan qurtarmışdım, Allahın bir çox böyük işlərinin şahidi olmuşdum, razı və xoşbəxt idim. Lakin arzularım yox idi və Allah bunu bilirdi. Məni bir az silkələmək qərarına gəldi ki, arzularım və yaradıcı həyat tərzim olsun. Həmin vaxt, demək olar ki, yerimdə sayırdım. Həyatımda heç bir yenilik yox idi.

Bildiyiniz kimi, maliyyə xidməti göstərən şirkətin başçısıyam. Əməkdaşlıq etdiyim şirkətlərdən biri məni hər il yeni il ərəfəsində təşkil etdiyi bayrama dəvət edirdi; birlikdə ötən ilin uğurunu qeyd edirdik. Orada təxminən 250 nəfər vəzifəli şəxs olurdu. Bayramı xüsusi olaraq gözəl bir yerdə qeyd edirdilər. Qonaqların yol xərcləri ödənilirdi; bir neçə ən fəal əməkdaşa isə hörmət mənasında pul mükafatı verilirdi. Böyük imanlılar cəmiyyətinin pastoru, şirkət başçısı olduğuma, televiziya verilişlərini apardığıma görə vaxtım az olduğundan, mükafat alanlardan olmaq üçün əməkdaşlığı kifayət qədər genişləndirə bilmirdim.

Lakin bir dəfə bayramda 10 əməkdaşın təntənəli şəkildə 100 000 dollarla mükafatlandırıldığını görəndə fikirləşdim: “Dayan görüm! Mən də onların arasında olmalıyam. Mən Allahın övladıyam, Müqəddəs Ruh mənim Məsləhətçimdir. Mən Allahın xeyirxahlığı haqda bölüşməli və onu nümayiş etdirməliyəm!” Beləliklə, Drenda ilə birlikdə növbəti il səhnədə mükafat alacağımıza qərar verdik. Necə? Özümüz də bilmirdik.

Son on il ərzində mən bu şirkətlə əməkdaşlıq nəticəsində ildə 3-4 milyon dollar qazanırdım, lakin ən yaxşı on əməkdaşın sırasında olmağım üçün müqavilə məbləği təxminən 11 milyona çatmalı idi. Nə edə biləcəyim hələ ağıma gəlmirdi. Lakin bir şeyi tam dəqiq bilirdim: öz gücümle bunu edə bilməyəcəyəm. Beləliklə, Drenda ilə birlikdə duada hədəfimizi müəyyən etdik, maliyyə toxu-

munu əkdik, imanı fəallaşdırdıq və beləliklə, bu məsələni həll olunmuş hesab etdik.

Uzun sözün qıyası, yanvar ayında Allah mənə yuxu vasitəsilə məqsədə nail olmaq üçün yolu göstərdi. Mənə dəqiq göstərişlər verdi; Onun göstərişlərinə riayət etsəm, məqsədə çata biləcəyəm. Bilirsiniz ki, həmin il təkcə bir müqavilə 11 milyon dollarlıq

oldu? Növbəti bayram tədbirində on mükafatçı arasında səhnədə olmaq və 100 000 dolları almaq necə də xoş idi! Heç bilirsiniz, özümü necə xoşbəxt hiss edirdim? Bu, böyük ziyafət idi. Biz nəinki mükafatı aldıq; növbəti il gəlirimiz yüz minlərlə ölçülürdü.

Beləliklə, Azadlıq ili kimi Əhdi-Ətiq bayramları haqda danışanda bezib deməyin ki, bu, darıxdırıcı mövzudur. Elə deyil. Bayram və ziyafətlər həyatı daha da maraqlı edir. Buna görə də gəlin İsrail xalqının ən böyük bayramına nəzər salaq və öz həyatımızda da bunu qeyd edək.

Azadlıq ili

“Özün üçün yeddi dinclik ili – yeddi dəfə yeddi il say. Yeddi dinclik ilinin müddəti qırx doqquz ildir. Sonra yeddinci ayın onu – Kəffarə günü bütün ölkənizdə yüksək səslə şeypur çaldırmaqla əllinci ili təqdis edin və ölkənin bütün sakinləri üçün azadlıq elan edin. Bu il sizin üçün Azadlıq ili olsun; hamı öz mülkünə, öz ailəsinə qayıtsın. Qoy əllinci il sizin üçün Azadlıq ili olsun. O il heç nə əkməyin, düşən toxumdan bitən məhsulu biçməyin, budanmamış meynələrinizdən yığmayın, çünki bu Azadlıq ili sizin üçün müqəddəs olsun. Tarlalarınızın verdiyi məhsulu yeyin. Bu Azadlıq ilində hər kəs öz mülkünə qayıtsın”.

– Levililərə 25:8-13

Azadlıq ili haqda danışarkən icazə verin sizə bəzi əsas məlumatları çatdırım. Bu ili hər 50 ildən bir qeyd edirdilər və bu, 49-cu il olan Şənbə ilindən dərhal sonra qeyd edilirdi. Buradakı böyük problemi görürsünüz? Şənbə ilində İsraililər buğda əkə bilməzdilər. Azadlıq ilində də həmçinin. Beləliklə, İsraililər dalbadal iki il əkin əkmirdi və növbəti məhsulu gözləmək üçün daha bir il gərək idi. Bu, çörək yeyən və buğda satan adamlar üçün böyük problem idi. Musa Azadlıq ilinə dair göstərişlər verəndə adamların düşdüyü çaşqınlığı təsəvvür edə bilərsiniz. Əlbəttə, üç il istirahət etmək əladır! Sadəcə, kimsə əhalini ərzaqla təmin etməlidir. Bu barədə eşidən xalqın birinci sualı belə oldu: “Bu, necə ola bilər?”

“<Məhsul əkib-biçmədiyimiz yeddinci ildə nə yeyək?> sualını verəndə bilin: altıncı il üstünüzdə elə bərəkət göndərəcəyəm ki, torpaq üç illik məhsul verəcək. Səkkizinci il əkin və köhnə məhsuldan yeyin; doqquzuncu il təzə məhsul yetişənə qədər köhnəni yeyin”.

– Levililərə 25:20-22

Allah onlara gözəl cavab verdi və bu cavabı bu kitabda diqqətlə tədqiq edəcəyik. Allah altıncı ildə böyük xeyir-dua göndərəcəyinə söz verdi. Bol məhsul növbəti biçinə qədər, üç il ərzində kifayət edəcəkdi. Burada yaradılış günləri ilə əlaqə var. Müqəddəs Kitab deyir ki, yaradılışın altıncı günündə Allah işlərini tamamlayıb istirahət etdi. İstirahət etsə də, yorğun deyildi. Əslində, O, işlərini tamamlamışdı. İnsana lazım olacaq hər şey yaradılmışdı və ona verilmişdi.

Allah İsrail xalqına lənətli yer üzündə tər içində əzablı həyatın əksi olan bolluğu vermirdi. Allah istəyirdi ki, xalq Onu şəxsi təminatçı kimi tanıсын. Allah adamların Onun bol təmin etmək bacarığı barədə bilməyini istəyirdi. Bir daha təkrar edirəm: Allah onları təmin etsə də, bu, İsa Məsihə işarə edən kölgə idi. Xalq təbii yolla

üç il əkin əkməseydi, sağ qala bilməzdi. Eləcə də, lənətli yer üzündə yaşayaraq gecə-gündüz qan-tər içində əzablı zəhmət olmasa, insan özünü maddi cəhətdən təmin edə bilməz. Nə qədər əziyyət çəksən də, kifayət etmir. Üç il işləməyən adam iflas olar; axı o, yaşamaqda davam edərkən xərclərini ödəməlidir. Lakin Allah xalqa yeni yolu göstərmək istəyir: O, Özünü xalqın təminatçısıdır, necə ki, vaxtilə Adəm üçün Allah hər şeyi əvvəlcədən yaratdı.

Azadlıq ilinə dair iki fakta fikir verməliyik. Torpaq istirahət edir, əllinci ildə insan tər içində əziyyət çəkmir. Həmçinin fikir verin ki, Azadlıq ilində satın alınmış torpaqların hamısı əvvəlki sahibinə qayıdır. İsrail xalqı İordan çayını keçəndə hər qəbiləyə, hər ailəyə torpaq verilmişdi. Onlar bu torpaqlara sahib olmalı, özlərini təmin etmək üçün əkib-becərməli idilər. Əslində, torpaq onların var-dövləti idi. Torpaq onlara əkin əkməyə və sürüləri otarmağa imkan verirdi. Beləliklə, satın aldıkları torpağı əvvəlki sahibinə qaytaranda adamlar varlanmaq imkanını qaytarırdılar.

Bu, İsa Məsihə işarə edir. Kölgə göstərir ki, varlanmaq imkanı əvvəlki sahibə qayıtmalıdır. Əslində, Məsih bizə varlanmaq imkanını qaytarıb; biz Allahın Padşahlığının varisləyirik.

Azadlıq ilinə aid daha bir fakta nəzər salaq: bütün qullar azad olun-

malı və öz ailələrinə qaytarılmalı idilər. Bu, böyük məsələdir. Yenə də kölgə göstərir ki, biz daha Allah üçün qul deyil, övladıq. Məsih bizi əsarətdən qurtararaq Allahın övladı etdi; Allahın ailəsində bizim mirasdan və ailədəki rifahdan faydalanmaq hüququmuz var.

İndi oxuduqlarınız haqda düşünün. Adəmin itirdiklərini İsa bizə qaytardı. İsa bizi qul əsarətindən qurtardı, Allahın övladları etdi. İsa bizi lənətli yer üzündə tər içində əzablı həyatdan qurtardı, Allahın böyük xeyir-duasını və bərəkətini verdi. İsa bütün bunların qiymətini ödəsə də, biz bu imtiyazları həyatımıza mənimsəməyin

**ŞƏNBƏ GÜNÜNÜN
MƏNASINI ÖYRƏNSƏNİZ,
MALİYYƏ HƏYATINIZ
KÖKDƏN DƏYİŞƏCƏK.**

yolunu öyrənməliyik. Bir çox imanlılar bunu bilmir. Onlar Padşahlığın qanunlarını, öz vətəndaş hüquqlarını bilmirlər; fikirləşirlər ki, taxtda oturan Allah xeyir-dua vermək istədiyi adamı Özü seçir. Buna görə də onlar Padşahlığın qanunlarını öyrənmirlər, halbuki, məhz bu qanunların biliyi Allahın xeyir-dualarını yaşamağı mümkün edir. İnanın mənə, Şənbə gününün mənasını öyrənsəniz, maliyyə həyatınız kökdən dəyişəcək.

İmanlılar cəmiyyətimizdə bir nəfər iman və Padşahlığın qanunları haqda öyrənməyə başladı. O, bunu ailəsi və uşaqları ilə birgə öyrənirdi. Yeni il ərəfəsində bütün ailə öz hüquqları əsasında imanı tətbiq etmək qərarına gəldilər və bu il ipoteka ilə götürdükləri iki mənzilin borcunu yeni ildə ödəmək üçün duada razılaşıdılar. Məncə, iki ev üçün 400 000 dollar lazım idi. Beləliklə, onlar böyük maliyyə toxumunu əkdilər. Asan iş deyildi, lakin ailə başçısı elə bir səhədə işləyirdi ki, kifayət qədər müştəri tapdığı halda bağlayacağı müqavilələr sayəsində bu, mümkün ola bilərdi. Beləliklə, ailə bunu duada razılaşaraq qəbul etdi. Hər həftə ailə bu hədəfə dair Müqəddəs Kitab ayələrini oxuyur, qanuni hüquq əsasında xeyir-dua gözləyirdilər. Əlbəttə ki, ailə başçısı nə etməli olduğunu bilirdi.

İl ərzində bir neçə böyük müqavilə bağlandı! Lakin böyük korporasiyalarla çoxmilyonluq müqavilələr belə tez bağlanmır. Altı ay ərzində ailə başçısı şirkətin illik gəlirinin 40%-ni əldə etmişdi. Bu pul ilə o, bir evin ipotekasını tam bağlaya bilərdi. İlin sonuna yaxın digər korporasiyanın nümayəndəsi dostumla əlaqə saxlayıb çoxmilyonluq müqavilə imzalamağa razı olduqlarını bildirdi. Lakin müqavilənin tarixi dəyişirdi. Mətni hazır olsa da, tarix dəyişdiyinə görə sənədi də hər dəfə dəyişmək lazım gəlirdi. Payız sona çatırdı. Dostuma dedilər ki, korporasiyanın rəhbərliyi dəyişir, yeni rəhbərliyi gözləmək lazımdır.

Dostum çıxılmaz vəziyyətdə idi; bunun nə olduğunu başa düşürdü. Yeni rəhbərliyin bu müqavilədən xəbəri yox idi və hər şeyi yenidən başlamaq lazım gələcəkdi. Dostum yeni rəhbərliklə

görüşdü. Onlar təkliflərə xoş münasibət göstərirdilər. Noyabrın sonunda müqaviləyə baxdıqdan sonra imzalamağa razı olduqlarını bildirdilər, lakin yenə də kağız işi uzun çəkdi. Yeni ilə iki gün qalmış dostuma zəng edib müqaviləni imzalamaq üçün görüşmək istədilər. Müqavilənin məbləğini nağd ödəmək istəyirdilər və bunun üçün onlara mütləq həmin gün görüşmək lazım idi. Beləliklə, dostum adıçəkilən müqavilədən öz faizini aldı və ailəsi ilə birgə iman etdiyi kimi, iki evin borcunu bağladı.

Yalnız Padşahlığın qanunlarını öyrənməklə insan belə böyük məqsədi qarşısına qoymağa cəsarət edə bilər, çünki əvvəllər o, heç bir il ərzində belə böyük məbləği qazanmamışdı və təkrar qazana biləcəyini ehtimal edə bilməzdi. Bu hadisəni böyük bayram kimi qeyd etdilər!

Bölüşmək istədiyim başqa nümunə oğlumun həyatında baş vermişdi. Uşaqlarımın hamısı Padşahlığın qanunlarını istifadə ediblər və gözəl nəticələrini görüblər. Gənc olsalar da, maşınlarını nağd pulla alıblar; çoxları evlərinin ipotekasını tam və ya böyük hissəsini ödəyiblər. Böyük oğlum Tim nağd pul ilə ev almaq qərarına gəldi. Beləliklə, toxum əkib Allahın ona müəyyən dəyərdə olan evi verəcəyinə iman etdi. Tikinti sahəsində çalışdığına görə tam tikilməmiş evi almaqdan qorxmurdu.

Beləliklə, çox evə baxdı, lakin istədiyini tapa bilmirdi. Bir gün o, yolla gedərkən satışa çıxarılmış bir ev gördü. Bu ev borca görə təcili satılırdı. Təmirə ehtiyacı olsa da, yaxşı vəziyyətdə idi. Daşınmaz əmlak agentliyinə zəng edib qiyməti öyrəndi və qulaqlarına inanmadı: 37 000\$! “Bu, necə ola bilər?” deyə fikirləşdi.

Nümayəndə xəbər verdi ki, evin qiyməti 160 000\$-dır. Lakin heç kim bu evi almaq istəmədiyinə görə son altı ay ərzində qiyməti düşməkdə davam edirdi. Tim bu məsələ ilə maraqlandı və axtarış verdikdən sonra aşkar etdi ki, evin satışına dair ünvan və telefon nömrəsi səhv qeyd olunduğuna görə alıcı tapılmamışdı. Beləliklə, heç kim bu evin satışda olduğunu bilmirdi! Ev dalanın axırında,

maşın yolundan uzaqda yerləşirdi. Tim bu evi görəndə qədər onun qiyməti düşməkdə davam edirdi. İnanılmazdır. Timə dedim ki, ev onun üçün gizlədilib. Evi təmir etdi və 160 000\$-a satdı.

Qızım Ami “Canlı İman” məsihçi cəmiyyətində ibadət rəhbəridir. Ailəsi böyüdüyünə görə əri Ceyson ilə o, daha geniş ev almaq qərarına gəldilər. 2017-ci ildə Ohayoda evlərin qiyməti inanılmaz baha idi; bazara çıxarılan evlər isə bir həftə ərzində satılırdı. Onlar 250-300 min dollar qiymətində, 2-5 hektar sahəsində göl və ya çay olan bir ev istəyirdilər. Lakin belə bir ev satışda yox idi. Yarım hektar torpaqda tikilmiş evlərin qiyməti 200 min dollardan baha idi. Gəzib bir çox evə baxdılar, sonra isə dayanıb dua etdilər. Konkret istəklərini Rəbbə duada deyərək toxum əkdilər: “Ev axtarmaqda çox vaxt itiririk. Sən bizim evimizin harada olduğunu bilir-sən. Lazım bildiyin vaxtda onu bizə göstər. Daha evi nə internetdə axtarmayacağıq, nə də daşınmaz əmlak agentliklərinə müraciət edəcəyik!”

Bir gün maraqlı bir şey baş verdi. Onların dörd yaşlı qızı dedi: “Ana, köçmək vaxtıdır”. Anası inanmadı: “Nə deyirsən?” “Təzə evə köçmək vaxtıdır. Mən öz otağıma böyük pilləkənlə qalxacağam”. “Hansı evdən danışırısan? Yuxu görmüsən?” – anası soruşdu. Qız, doğrudan da, yuxu görmüşdü. Həmin gecə uşaqları yatırdandan sonra Ami əri ilə bu haqda bölüşdü və fikirləşdilər ki, bəlkə, onlayn satışda olan evlərə baxmağın vaxtıdır.

Bəli, borca görə satılan bir ev var idi: beş hektar torpaqda yerləşən ikimərtəbəli evin qabağında göl də var idi. Toxum əkəndə 300 000\$ dəyərində olan ev istəsələr də, bu evin qiyməti 326 000\$ idi. Onlar daşınmaz əmlak agentliyinə müraciət etdilər. Nümayəndə şəhər Floridaya yola düşməli idi, lakin 09:00-da Ami və əri ilə görüşüb onlara evi göstərməyə razı oldu.

Nümayəndə bir qədər gecikirdi. Bu, onlara evə baxmağa imkan verdi. Evin özü, torpağı və göl – hər şey möhtəşəm idi. Bundan başqa, evi meşəlik əhatə edirdi. Tikiliyə söz ola bilməzdi. Balaca qız

pilləkənlə yuxarı qalxıb öz otağına keçdi. Uzun sözün qıçası, Ami və əri evi bəyəndilər. Nümayəndə evə aid məlumatı yoxlayıb dedi ki, satışın bitmə vaxtı həmin gün saat 12:00-dır. Cəmi bir saat qalmışdı! Dörd yaşlı qızın sözü ilə internetə baxmasaydılar, bu fürsəti qaçıracaqdılar.

Onlar böyük sevinc hissi ilə bu evi almağa razı idilər. Diqqətlə baxdıqda evin damının beş ildən sonra dəyişilməli olduğunu aşkar etdilər. Qızımın əri Ceyson dama görə bankla endirim barədə söhbət etmək istədi. Lakin daşınmaz əmlak agentliyinin nümayəndəsi bunun qeyri-mümkün olduğunu və heç vaxt bankın borca görə satılan evlərdə endirim etmədiyini söylədi. Lakin Ceyson ilə Ami banka müraciət edərək endirim istədilər və bank evi onlara 296 000\$-a verdi. Beləliklə, Allah qızımın ailəsinə istədikləri evi verdi. Evin dəyəri isə 500 000\$ idi!

Gördüyünüz kimi, övladlarım Padşahlığın qanunlarından faydalanırlar. İyirmi yaşlı kiçik qızım Kirsten nağd pul ilə birinci evini aldı. Necə? O, Padşahlığın yolu ilə getməyi bilir!

8 FƏSİL

İKİQAT BƏRƏKƏT

İndi isə gəlin Şənbə istirahətinin təsiri və həyata tətbiqi haqda danışaq. Müqəddəs Kitabdan Azadlıq ili haqda yenə oxuyaq. Burada Allah adamların “nə yeyək?” sualına cavab verir:

“<Məhsul əkib-biçmədiyimiz yeddinci ildə nə yeyək?> soruşanda bilin: altıncı il üstünüzə elə bərəkət göndərəcəyəm ki, torpaq üçillik məhsul verəcək. Səkkizinci il əkin və köhnə məhsuldan yeyin; doqquzuncu il təzə məhsul yetişənə qədər köhnəni yeyin”.

– Levililərə 25:20-22.

Azadlıq ilini və ondan əvvəlki Şənbə ilini əvvəlki 48-ci ilin bərəkəti təmin edirdi. Bol məhsul olmasaydı, Şənbə istirahəti qeyri-mümkün olardı. Gəlin bu məsələyə aydınlıq gətirən digər mətnə baxaq!

“İsrail övladlarından hər kəs özünə lazımı miqdarda hər səhər ondan yığdı. Günəş qızanda isə o əriyirdi. İsrail övladları altıncı gün bu yeməkdən ikiqat artıq, adambaşı iki omer yığdılar. İcma başçıları gəlib bunu Musaya bildirdilər. Musa onlara dedi: «Rəbb belə deyir: “Sabah istirahət günü – Rəbb üçün təqdis olunan Şənbə günüdür. Bu gün bişirdiyiniz hər şeyi bişirin, qaynatdığınız hər şeyi qaynadın, artığı da özünüz üçün səhərə qoyub saxlayın”».

İsrail övladları Musa onlara əmr etdiyi kimi yeməyi səhərə saxladılar. Onun içində nə qurd oldu, nə də iyləndi. Musa dedi: «Bu gün o yeməyi yeyin, çünki Rəbb üçün Şənbə günüdür. Bu gün çöldə yemək tapmayacaqsınız. Siz onu altı gün ərzində yığın; yeddinci gün – Şənbə günü o yemək yox olacaq».

Xalqın bəziləri yeddinci gün yemək yığmağa çıxdılar, amma tapmadılar. Rəbb Musaya dedi: «Nə vaxta qədər əmr-lərimə və qanunlarıma itaət etməkdən boyun qaçıracaqsınız? Baxın Rəbb sizə Şənbə günü verdi. Buna görə də O sizə hər altıncı gün iki günlük yemək verir. Qoy hər kəs öz evində qalsın və yeddinci gün heç yerə çıxmasın». Beləcə xalq yeddinci gün istirahət etdi”.

– Çıxış 16:21-30

Bu mətn, əlbəttə ki, hər gün adamları qidalandırmaq üçün göydən yağan manna haqdadır. Şənbə günü göydən manna yağ-mırdı. Adi günlərdə mannanı çox yığıb növbəti gün üçün saxla-maq olmurdu, manna çürüyürdü. Altıncı gün mannanı iki günlük tədarük edəndə isə o, çürümürdü. **Qanunun Təkrarı 8:16** manna haqda maraqlı yazır:

“Sizi atalarınıza məlum olmayan manna ilə qidalandırdı. Xoş güzəranınız olsun deyə təkəbbürünüzü qıraraq sizi sınaq-dan keçirdi”.

Allah bu xalqa hər gün yeməyi və ümumiyyətlə, hər şeyi Ondan gözləməyi öyrədirdi. Allah onların bütün gələcək ehtiyaclarını bilirdi: onlar istehkamlar və nəhəng döyüşçülərlə üzləşəcəkdilər. Belə vəziyyətdə Allaha etibar etmələri zəruri olardı.

Gəlin **Çıxış 16:29**-a qayıdaq. Burada aydın şəkildə görünür ki, Şənbə günü istirahət həftənin altıncı günündə verilən ikiqat bərəkətə görə mümkün idi.

“Baxın Rəbb sizə Şənbə günü verdi. Buna görə də O sizə hər altıncı gün iki günlük yemək verir. Qoy hər kəs öz evində qalsın və yeddinci gün heç yerə çıxmasın”.

Göürsünüz? Şənbə istirahəti iki günlük tədarükə görə mümkün idi. Bu, çox vacib olduğuna görə xahiş edirəm, bunu dəftərinizə yazın:

İKİ GÜNLÜK TƏDARÜK OLMASA, ŞƏNBƏ İSTİRAHƏTİ QEYRİ-MÜMKÜNDÜR!

İcazə verin bunu başqa sahəyə aid edirəm. Bərəkətiniz bol olmasa, lənətli yer üzündə tər içində əzablı həyatdan istirahət edə bilməyəcəksiniz. Drendə və mən rast gəldiyimiz bütün adamlara deyirik: “Maliyyə məsələinizi həll etməyincə taleyinizi həll edə bilməyəcəksiniz!” Niyə? Çünki pulunuz çox olmasa, seçiminiz olmayacaq və ömür boyu qul olacaqsınız.

Əvvəlki fəsildə biz Qanunun Təkrarı 28:11-13-də İbrahimin xeyir-duaları haqda oxuduq və aydın gördük ki, yoxsul həyat sizin üçün nəzərdə tutulmayıb. Unutmusunuzsa, gəlin bir daha oxuyaq:

“Rəbb atalarınıza vəd etdiyi torpaqda sizi bolluq içərisində yaşadacaq. Doğulan övladlarınızın nəslini artırıb-çoxaldacaq, heyvanlarınızın balalarını, torpağınızın məhsulunu artımlı edəcək.

Rəbb torpağınıza yağışı vaxtli-vaxtında yağdıracaq və bütün zəhmətinizə bərəkət vermək üçün göylərdən zəngin xəzinəsini açacaq. Siz bir çox millətlərə borc verəcək, lakin heç kimdən borc almayacaqsınız. Rəbb sizi quyruq deyil, baş edəcək. Əgər bu gün sizə buyurduğum Allahınız Rəbbin əmrlərinə qulaq assanız, onlara dəqiq əməl etsəniz, aşağıda deyil, hər zaman yuxarıda olacaqsınız”.

– Qanunun Təkrarı 28:11-13

Yoxsulluq, sağ qalmaq düşüncəsi, iflas sizin gələcəyiniz deyil. Siz borc alan deyil, borc verən olmalısınız, quyruq deyil, baş olmalısınız! Padşahlıqdakı bolluq budur. Şənbə istirahəti, bolluq, ikiqat bərəkət budur!

**İMAN –
VƏZİYYƏTİMİZƏ
DEYİL, ALLAHIN
SÖZÜNƏ UYGUN
HƏRƏKƏT ETMƏKDİR.**

düşünəcəyik. İman – vəziyyətimizə deyil, Allahın Sözüə uyğun hərəkət etməkdir.

Allah Drenda ilə məni ikiqat pay haqda öyrədib. Bu barədə bölüşməzdən əvvəl istərdim Əhdi-Cədidə ikiqat payı əks etdirən ən gözəl hekayəyə nəzər salmaq.

Bu hekayəni biz hamımız çox eşitmişik, lakin, çox güman ki, ikiqat bərəkət və Padşahlığın qanunlarını nəzərə alaraq ona heç vaxt diqqət yetirməmişiz. Luka 15-ci fəsildəki “İtmiş oğul” hekayəsi. Xahiş edirəm, onu mənimlə birlikdə diqqətlə oxuyun. Onu dəfələrlə oxusanız da, gəlin bir daha nəzərdən keçirək.

“İsa bunu da danışdı: «Bir adamın iki oğlu var idi. Oğlanlardan kiçiyi atasına dedi: “Ata! Var-dövlətindən payıma düşəni mənə ver”. Atası da varını onların arasında bölüşdürdü. Bir neçə gün sonra kiçik oğul nəyi vardisa, yığıb uzaq bir diyara yollandı. Orada pozğun həyat sürüb var-dövlətini heç-puç etdi. Oğlan hər şeyini xərclədikdən sonra o ölkədə böyük bir aclıq oldu. O korluq çəkməyə başladı. Buna görə də oğlan gedib o ölkənin sakinlərindən birinin yanında iş tapdı. Bu adam onu öz otlaqlarına donuz otarmağa göndərdi. Oğlan donuzların yediği

keçibuyunuzu qabıqları ilə qarnını doydurmağa şad olardı. Amma heç kim ona bir şey vermirdi.

Onda oğlan ağı başına gələndə dedi: "Atamın nə qədər muzdlu işçisi var, hamısının da doyunca yeməyə çörəyi var. Mənsə burada acından ölürəm! Durub atamın yanına gedəcəyəm və ona deyəcəyəm: <Ata, mən göyə və sənə qarşı günah etdim. Mən artıq sənin oğlun adlanmağa layiq deyiləm. Məni öz muzdlu işçilərinin biri kimi qəbul et>". O durub öz atasının yanına getdi.

Oğul hələ uzaqda ikən atası onu gördü. Ona rəhmi gəldi və qaçıb onun boynuna sarıldı və öpdü. Oğul dedi: "Ata! Mən göyə və sənə qarşı günah etdim. Mən artıq sənin oğlun adlanmağa layiq deyiləm". Atası isə öz qullarına dedi: "Tez olun, ən gözəl xalat gətirin və onu geyindirin. Barmağına üzük və ayaqlarına çarıq taxın. Kökəldilmiş dananı gətirin, kəsin: gəlin yeyib-şadlanaq! Çünki bu oğlum ölmüşdü, yenə həyata qayıtdı. O itmişdi, tapıldı". Beləliklə, şadlıq etməyə başladılar.

Atanın böyük oğlu isə tarlada idi. Qayıdaraq evə yaxınlaşanda çalğı və rəqs səsləri eşitdi. O, nökərlərdən birini yanına çağıraraq soruşdu: "Bu nədir?" Nökər ona dedi: "Qardaşın qayıdıb. Atan da onun sağ-salamat qayıtmasına görə kökəldilmiş dananı kəsib".

Böyük oğul isə hirslandı və içəri girmək istəmədi. Atası bayıra çıxıb ona yalvardı. Amma o, atasına belə cavab verdi: "Bax neçə ildir ki, sənin üçün qul kimi işləyirəm. Heç zaman sənin əmrindən çıxmamışam. Amma mənə heç vaxt bir oğlağı belə, qıymadın ki, dostlarımla şadlıq edim. Bu oğlunsa sənin bütün varını fahişə qadınlara sərf edib. Amma o qayıdanda sən onun üçün kökəldilmiş dananı kəsdin".

Atası isə ona dedi: "Oğlum, axı sən həmişə mənimləsən və bütün varım sənindir. Lakin sevinmək və şadlanmaq lazımdır.

Çünkü sənin bu qardaşın ölmüşdü, həyata qayıtdı. O itmişdi, tapıldı!”»”.

– Luka 15:11-32

Bu hekayədə görürük ki, kiçik oğul miras payını götürüb evdən gedir. Bu, hekayənin vacib hissəsidir, çünki burada söhbət onun miras payından gedir. Beləliklə, fikir verin ki, kiçik oğul öz miras payını artıq almışdı. O, daha atasından miras istəyə bilməzdi.

“Oğlanlardan kiçiyi atasına dedi: “Ata! Var-dövlətindən payıma düşəni mənə ver”. Atası da varını onların arasında bölüşdürdü”.

Sonra oğul uzaq ölkəyə getdi. Başa düşməyiniz vacibdir ki, oğul ata evini – təminatını, müdafiəsini, doğma ölkəsinin qanunlarını qoyub getdi. O, uzaqda yaşayan xalqın yanına getdi; onların qanunları və həyat tərzı çox fərqli idi. Əminəm ki, bu kiçik oğul nə etdiyini bilmirdi. O, atasının evində yaşayarkən bütün imtiyazlardan faydalanırdı. Atası ilə yaşayanda atasının əlində olanlardan istifadə edirdi. Lakin müəyyən səbəblərə görə nəyin isə çatışmadığını, uzaqda olan yeni imkanlara ehtiyacını hiss etdi.

Əslində, İsa burada bizə bəşəriyyətin, Adəmin hekayətini danışır. Adəm – atanın evini tərk edən kiçik oğuldur. Adəm Ata Allaha xidmət etməkdənsə, daha yaxşı gələcəyi başqa yerdə axtardı. “Adəm kiçik oğuldursa, hekayədəki böyük oğul kimdir?” – deyər fikirləşə bilərsiniz. Bu suala bir azdan cavab verəcəyəm, lakin hələlik yadda saxlayın ki, Adəm – kiçik oğuldur.

Adəm ilə Həvvanın hər şeyi var idi, lakin buna baxmayaraq, aldanıb fikirləşdilər ki, Atanın evində də yaxşı yer var. Adəm Allaha qarşı üsyan edəndə və evdən getməyi seçəndə fərqli qanunları olan digər padşahlığa köçdü. Müqəddəs Kitab bunu “zölmət hakimiyyəti” adlandırır. Oranın hakimi iblisdir. Əminəm ki, bu yeni padşahlıqda Adəm kasıbçılığı və ümitsizliyi görüb dəhşətə gəlmişdi.

Əvvəlcə hər şey gözəl görünürdü. Pul var ikən, ziyafətlər də davam edirdi. Lakin vaxt keçdikcə səhv etdiyini anladı. Amma artıq gec idi. Daha sonra, bütün mirası puç edəndən sonra o, yolunu azdığını gördü. Vaxtilə onun başı arzularla dolu idi, indi isə gündəlik çörəyini qazanmaq haqda fikirləşir. Onun gələcəyi yox idi. Həmişə gündəlik çörəkpuşu haqda düşünməli idi, bu gün isə sabahı təmin etmirdi.

“Bir neçə gün sonra kiçik oğul nəyi vardısı, yığıb uzaq bir diyara yollandı. Orada pozğun həyat sürüb var-dövlətini heç-puç etdi”.

Kiçik oğul tam iflas padşahlığında olduğunu anlayır. Bu ölkədə kəskin aclıq təbii haldır. Oğul gördüklərini başa düşməyə çalışır: adamlar acından ölürlər. Bolluq içində böyümüş oğul gördüklərini çətinliklə qavrayır. Lakin mədəsində aclıq hissi bunun real olduğunu ona inandırır. Sağ qalmaq üçün indi o, küçələrdə dilənməyə məcburdur. Bu zülmət hökmranlığında torpaq yalnız alaq və tikan bitirir; faydalı bitkilər üçün tər içində əzablı zəhmət tələb olunur. Böyük ehtiyac içində olan kiçik oğul dilənir, adamlardan kömək istəyir. Lakin hamı eyni vəziyyətdədir. Heç kim ona çörək vermir, çünki hər kəs özü aclıq keçirir. Kiçik oğlunun həyatında həlledici an gəlir. Bu anı siz, mən və bütün bəşəriyyət yaşayıb. Həyatında ilk dəfə kiçik oğul muzdlu işçi olmaq üçün yalvarır. Bu, onun təbiətinə ziddir. O daha zəngin və hörmətli adamın oğlu deyil, süpürgəçi, qəssab, daşınmaz əmlak agent, poçtalyon və s.-dir. Siyahı uzundur. O, kim olduğuna görə deyil, nə etdiyinə görə tanınır! O, kimliyini itirir! Onun itmiş vəziyyətini vurğulamaq üçün İsa deyir ki, o, donuz otarmağa gedir. Donuzlar yəhudilər üçün murdar heyvandır və İsa deyir ki, kiçik oğul elə ümitsiz vəziyyətdə idi ki, əvvəlki etiqladını belə, itirmişdi. İndi o, xəcalətli və üzüqara həyat yaşayır. Əvvəlki hörmətli həyatı uzaq xatirəyə çevrilib.

“Oğlan hər şeyini xərclədikdən sonra o ölkədə böyük bir aclıq oldu. O korluq çəkməyə başladı. Buna görə də oğlan gedib o ölkənin sakinlərindən birinin yanında iş tapdı. Bu adam onu öz otlaqlarına donuz otarmağa göndərdi. Oğlan donuzların yediyi keçibuynuzu qabıqları ilə qarnını doydurmağa şad olardı. Amma heç kim ona bir şey vermirdi”.

Ümidvaram, bu hekayə ilə bəşəriyyətin hekayəti arasında oxşarlığı görürsünüz. İki nəfər tanış olanda bir-birinə nə deyirlər? “Nə işlə məşğulsan?”, “Harada işləyirsən?”, “Nəçisən?” Bir kəsə “Sən kimsən” sualını versəniz, peşəsinin adını deyəcək. Nə üçün? Çünki lənətli yer üzündə tər içində əzablı həyatda biz hamımız kimliyimizi itirmişik və onu ümitsiz halda tapmağa çalışırıq. Cazibəli və əhəmiyyətli görünən adamı təqlid edirik. Bunların hamısı Adəmin Atanın evini tərk etməsinin nəticəsidir. Sağ qalmaq düşüncəmizdə kim olduğumuzu bilmirik. Lakin yaxşı ki, kiçik oğul donuzların yanında qalmadı. Hekayəni oxuyarkən, ümidvaram, siz də orada qalmamalı olduğunuzu anlayacaqsınız.

Müqəddəs Kitab yazır ki, günlərin bir günü kiçik oğulun ağlı başına gəlir; o, atasının evini yadına salır, atasının evindəki nökrələrin yaxşı vəziyyətini xatırlayır. Vaxtilə atasının evində gördüyü ziyafətləri yadına salır. Görün bu ac kişi hansı hissləri keçirir! Əmim Harold İkinci Dünya müharibəsi zamanı B-17-də radio şturmanı işəyib. O, kənddə böyüyüb, ailəsi də kənd təsərrüfatı ilə məşğuldur. Hər dəfə Bazar günü anası bayram süfrəsi açır: toyuq qızartması və kartof, evdə bişirilmiş çörək, lobyə və digər tərəvəzlər. Əlbəttə, qadın şirniyyat da bişirirdi. Onun anası mənim nənəmdir, buna görə də bu yeməklərin dadını mən çox yaxşı bilirəm.

Almaniya səmasında əmimin təyyarəsini vurub saldıılar və o, bir neçə ay əsir düşərgəsində qaldı. Yemək, demək olar ki, yox idi. Bir gün mən əmimə sual verdim: necə sağ qaldın? Mənə dedi ki, bu müddət ərzində yalnız evə getmək, anasının bişirdiyi toyuq qızat-

ması və kartof haqda düşünürdü. Əminəm ki, bu kiçik oğulun da belə fikirləri olub və hansı vəziyyətdə olduğunu anlayıb. Lakin o, daha mirası tələb edə bilməzdi, çünki atası onun payını artıq vermişdi. Beləliklə, o, belə nəticəyə gəldi ki, evə gedib atasından nökr kimi iş xahiş etsin. Onun düşüncəsində atanın evində işə düzəlməkdən başqa yol yox idi.

“Onda oğlan ağı başına gələndə dedi: “Atamın nə qədər muzdlu işçisi var, hamısının da doyunca yeməyə çörəyi var. Mənsə burada acından ölürəm! Durub atamın yanına gedəcəyəm və ona deyəcəyəm: <Ata, mən göyə və sənə qarşı günah etdim. Mən artıq sənin oğlun adlanmağa layiq deyiləm. Məni öz muzdlu işçilərinin biri kimi qəbul et>”. O durub öz atasının yanına getdi”.

Beləliklə, o, evə yola düşür; atasından görəcəyi iş əvəzinə yatmağa yer və yemək istəyir. Lakin Müqəddəs Kitab bu hekayənin gözəl sonluğu haqda yazır. Evə yaxınlaşanda atası onu uzaqdan görür, qucaqlamaq üçün ona sarı qaçır. Əslində, bu hekayə “Atanın məhəbbəti” adlandırılmalı idi, çünki donuzun peyininə batsa da, atası onu qucaqladı. İsanı dinləyən adamlar bilirdilər ki, onu qucaqlayan ata özü də dini baxımdan murdar hesab olunur. Lakin ata bunu bilərək oğlunu qucaqlayır. Gözəl paltar gətirdərək oğlunun çirkini örtür. Öz səlahiyyətinin rəmzi olan möhürlü üzüyünü onun barmağına taxır. Ayağına ayaqqabı geyindirir, yəni oğul onun malikanəsində sərbəst gəzə bilər. Atası oğlunun gəlişini bayram etmək üçün kökəltmək məqsədilə saxladığı dana kəsdilir və ziyafət təşkil edir. Bu dana haqda eşidən böyük oğul özündən çıxır. Kiçik oğul isə layiq olmasa da, ailədəki mövqeyini və imtiyazlarını geri alır. Oğul kimi ona açıq-aydın hörmət göstərilir, evdə əvvəlki mövqeyi tam bərpa olunur.

Bunun ikiqat paya nə aidiyyəti var? Çox aidiyyəti var. İsa kiçik oğlun əhvalatını yəhudilərə danışarkən onun təsirini çox yaxşı

bilirdi. Əhvalatın mənasını indi mən sizə izah edəcəyəm. Yəhudi mədəniyyətində böyük oğul ikiqat miras alır. Yərinizdədirsə, böyük oğul atası ilə evdə qaldı, kiçik oğul isə öz miras payını götürüb getdi, sonra isə qayıtdı. Onun daha atasından miras istəmək hüququ yox idi. Lakin kiçik oğul evə qayıdanda Allah onu oğul kimi qəbul etdi və onun şərəfinə kök dananı kəsdirdi. Böyük oğul qəzəbləndi, çünki bu dana mirasın ona məxsus payından idi.

İndi diqqətlə oxuyun. Kiçik oğul mirasını alsa da, oğulluğa bərpa olunandan sonra ikinci mirasını aldı. Yəni mirasın iki hissəsi ona verildi. Böyük qardaşın fikrincə, bu, ədalətsiz qərar idi. Buna görə o, atasına öz narazılığını bildirir. İllər uzunluğunda atasına sədaqətlə xidmət etdiyini, kiçik oğulun isə ailəyə xəcalət gətirdiyini deyir. Nə üçün qardaşına ikiqat miras verilməlidir?

Bu, ədalətli idimi? Lənətli yer üzündə tər içində əzablı həyat nöqtəyi-nəzərindən bu, ədalətli deyildi. Biz, çox güman ki, böyük qardaşla razılaşaraq onun tərəfini tutardıq, çünki o, sədaqətlə atasına xidmət edib və onun miras payının alınması ədalətsizlikdir.

Bəs, nəyin əsasında bunu ədalətli hesab etmək olar? Məgər xoş münasibət göstərmək istədiyi adamı ata özü seçmirmi? Lənətli yer üzündə tər içində əzablı həyatda böyük oğul onu məhkəməyə verərdi. Lakin hekayədəki ata həddən çox zəngin idi; onun nökrələri belə, bolluqda yaşayırdı. Oğullarda olan bolluqdan daha danışmıram.

İblis istəmir ki, biz Allahın böyüklüyünü və kim olduğumuzu bilək. O, Atamız haqda əvvəldən daim yalanlar danışır. Sığorta qaydalarında qeyd olunur ki, təbii fəlakətlər Allahın işidir. Dini təşkilatlar deyirlər ki, fəqirlik Allaha xoşdur. Adamlar baş verən pis hadisələrdə Allahı təqsirləndirirlər. Allahın böyüklüyünü görməyən adamları iblis kor edib. Adamların ağı başına gəlməlidir və onlar sidq-ürəkdən Allaha tərəf dönməlidirlər. Sizi əmin edirəm ki, Allaha tərəf dönsəniz hekayədəki kiçik oğul kimi, qəbul olunacaqsınız.

“Bəs, böyük oğul kimdir?” Gəlin oxuyaq.

“Atanın böyük oğlu isə tarlada idi. Qayıdaraq evə yaxınlaşanda çalğı və rəqs səsləri eşitdi. O, nöqərlərdən birini yanına çağıraraq soruşdu: “Bu nədir?” Nökər ona dedi: “Qardaşın qayıdıb. Atan da onun sağ-salamat qayıtmasına görə kökəldilmiş dananı kəsib”.

Böyük oğul isə hirslandı və içəri girmək istəmədi. Atası bayıra çıxıb ona yalvardı. Amma o, atasına belə cavab verdi: “Bax neçə ildir ki, sənin üçün qul kimi işləyirəm. Heç zaman sənin əmrindən çıxmamışam. Amma mənə heç vaxt bir oğlağı belə, qıymadın ki, dostlarımla şadlıq edim. Bu oğlunsa sənin bütün varını fahişə qadınlara sərf edib. Amma o qayıdanda sən onun üçün kökəldilmiş dananı kəsdin”.

Atası isə ona dedi: “Oğlum, axı sən həmişə mənimləsən və bütün varım sənindir. Lakin sevinmək və şadlanmaq lazımdır. Çünki sənin bu qardaşın ölmüşdü, həyata qayıtdı. O itmişdi, tapıldı!”

Böyük oğul deyir ki, uzun illər ərzində o, atasının nöqəri olub, ancaq atası ona dostları ilə bayram etmək üçün bir keçi balasını da vermədi. Başqa sözlə, böyük oğul deyir: “Ata, sən ədalətsizsən!” Lakin atasının sözlərinə fikir verin: “Oğlum, axı sən həmişə mənimləsən və BÜTÜN VARIM sənindir”.

Dayanın!!!

İndi böyük qardaşın kim olduğunu başa düşdünüz? Böyük oğul – səhv düşüncəsi olan, əməlisaleh, atasının xoş münasibətini əldə etmək üçün davamlı şəkildə ona qulluq edən adamdır.

**İBLİS İSTƏMİR
Kİ, BİZ ALLAHIN
BÖYÜKLÜYÜNÜ VƏ KİM
OLDUĞUMUZU BİLƏK.**

Böyük oğul qanunu və köhnə əhdi təmsil edir. Böyük oğul atasının evində imtiyazlardan faydalanmır, çünki atasının xoş münasibətini qazanmaq üçün var gücü ilə zəhmət çəkir. Böyük oğul ikiqat mirasa hüququ olsa da, ikiqat miras kiçik oğluna verilir.

Kiçik oğul sizsiz!

İkiqat xeyir-dua sizin payınızdır! Əməllərinizə görə deyil, Məsihdə yeni insan olduğunuza görə, Allahın övladı olduğunuza görə siz mirası qazanmır, Atadan təmənnasız qəbul edirsiniz.

9 FƏSİL

LAZIM OLANDAN DA ÇOX!

Bu fəslin adı xoşunuza gəlməyə bilər, lakin bu, sizin gələcəyinizdir. Siz mənim maliyyə ilə bağlı məsləhətlərimə görə deyil, Allahın övladı olduğunuza görə bolluqda olacaqsınız. Atanızın xeyirxahlığından və Onun evindəki rifahdan faydalanmağa hüququnuz var. “İkiqat pay” anlayışını indiki vəziyyətinizi nəzərə alaraq təsəvvür etmək çətinidir. Lakin siz ilk növbədə öz düşüncələrinizdə azadlığa doğru irəliləməlisiniz. Fikirləriniz Allahın Kəlamı ilə uyğun olmasa, Onun imtiyazlarından faydalana bilməzsiniz. Beləliklə, ora-bura baxmaq əvəzinə Allahın Padşahlığında Allahın sizə dediklərinə diqqət yetirin. Allahın dediklərini həyatda görmədiyinizə görə Onunla mübahisə etməyi dayandırın. Mən də sizin kimi bir adamam. Sizə öyrətdiklərimi bir gün özüm etmişdim.

Allahın sözünə inanın! Allahın sözü sizi iflasa uğratmaz. Allahın sözü hər bir vəziyyəti dəyişir. Məsələn, bu məktubu sözlərimə şübhə ilə yanaşan bir dinləyicimdən almışam:

“22 il sürən əzablı həyatımı sizə qısaca çatdırmaq istəyirəm. Həm mən, həm də ərim məsihçi ailəsində böyümüşük, uşaqlıq-

**İNDİKİ VƏZİYYƏTİNİZİ
NƏZƏRƏ ALARAQ “İKİQAT
PAY” ANLAYIŞINI TƏSƏVVÜR
ETMƏK OLDUQCA ÇƏTİNDİR.
LAKİN SİZ İLK NÖVBƏDƏ ÖZ
DÜŞÜNCƏLƏRİNİZDƏ AZADLIĞA
DOĞRU İRƏLİLƏMƏLİSİNİZ.**

dan imanlılar cəmiyyətinin üzvü olmuşuq. Evliliyimizin birinci ili maliyyə baxımından pis deyildi. Bu, 22 il əvvəl baş vermişdi. O vaxtdan başlayaraq pul məsələsi bizə həmişə əzab və ağrı gətirib. Müqəddəs Kitabda yazılanlarla həyatımda yaşadıklarım uyğun gəlmədiyinə görə çaşıb qalırdım. Allahın sözü əbədidirsə, Allah dünən, bu gün və sabah eynidirsə, vəziyyətimiz nə üçün dəyişmir?

28 yanvar 2013-cü il tarixində ərimə dedim: “Ya Allah Özünü göstərməlidir, ya da mən imandan dönürəm. Hər şeydən bezmişdim. Bir dəfə evdən ərzaq almaq üçün çıxdım. Bu vaxt ərim Müqəddəs Ruhun səsinə, nəhayət, eşitdi və Onun məsləhəti ilə bir dostumuzu köməyə çağırdı. Dostumuz sizin mühazirələrinizi dinləməyi tövsiyə etdi və öz həyatında baş vermiş hadisələr haqda danışdı. Beləliklə, mən evə qayıdanda ərim bu xəbəri mənimlə bölüşdü.

Din haqda çox eşitmişəm və bunun daha bir dini söhbət olmasını istəmirdim. Öz-özümə “Bu, həqiqət olmalıdır!” deyirdim.

Növbəti gün mühazirələrinizi dinləməyə başladıq və hər ikimiz sizə məftun olduq. Dediklərinizi başa düşməyə başladıq. Ayələr, iman, etiraf sözləri. Hər şey öz yerini tapdı. Padşahlıq haqda çox eşitmişdik, LAKİN heç kim Padşahlığın işləmə MEXANİZMİNİ anlatmırdı. Sizin təlim bizi məqsədə çatdırdı.

Beləliklə, öyrəndiklərimizi tətbiq etməyə başladıq. Girov borcumuzu ödəməli idik. Ərim və mən valideynimin evində bəzi işləri görüb qayıtdıq. Cümə axşamı idi. Valideynlərim “Ərinə nə qədər zəhmət haqqı verək?” deyər soruşurdular, çünki ehtiyacda olduğumuzu bilirdilər. “Nə istəsəniz, onu da verin”, – cavab verdim. Hər halda, girov borcumuzu ödəmək üçün bu, az idi. Lakin hələ Cümə axşamı idi. O, bizə zərfdə pul verdi. Bu məbləğ girov borcumuzu qaytarmaq üçün ARTIQLAMASI İLƏ KİFAYƏT ETDİ!

Ərimə axtardığımı tapdığımı söylədim! Allahın bu sədaqəti haqda xatirə dəftərimə yazdım. Düşmən bunu görüb bəyənmədi və dərhal (həqiqətən, dərhal!!!) toxumu oğurlamağa cəhd etdi. Bunun həqiqət olduğunu bildik və gələcəyimizi məhv edən heç bir sözü

danışmamaq qərarına gəldik. İblis dayanmırdı, lakin biz davam edirdik.

Özüm İtaliyadanam, tərəqqi haqda çox vəz eşitmişəm. Ərim bunu yaxşı bilirdi. Möcüzə bundan ibarət idi ki, Padşahlığın qanunları haqda təliminizi elə qəbul etdim ki, ərim də məəttəl qaldı! Tikinti şirkətinin müqavilə bağlaması üçün toxum əkdik; müqavilənin 3/13 hissəsi olan 150 000\$ müqavilə bağlananda ödənilməli idi. 2013-cü ilin aprel ayında biz bir gündə 450 000\$-lıq iki müqavilə bağladırıq!!! Bu, Padşahlığın qanunlarını tətbiq etməyə başladıqımızdan cəmi iki ay sonra baş verdi.

Uşaqlarımız da bu işə qoşularaq öz daxıllarından pul çıxarıb istədikləri şeylər üçün toxum əkməyə başladılar. Ayələri hər bir otağın divarlarında asmışırıq; beş yaşlı qızım “artıq qəbul etdiyimə inanıram” deyə bəyan edir.

Ehtiyacda olanlarla bölüşmək iqtidarında olduğumuza görə çox minnətdarıq. Borclardan tam çıxacağımız günə yaxınlaşırıq; Allahın bizə verdiyi tapşırığı yerinə yetirmək üçün tam azad olacağımız günü gözləyirik.

Pastor Qari, vaxt ayırub məktublarımıza cavab yazdığınıza görə minnətdarıq. Vaxtınızın məhdud olduğunu anlayırıq. Eyni zamanda, Allahın gözəl Padşahlığı haqda bölüşmək istəyinizin böyük olduğunu da görürük”.

Belə məktubları hər gün alıram. Sizin və mənim kimi insanlar Məsihdə yeni təbiətlərinə dair həqiqəti aşkar edir, Padşahlığın qanunlarını həyatlarına tətbiq etməyi öyrənir və imtiyazdan faydalanırlar. Drenda və mən ikiqat pay haqda necə öyrəndik? Bu fəsildə sizinlə bu haqda bölüşəcəyəm və siz hekayətləri eşidib ruhlanacaqsınız.

Drenda və mən Padşahlığın qanunlarını öyrənməyə başlayanda həyatımız tam dəyişdi. Bu barədə kitabın əvvəlində sizinlə bölüşmüşəm. Yoxsulluq və daim həyəcan içində yaşayırdıq, əsəb dərmanları, ümitsizlik. Yeni həyatda isə məqsəd və ümid var idi. Baş

verən hadisələri görəndə məəttəl qalırdıq. Müqəddəs Kitabda təsvir olunan Allahın Padşahlığını həyatımızda görürdük. Özümüz özümüzlə sual verirdik: “Bu, necə baş verdi?”, “Hansı qanunu tətbiq etdik?” Artıqlaması ilə bol bərəkət aldığımıza baxmayaraq, ikiqat payı aydın görə bilmirdik. Lakin növbəti bölüşəcəyim hekayətlərdən ikiqat bərəkəti aldığımızı görəcəksiz. Biz, sadəcə, bərəkətin ikiqat olduğunu bilmirdik. Bunu tədricən Allah Özü bizə öyrətdi. Lakin əvvəlcə bir ayəyə diqqət yetirək (mətərizələrdəki sözlər mənim qeydlərimdir).

“Beləcə Allahın xalqı üçün hələ də bir istirahət qalır. Allah Öz işlərini qurtarıb Şənbə günü istirahət etdiyi kimi Onun rahatlıq diyarına girən də öz işlərini qurtarıb istirahət etdi”.

– İbranilərə 4:9-10

Şənbə istirahətinin hər bir Əhdi-Cədid imanlısına vəd olunduğunu bilirsiniz. Bu, təkcə Əhdi-Ətiq imanlılarına aid deyildi. Həmçinin bilirsiniz ki, bolluq olmasa, Şənbə istirahəti qeyri-mümkündür. Çıxış 16-cı fəsildə oxuduğumuz kimi, ikiqat bərəkət olmalıdır. İkiqat bərəkət Allahın sizə tapşıracağı müəyyən iş üçün verdiyi pul deyil.

Bəzən İsa mənə bir layihəni başlamağı söyləyib, mənim isə bunun üçün bankda pulum olmayıb. Daha sonra başa düşmüşəm ki, Allah heç vaxt pula görə narahat olmur və pulun haradan gələcəyini dəqiq bilir. Lakin O, bunu hələ göstərmirdi, çünki düşməni onu oğurlamağa fürsət axtarırdı. Sizə bir xəbərdarlıq edim: belə vəziyyətdə yalnız Müqəddəs Ruhdan eşitdiyinizə əmin olanda hərəkət edin. Pul olmadığı halda İsa sizə “Hərəkət et!” deməsə, hərəkət etməyin. Allahın mükəmməl vaxtını və təminatını gözləyin.

Ümumiyyətlə, biz imanlıların maliyyə həyatı bol olmalıdır. Biz dilənçi deyilik; Atamız kimi səxavətliyik. Gələn məktublardan bilirəm ki, çox adam tələsib Rəbbin vaxtını gözləmir. Buna görə də sizə xəbərdarlıq etmək istəyirəm. Allah sizə nəyi isə göstərsə belə,

bu, o demək deyil ki, hərəkətə keçməlisiniz. Çox vaxt Allah sizə istiqamət və hazırlıq vaxtını vermək üçün nəyi isə göstərir. Öz təcrübəmdən bilirəm ki, ilk növbədə Allahdan istiqaməti və düzgün vaxtı öyrənmək gərəkdir.

Vəftiz olunandan sonra İsa doğma şəhərində xidmətinə başlayanda və 40 gün səhrada keçirəndən sonra sinaqoqa gedib Yeşaya peyğəmbərin kitabından oxudu. Biz bunu Lukanın Müjdəsində görürük.

“Rəbbin Ruhu üzərimdədir, çünki fəqirlərə Müjdəni bildirmək üçün O Məni məşh etdi. Əsirlərə azadlıq, korlara gözlərinin açılmasını elan etmək üçün, məzлумları sərbəstliyə buraxmaq üçün, Rəbbin lütf ilini bəyan etmək üçün Məni göndərdi”.

Sonra İsa tumarı bağladı və xidmətçiyə verib oturdu. Sinaqoqda oturanların hamısı Ona diqqətlə baxırdı. İsa onlara «*əşitdiyiniz bu Müqəddəs Yazı bu gün yerinə yetdi*» deyərək danışmağa başladı.

– Luka 4:18-21

İsa bu ayələri Özünə aid etdi və buna görə adamlar Ona çox qəzəbləndilər. Lakin fikir verin, görün İsa hansı ayədə dayandı. Yeşaya 61:1-2 yazır:

“Xudavənd Rəbbin Ruhu üzərimdədir, çünki fəqirlərə müjdəni bildirmək üçün O məni məşh etdi. Qəlbi sınıq olanlar üçün, yaralarını sarımaq üçün, əsirlərə azadlıq, dustaqlara sərbəstlik elan etmək üçün, Rəbbin lütf ilini, Allahımızın qisas gününü bəyan etmək üçün, yaşlıların hamısına təsəlli vermək üçün...”

İsa Allahın qisas günü haqda oxumadı. Niyə? Çünki O, həmin cümlənin birinci hissəsində, “Rəbbin lütf ilini” sözlərində dayanmaq istədi. Rəbbin lütf ili nədir? Azadlıq ili! İsa deyirdi ki, Şənbə gününün, Şənbə ilinin və Azadlıq ilinin işarə etdiyi dövr Onun yer üzünə gəldi-

yinə görə baş verdi. Yeşaya 61-ci fəsil İsanın bizim üçün etdiklərini qeyd edir. İkiqat bərəkətdən başqa, görün növbəti ayələr nədən yazır:

“Çəkdiyiniz xəcalət yerinə ikiqat şərəf, rüsvayçılıq əvəzinə payınızı alıb sevinəcəksiniz. İndi isə torpağınızda ikiqat mülk alacaqsınız, sevinciniz əbədi olacaq. Çünki Mən Rəbb ədaləti sevirəm. Soyğunçuluğa, haqsızlığa nifrət edirəm. Əlbəttə, əməllərinə görə onlara haqqını verəcəyəm, onlarla əbədi əhd kəsəcəyəm. Nəsillərindən törəyənlər millətlər içində, övladları xalqlar arasında tanınacaq. Onları görənlər hər kəs biləcək ki, Rəbb nəsillərinə xeyir-dua verdi”.

– Yeşaya 61:7-9

Maliyyə sıxıntısını gördüyümə görə kasıbçılığın və rüsvayçılığın nə olduğunu bilirəm. Yadımdadır, bir dəfə dostlarımı yaxınlıqdakı restorana dəvət etdim. Səbəb indi dəqiq yadımda deyil. Şənlik vaxtı çox gərgin idim, çünki belə qonaqlıq üçün kifayət qədər pulum yox idi. Mənə çatacaq pul gəlib çıxmamışdı. Əlbəttə ki, şənlikdən sonra ödəniş vaxtı gəlib çatanda kartımda pul yox idi. Böyük xəcalət hissi ilə qonaqlarımdan birindən restorana olan borcumu ödəməyi xahiş etdim.

Belə vəziyyətlərə çox düşmüşəm. Lakin İsa Məsihə görə Allaha şükür edirəm. İndi bizi görənlər Allahın bizə verdiyi xeyir-duaları görürlər!

İkiqat pay sizinkidir; İsa sizin Şənbə istirahətinizdir, sizin ikiqat payınız İsadır! Bu silsilədən olan birinci kitabımda Allahın məni ov vasitəsilə Padşahlıq haqda öyrətdiyinə dair yazıram. Hər şey

**ALLAH SİZƏ NƏYİ İSƏ
GÖSTƏRSƏ BELƏ, BU,
O DEMƏK DEYİL Kİ, SİZ
HƏRƏKƏTƏ KEÇMƏLİSİNİZ.
ÇOX VAXT ALLAH SİZƏ
İSTİQAMƏT VƏ HAZIRLAŞMAQ
ÜÇÜN VAXT VERMƏK ÜÇÜN
NƏYİ İSƏ GÖSTƏRİR.**

elə maral ovundan başladı. Çox çalışsam da, çoxlu vaxt və pul sərf etsəm də, bircə dənə də maral vura bilməmişdim. Həmin il maral ovu mövsümünün başlayacağı haqda fikirləşəndə Allah mənə dedi: “Bəlkə, bu il maral ovunda sənə kömək etməyimə imkan verəsən?” Nə etməyin lazım olduğunu bilmirdim. Onda Allah mənə ianə ayıraraq zərfin üstündə “1987-ci ildə ovlayacağım erkək maral üçün” yazmağı, sonra isə Drenda ilə bu pulun üstünə əllərimizi qoyub **Mark 11:24**-cü ayəni bəyan etməyi məsləhət etdi:

“Dua edib hər nə dilərsəniz, inanın ki, artıq almısınız və istədiyiniz sizin üçün ediləcək”.

Uzun sözün qıssası, həmin il mən tanımadığım meşəyə getdim və 40 dəqiqədən sonra maralı ovladım. O vaxtdan etibarən, Drenda ilə mən son 30 il ərzində bu qaydaya riayət edərək 30-40 dəqiqəyə maral ovlamışıq. Ov vasitəsilə Allahın Padşahlığı haqda çox şey öyrənmişəm (bununla əlaqədar ova həsr olunmuş kitabımda bölüşmüşəm).

Payızın əvvəlində və ya soyuq qış aylarında Ohayoda ova getməyi xoşlayıram. Burada ildə altı maral ovlamağa icazə verilir. Lakin ailəm üçün bu qədər maral ovlamağa ehtiyac olmur. Soyuducumun dondurucu kamerasında adətən ildə iki-üç maralın əti olur. İllər boyu ova gedəndə bir gündə eyni ağacın yanından iki maral ovlamamışdım. Ov haqda məlumatı olmayanlara demək istəyirəm ki, maralı ağacın yanında durub vurmaq lazımdır. Adətən bir maralı ovlayandan sonra onu götürüb evə gedir, növbəti gün yenidən ova çıxırdım. Lakin bir gün Rəbb mənə yeni bir şey öyrətmək istədi.

Gözəl bir payız günü idi; göy üzü tutulmuşdu, hərdən bir-iki damcı atırdı. Bazar günü, axşam idi. Həmin gün bir neçə toplantıya rəhbərlik etdiyim üçün bir qədər yorğun idim və meşədə istirahət etmək istədim. Drenda nəse almaq üçün dükanə getməzdən əvvəl evdə maral ətinin olmadığını dedi. Yola düşəndə maşının şüşəsini endirib mənə “ikiqat pay” dedi. Bunun səbəbini mənə bir qədər sonra izah etdi: ona bu sözləri mənə söyləməyi Rəbb tapşırırdı.

Həmin il üç maral ovlamaq üçün toxum əkmışdık. Ov mövsümünün ilk günü idi. Drenda ilə razılaşıb meşə tərəfə getdim. Mən ovu öz ərazimdə ovlayıram, buna görə də gedəcəyım yeri yaxşı tanıyırdım. Ağacın yanına çatandan səkkiz dəqiqə sonra səkkiz buyuzlu böyük bir maral mənə tərəf gəldi. Təxminən 35 metr məsafədən atəş açdım. Artıq maral mənimki idi. Bu, əla hiss idi! Marala tərəf addımlayanda Drendanın “ikiqat pay” sözləri yadıma düşdü. Buna görə də maralı qoyub ağacın yanına qayıtdım. Təxminən 15 dəqiqədən sonra düz ağacın yanına daha bir cavan maral yaxınlaşdı və mən onu bir güllə ilə vurdum. Əvvəlki atəş səsinı eşitdiyinə, qoxumu hiss etdiyinə görə maral buralara gəlməməli idi. Eyni ağacın altından dalbadal iki maral! Belə bir şey heç vaxt olmamışdı. Bu, mənim diqqətimi cəlb etdi və Drendanın “ikiqat pay” sözünü buna aid etdim.

Növbəti beş il ərzində bu, təkrarlandı. Ova gedəndə eyni ağacın altında dayanıb iki maralı bir neçə dəqiqə fasilə ilə ovlayırdım. Bu, təbii hal deyildi və mən bunu yaxşı bilirdim, lakin Allah Padşahlığın daha bir qanununu mənə öyrətdiyinə görə o vaxtdan etibarən hər dəfə ikiqat pay alırdım.

Ovu və ov tufənglərini xoşlayıram. Məndə ov tufənglərinin kolleksiyası var; ovda bunlardan böyük məmnuniyyətlə istifadə edirəm. Drenda ilə birlikdə yaşadığımız ev 20 hektarlıq ərazidə yerləşir; bunun 8 hektarı meşəlik, 4 hektarı isə göllərdir. Yayda yağan yağışların qədərindən asılı olaraq, payızda göllər quru və ya su ilə dolu olur.

Bu dəfə yay yağışlı keçdi, buna görə də göllər su ilə dolu idi. Hər il buralara xeyli ördək uçub gəlirdi, lakin mən onlara fikir vermirdim. Bu dəfə isə ördək dəstələrinin sayı o qədər çox idi ki, daha dözə bilmədim. Əvvəllər ördək ovlamamışdım; beləliklə, gölə ördək ovuna çıxdım. Ov əla idi; həmin il bir neçə dəfə nahara ördək bişirdik.

Qırqovul və ya dovşana gedəndə istifadə etdiyim tufəng ördək ovuna yaramırdı. Həmin il məhz ördək ovu üçün nəzərdə tutulmuş

tüfəng yadıma düşdü. Kamuflyajlı olan bu tüfənglərin güllələrində barıt bol idi. Bu isə daha çox ördək ovlamağa imkan verirdi. Bu tüfəngi nə vaxtsa istifadə etmək istəyirdim.

Beləliklə, ördək ovu mövsümü bitəndən bir ay sonra dükanda su quşları üçün xüsusi tüfənglər gördüm. Qiyməti 2 000\$ idi; növbəti ov mövsümünə hələ on ay qalırdı. Buna görə də fikirləşdim ki, hələ almayım, lakin ucadan dedim: “Rəbb, bu tüfəngi istəyirəm”. Bundan sonra tüfəng heç yadıma da düşmədi. Bir neçə həftə sonra bir iclasda çıxış edirdim. Bu, imanlılar cəmiyyətinə aid deyil, korporativ satış üzrə bir görüş idi. Nitqimin sonunda icraçı direktor mənə təşəkkür edərək dedi: “Sizə minnətdarlığımızı göstərmək üçün bir hədiyyə hazırlamışığ”. Bir neçə həftə əvvəl dükanda gördüyüm tüfəngi mənə hədiyyə verəndə şoka düşdüm. Rəbbə “Bunu istəyirəm” deməklə və öz tüfənglərimi pay verərək toxum əkmışdim, indi isə bəhrəsini biçirdim.

Bu silsilənin “Maliyyə vəziyyətinizdə inqilab: Padşahlığa sədaqətin gücü” kitabımda bu tüfəngi mənə gətirən qanun haqqında danışiram. Bu, Mark 4:26-29-da təsvir olunan “oraq qanunu”dur. Bu kitabı oxumamısınızsa, mütləq oxuyun. Əlbəttə, tüfəngin mənə hədiyyə edilməsi çox xoş idi, lakin sözümün məğzi bu deyil. Buna aid bir hekayət yadıma düşdü, onu sizə danışacağam.

Bu tüfəng mənə hədiyyə ediləndən sonra toxumu nə vaxt əkdiyimi yadıma salmağa çalışdım və digər tüfəngləri necə əldə etdiyim haqda düşündüm. Əslində, iyirmiyə yaxın tüfəngi əldə etmək üçün toxum əkmışəm. Padşahlığın qanunları ilə daha bir təcrübə aparmaq qərarına gəldim. Kolleksiyaımda həm yuxarıdan, həm də aşağıdan atəş açan tüfəngim yox idi. Bu, bahalı tüfəng idi. Beləliklə, Rəbbə dedim: “Rəbb, həm yuxarıdan, həm də aşağıdan atəş açan tüfəngi istəyirəm”.

Bir ay sonra bir əməkdaşım mənə zəng etdi. Dedi ki, mənə həm yuxarıdan, həm də aşağıdan atəş açan tüfəngi hədiyyə etmək istəyir. Heyrətdən donub qaldım; o dedi ki, hədiyyəni poçt ilə göndərəcək.

Beləliklə, üç gün sonra bağlamada həm yuxarıdan, həm də aşağıdan atəş açan iki tüfəng aldım. Onlar çox gözəl idilər! Fikir verin: mən iki tüfəng aldım və çox sevindim. Hədiyyə verən adama zəng edib minnətdarlığımı bildirdim. İki gündən sonra ondan daha bir bağlama aldım və burada daha iki tüfəng var idi. Ona zəng edib yenə minnətdarlığımı bildirdim. O dedi: “Mənə şəxsən zəng edib təşəkkür etdiyinə görə ikisini də hədiyyə etmək istədim”. Hədiyyələr mənə böyük təəssürat bağışlasa da, burada Padşahlığın qanununu aşkar etdim. İki dəfə iki tüfəng. Bu, ikiqat paydır.

Təxminən iki ay əvvəl bir imanlılar cəmiyyətində səhər təlim verirdim. Axşam isə həmin şəhərdə digər imanlılar cəmiyyətində təlim verməli idim. Səhər toplantısından sonra iki nəfər yaxınlaşıb mənə dedi: “Sizə Brauning firmasının yarımavtomat tüfəngimi hədiyyə edəcəyəm”. Həmin axşam başqa bir adam yaxınlaşıb dedi: “Bu yaxında əl işi olan bir tüfəng almışam, təzədir, hələ qutudan çıxarmamışam. Onu sizə hədiyyə edəcəyəm”. Bu, Marlin 30/30 ölçüsündə olan gözəl tüfəngi mən çox xoşlasam da, heç vaxt məndə olmayıb. Yenə də təəccüb içində ikiqat pay haqda düşündüm.

Bundan bir neçə həftə sonra eyni şey baş verdi: bir gün ərzində mənə iki tüfəng hədiyyə edildi. Bəli, Rəbb mənə tüfənglərlə böyük xeyir-dua verib. Lakin özümə sual verirdim: “Bu, necə baş verdi?” Bəli, tüfənglərim üçün əvvəllər toxum əksəm də, heç vaxt “Rəbb, bunu istəyirəm” deməmişdim. Bu, birinci dəfə idi və oraq qanunu adlanır. Bu qanun haqda siz də bilməlisiniz. Oraq qanunu tətbiq olunandan sonra mən həmişə ikiqat pay alırdım və bu, çox aydın görünürdü. Buna görə də bu qanunun necə işlədiyini öyrənmək istədim. Əminəm ki, Rəbb mənə göstərüb ki, bir çoxumuz Padşahlıqda becərmək fürsətini əldən buraxmışıq, buna görə də növbəti fəslə bu mövzuya həsr edirəm. Lakin əvvəlcə həmin il baş verənlər haqda danışmaq istəyirəm.

Tüfəngləri poçtla alandan sonra bunun ikiqat pay olduğunu aydın gördüm. Bu, çox gözəl nümunədir və mənim məşınlarıma,

xüsusilə mirvari ağ rəngdə olan Cadillac Escaladeyə aidiyyəti var. Bu barədə bir neçə fəsil əvvəl yazmışam.

Bildiyiniz kimi, Drenda və mən maşınlarla çox maraqlanmırıq. Adətən biz maşınları köhnələnə qədər sürürük.

Çoxlu sayda avtomobil hədiyyə edəndə hansı maşın üçün imanla toxum əkdiyimizi aydın qeyd etmirdik. Lakin yadınızda-dırsa, konfransdan evə Escalade ilə gedəndə bu maşını çox bəyəndik və “Belə bir maşın istəyirik” dedik. Biz bu maşını hədiyyə olaraq gözləmirdik, onu alacağımızı düşünürdük. Lakin nə baş verdiyini siz bilirsiniz. Əlbəttə, biz bu arzumuz haqda heç kimə deməmişdik. Beləliklə, daha əvvəl qeyd etdiyim kimi, mirvari ağ rəngində Escalade qısa modeli bizə verildi və bu, əla idi. Onu çox xoşladım.

Ötən yay çox gözəl hadisə baş verdi. Artıq il yarım idi ki, bu Escaladeni sürürdük. Bir gün fikir verdim ki, mühərrikdə problemi göstərən işıq yandı. Servisdə mənə dedilər ki, bu, elə də böyük problem deyil, Qazın çıxdığı yerdə sensor bir az yağ hiss edib. Lakin ciddi problem deyil, mühərrik uzun müddət normal işləyəcək. Problemin səbəbi ilə maraqlandım. Dedilər ki, maşınımda işlənmiş qazı emal edən sistem var və ola bilsin, səbəb bu sistemdədir. Bir daha əlavə etdilər ki, mühərrikdə ciddi problem yoxdur və o, uzun illər yaxşı işləyəcək.

**MƏN PADŞAHI VƏ ONUN
PADŞAHLIĞINI GÜDÜRƏM.
BU PADŞAHLIQDA MƏNİM
HƏR ŞEYİM ARTIQLAMASI
İLƏ VAR. BU, İKİQAT PAYDIR.**

Bir gün mənə maşını hədiyyə edən adamla söhbət edəndə sensorun problemini söylədim. O dedi: “Bəli, General Motorsun digər maşınlarında da bu problemlə rastlaşmışam. Adi haldır”. Sonra əlavə etdi ki, bu maşını hələ 10 il problemsiz sürmək olar.

O bilirdi ki, Drenda ilə Floridada təzə ev almışıq. Mənə dedi: “Sizə bir söz deyim. Bu maşını Floridaya sürüb orada istifadə edin,

bura üçün isə sizə təzəsini alım”. Bu sözləri eşidəndə mat qaldım. Bəli, indi məndə gündəlik istifadə üçün iki Escalade maşınının qısa modeli var. Bunlar əla maşındır, təkcə birincisində bu sensorun işığı yanır. Hər halda, bu maşınların ikisi də əladır! Yenə də, öz-özümə təəccüblənib deyirdim: “Gördün nə oldu?” Bu maşınlardan istifadə edəndə Drenda və mən inana bilmirdik. Heç birinə pul verməmişdik və bunların ikiqat pay olduğunu dəqiq bilirdik.

Dostum, bunları öyünmək üçün danışmıram. Rəbb mənə böyük xeyir-dua verib! İkiqat paydan həzz alıram. Bildiyiniz kimi, ikiqat pay – lazım olandan da çoxdur. Mənim tufəng kolleksiyam var, lazım olandan da çoxdur. İki eyni Escalade maşınım var. Heç birinə də pul verməmişəm. Razılaşın ki, bu, lazım olandan da çoxdur. Əslində sizi maddiyyatın ardınca getməyə həvəsləndirmək niyyətim yoxdur. Əşyalardan möhkəm yapışmıram, onlara səcdə etmirəm və izləmirəm. Mən Padşahı və Onun Padşahlığını güdürəm. Bu Padşahlıqda mənim hər şeyim artıqlaması ilə var. Bu, ikiqat paydır.

Dayanın, mən hələ Rəbbin xeyirxahlığı və verdiyi ikiqat pay haqda danışib bitirməmişəm.

Son 20 ildə arvadım sahil kənarında ev istəyirdi. Əslində, onun həmişə belə arzusu olub! O, okeanı sevir! Beləliklə, o, illər uzununu okean sahilində evlərlə maraqlanıb. Bir dəfə xoşladığı ucuz ev düşsə də, xidmətimizin pulu çox olmadığından yenə gözləməli olduq. Bu il mən idman qurğusunda məşq edərkən bu haqda dua edəndə Rəbb mənə aydın dedi: “Drenda Floridada ev istəyir. Ona de ki, ora getsin və okeanın sahilində istədiyi evi bu həftə ərzində alsın”. Bu həftə?! Bu göstərişi aydın şəkildə eşitdim. Beləliklə, Drendaya Rəbbin mənə söylədiyini çatdırdım və Drenda ilə oraya gedib evi almaq üçün rəfiqəsindən biri ilə danışdıq.

Beləliklə, Drenda internetdə axtarış edib Floridada baxmaq istədiyi 25 ev seçdi. Sonra bu 25 evdən beşini ayırdı və onları mənə göstərdi. Məsləhətləşəndən sonra ikisini seçdik. Bunlardan biri

Drendanın çox xoşuna gəlirdi. Digəri isə o qədər də maraqlı gəlmirdi. Lakin hər iki ev əla idi. Sözün düzü, Drendanın xoşladığı evin sahibi ilə əlaqə saxladıq və bu evi aldığımız.

Bir neçə həftə sonra Ohayodakı evimizdə istirahət edən vaxt Drenda pıçıldadı: “Bu, mənim istədiyim evdir!” Mən dedim: “Bilirəm, bu, sənin istədiyin evdir. Rəbb mənə demişdi ki, bir həftə ərzində sənə bu evi alım və mən səni okeanın sahilinə göndərdim”.

“Yox, məni başa düşmədin. Bu, mənim istədiyim evdir”. O, mənə danışmağa başladı ki, həmin ərazidə indiyədək çoxlu evə baxıb və günlərin bir günü daşınmaz əmlak elanlarının arasında aldığımız evin şəklini görüb. Şekli görəndə evə vurulub. Bu evin ispan memarlıq üslubunda tikilməsi, mərtəbələrdə otaqların yerləşməsi, evin yeri – hər şeyi bəyənib. Yadındadır – şəklin üstünə əlini qoyaraq deyib: “Rəbb, bu evi istəyirəm!” Lakin ev çox bahalı olduğuna və pulumuzu digər layihələrə xərclədiyimizə görə digər evlərə baxmaqda, münasibini axtarmaqda davam edirdi. Lakin heç biri onun xoşuna gəlmədiyinə görə almırdıq. İndi, sadəcə, evi almaq üçün Rəbbin məsləhətini hiss etmirdik.

İki il əvvəl isə okeanın sahilindəki evimiz üçün toxum əkmisdik. Toxumu əkdikimiz gün bu evi qəbul etdiyimizə inanırdıq və bu şəhərdə evin bizə verildiyini artıq etiraf edirdik. Yadımdadır, Drenda ilə əl-ələ tutub okeanın sahilindəki ev haqda razılığa gələrək dua etmişdik. Lakin alqı-satqıdan sonra Drenda birdən bu evin şəklini əvvəllər gördüyünü xatırladı: bu, həmin ev idi!

Sonra bu ev haqda daha çox maraqlananda öyrəndik ki, onun sahibi bir neçə il əvvəl buranı satmaq istəyib, lakin alınmadığından cəhdlərini dayandırıb və satışdan çıxarıb. Ev satışda olanda Drenda onu görmüşdü. Daha sonra sahibi onu satışa çıxaranda Rəbb bizə evə dair təcili xəbər verdi: “Evi bu həftə ərzində almalısınız”. Drenda təsdiqləyə bilər ki, heç vaxt əvvəlcədən planlaşdırma pul xərcləmirik. Planlaşdırmaq çox vacibdir. Bu dəfə isə, əlimdə pulum var idi və evi ala bildik. Əminəm ki, bu ev başqasına qismət

ola bilərdi və məhz buna görə Rəbb bizi tələsdirdi. Maraqlıdır ki, iki il keçsə belə, evin qiyməti qalxmamışdı. Əminəm ki, Rəbb bu evi Drenda üçün saxlamışdı!

Bu hekayətin ikiqat pay hissəsi budur: evimizi aldığımız müddətdə Drendanın anası bizə zəng etdi. Onların Kanadada 32 il əvvəl aldıkları evi dururdu. Orada çox olmuşduq, evi, evin yerini çox bəyənidik. Ev adada yerləşirdi. Əslində, evin arxa tərəfindən okeana qədər cəmi on metr məsafədir. Drendanın valideynləri yaşa dolduqlarından uzaqda yerləşən bu evi daha özlərində saxlamaq istəmirdilər. Onlar evi bizə təklif etdilər, mən razılaşmadım. Bu ev maşınla Ohayodan 31 saatlıq yol məsafəsində yerləşirdi. Ərazini çox xoşlasam da, işimlə əlaqədar çox səyahət etdiyimə görə bu evə tez-tez gedəcəyimi təsəvvür edə bilmirdim. Beləliklə, onlar iki il ərzində bu evi satmağa çalışdılar, lakin onunla heç kim maraqlanmadı.

**FİKİRLƏŞMƏYİN Kİ, İKİQAT
PAY – NƏYİN İSƏ İKİ ƏDƏD
OLMASIDIR. ƏSLİNDƏ, İKİQAT
PAY – LAZIM OLANDAN DA
ARTIQDIR.**

Beləliklə, biz okean sahilindəki evi alan zaman onlar zəng etdilər. Dedilər ki, evi sata bilmədiklərinə görə onu bizə yarı qiymətə təklif edə bilərlər. Çünki evin ailə üzvlərindən birinə qismət olmasını istəyirlər. Uşaqlarımın böyüdüynü

nəzərə alaraq Drenda ilə birlikdə dua etdik və razılaşdıq. Bu evi almağa pulumuz da var idi. Bundan başqa, bir il əvvəl şirkət üçün təyyarə almışdıq və 31 saat maşın sürmək əvəzinə bu evə beş saata təyyarə ilə gedə bilərdik. Bu, məsələni asanlaşdırırdı.

Hər iki evi alandan sonra ofisimdə oturmuşdum ki, ağılıma fikir gəldi: “Dayan, axı bu, ikiqat paydır!” Arvadım illər boyu okean sahilində ev arzulayırdı. İndi isə, iki ay ərzində ABŞ-ın cənubunda ev aldık. Qışda burada hava xoş keçir, yayda isə həddən artıq isti olur. Kanadada isə yayda havanın temperaturu əladır, qışda isə

həddən artıq soyuqdur. Belə anladıq ki, Drenda il ərzində istədiyi vaxt okean sahilində qala bilər. Ağlasığmazdır. İki evi alandan sonra məəttəl qaldıq, bir-birimizə baxıb dedik: “Gördün?” Əminəm, siz də bunun ikiqat pay olduğunu görürsünüz. Möhtəşəmdir!

Allahın Drenda ilə mənə ikiqat verdiyi payların nümunələrini sizə gətirdim. Lakin fikirləşməyin ki, ikiqat pay – nəyin isə iki ədəd olmasıdır. Əslində, ikiqat pay – lazım olandan da artıq deməkdir. Allah diqqətimi cəlb etmək üçün müxtəlif şeylərin mənə ikiqat pay olaraq verilməsini göstərdi. Fərq etməz, bu, nədir. Bol verilirsə, bu, ikiqat paydır. Ümidvaram, ikiqat payın və Şənbə istirahətinin nə olduğunu anlamağa başlayırsınız. Padşahlıqda həyat gözəldir! Bu fəsildə qeyd etdiyim kimi, Kanadadakı evimdə oturub okeana baxıram. Məndən 20 metr məsafədə qağayılar və ördəklər uçur. Sakitlikdir, vurnuxma yoxdur. Hər şeyin qiyməti ödənilib. Xeyir-dua var. Mən tapşırığı yerinə yetirirəm: Allahın Padşahlığı haqda Xoş Xəbəri adamlarla bölüşürəm. Allahın evində yaşayan bir oğulam, Səməvi Padşahlığın vətəndaşıyam. İkiqat paydan ləzzət alıram!

Drenda ilə mən həyatımıza və bizə elektron poçtla məktub yazan minlərlə adamın həyatına Padşahlığın qanunlarının təsiri haqda xeyli hekayətlər yazı bilərik. Artıq qeyd etdiyim kimi, bütün bunları Müqəddəs Kitabda oxuya bilərsiniz. Lakin Müqəddəs Kitabın həyatda gerçək olduğunu görmək olduqca sevindiricidir.

Burada bir fikirlə bölüşmək istəyirəm. Allahın Drenda ilə mənə verdiyi böyük xeyir-dua haqda bölüşməyim bir qədər təhlükəlidir. Adamlar çox vaxt bunu səhv başa düşürlər. Fikirləşirlər ki, biz onların ondabirlərini və ya ianələrini götürüb özümüz üçün xərcləyirik. Bildirmək istəyirəm ki, Drenda və mən televiziya verilişlərinə görə pul almırıq, kitabların satışından gələn pulu da götürmürük. Pastor olduğum imanlılar cəmiyyətindən maaş alırıq. Lakin bizim şirkətlərimiz var və Allah onlara xeyir-dua verir. Sadəcə, şəxsi həyatımızdan hekayətlərlə bölüşməkdə məqsədimin nə olduğunu bilməyinizi istəyirəm. Biz gördüyümüzü və Allahın bizə öyrətdiklərini sizə

danışmaq istəyirik. Bu böyük işləri Qari və Drenda Kisi etməyiblər; biz bu qədər xeyirxah deyilik! Yox, gözümüzlə gördüklərimiz və həyatda yaşadığımız Atanın və Onun Padşahlığının işinin nəticəsidir. Bu hekayətlərlə sizinlə bölüşürük, çünki sizin də bunları əldə etməyinizi istəyirik! Eşidin məni: əvvəlimiz yoxsul olub. Bu kitabı yazmağımın yeganə səbəbi – sizsiniz! Padşahlığın qanunları haqda bilməyinizi istəyirəm ki, siz də Allahın sizin üçün hazırladığı bütün xeyir-duaları dərk edərək qəbul edə bilərsiniz.

Bilin ki, mən yoxsulluğa nifrət edirəm. Doqquz il həyəcan və qorxu içində yaşadığım həyat – yer üzündə əsl cəhənnəm idi! Ümidvaram, Şənbə istirahətinin sizə və mənə aid olmasını yadda saxlayacaqsınız. Növbəti fəsildə sizə Şənbə istirahətinə daxil olmağın yolunu anlamaqda kömək edəcəyəm.

Bu fəsildə daha bir fikrimlə bölüşmək istərdim. Yuxarıdakı cümləni yazıb bitirəndə katibəm yanıma gəlib dedi ki, poçtalyon mənə bir qutu gətirib. Onu açanda iki əla tüfəngi görüb təəccübləndim. Bu, sevindirici haldır! Hesab edirəm ki, indicə dediyim sözlərə Rəbb “Amin” deyir.

Bu kitab çapa gedəndən bir müddət sonra mən onu nəşriyyatdan yük maşını ilə aldım. “Atlanta Revolution” Konfransında bu həqiqətləri öyrətməyi səbirsizliklə gözləyirdim. Kitabımı adamlara çatdırmağa tələsirdim. Nitqimi söyləməyə gedərkən katibəm mənə zəng etdi və dedi ki, ilk tüfəng dəstini mənə hədiyyə edən adam zəng edib və mütləq elə indicə mənimlə danışmaq istəyir. Beləliklə, ona tez zəng etdim. O, çox sevinirdi və dedi ki, poçtdan indicə qayıdıb və o, mənə iki tüfəng göndərüb. Bundan başqa, o, Drenda üçün də bir tüfəng göndərüb. Lakin Drendanın ova getmədiyini biləndə ona hədiyyənin üstündə 1500\$ pul göndərüb. Mən şokda idim. Hiss etdim ki, Allah yenə də mənim işimi təsdiqləyir və mənə “davam et” deyir. Adamlar bunları bilməlidirlər. Allah sizin bunları bilməyinizi istəyir! Hər halda, evə çatanda poçt bağlamasını açmağa tələsdim. Drenda və mən bir-birinə yaraşan çox gözəl tüfəng hədiyy-

yəsini aldıq. Bunlar, Brauning firmasının həm yuxarıdan, həm də aşağıdan atəş açan tüfəngləri idi. Belə gözəl silah hələ görməmişdim. Təptəzə idilər. Həmçinin, əlavə olaraq, mənə Brauning firmasının qızıl yarımavtomat 20 kalibrlik tüfəngi, Drendaya isə 1500\$ hədiyyə edilmişdi. İkiqat pay!

“Bu qədər tüfəng nəyə gərəkdir?” deyə fikirləşə bilərsiniz. Etiraf etməliyəm ki, indi mənim böyük tüfəng kolleksiyam var. Silahlar ucuz deyil. Bu sualı mən özüm özümə də verirəm. Allah dedi ki, Öz böyük imkanlarını göstərmək üçün mənə bu qədər çoxlu gözəl və bahalı tüfəngləri verib. Onun təminatı gözlədiyimdən də böyükdür və boldur, yoxsulluqdan çox uzaqdır. Bu, mənə verilib! Mən bunu görürəm!

10 FƏSİL

İKİQAT PAYIN GÜCÜ

Şənbə istirahətinin nə olduğunu və bol bərəkət vasitəsilə mümkün olduğunu sizə artıq göstərdim. İndi mənə sual verməlisiniz: “Bu bol həyatı mən necə yaşamağa başlaya bilərəm?” Belə sual verməyiniz məni sevindirir! Bu suala cavab tapmaq üçün gəlin İsanın beş çörək və iki balıq ilə 5000 nəfəri yedizdirdiyi hekayətə nəzər salaq.

“Vaxt keçirdi. Şagirdləri gəlib İsayə dedilər: «Bura çöllükdür, artıq gecdir. Camaatı burax, qoy gedib ətrafdakı kənd və obalardan özlərinə bir şey alıb yesinlər».

Amma İsa onlara cavab verdi: «Onlara yeməyi siz verin». Şagirdlər İsayə dedilər: «Bəlkə gedib iki yüz dinarlıq çörək alaqlar və onlara verək ki, yesinlər?»

Amma İsa onlara dedi: «Gedin baxın, neçə çörəyiniz var?» Onlar da baxıb dedilər: «Beş çörəyimiz və iki balığımız var».

İsa onlara əmr etdi ki, camaatı dəstə-dəstə göy otların üstündə oturtsunlar. Camaat yüz-yüz, əlli-əlli dəstə şəklində oturdu. İsa beş çörəyi və iki balığı götürüb göyə baxaraq şükür duası etdi. Sonra çörəyi bölüb şagirdlərinə verdi ki, camaata paylasınlar. İki balığı da hamıya bölüşdürdü. Hamı yeyib-doydu. Artıq qalan çörək və balıq hissələrini yığdılar, on iki zənbil doldu. Çörəkləri yeyən kişilərin sayı beş min nəfər idi”.

– Mark 6:35-44

**HƏYATDA DOYMAQ
MƏQSƏDİNİ GÜDMƏK
MƏQSƏDİNDƏN DAHA GÖZƏL
MƏQSƏD VAR. DOYMAQ
MƏQSƏDİNİ GÜDƏRKƏN ÇOX
İRƏLİ GEDƏ BİLMƏZSİNİZ.
İNSAN GÜNDƏLİK ÇÖRƏK
HAQDA DÜŞÜNƏNDƏ
GƏLƏCƏYƏ AİD PLANLAR
MƏHDUD OLUR.**

Bu hekayətə biz artıq nəzər salmışıq, lakin burada ikiqat paya aid bir neçə sirr var. Hekayətdə İsa fəvqəltəbii yolla çörəyi və balığı çoxaldır, adamlar isə doyunca yeyir. Məncə, qadınlarla uşaqları nəzərə alsaq, orada, təxminən, 20 000 adam var idi. Bu qədər adamın beş çörək və iki balıqdan doyunca yeməsi Allahın möcüzəsidir. Buna görə də biz Allahın Padşahlığını və onun yollarını bayram edə bilərik. Lakin adamların yeyib doyması ilə iş bitmir. Burada dayansanız, ikiqat payı görməyəcəksiniz. Gəlin daha dərinə tədqiq edək.

“Hamı yeyib-doydu. Artıq qalan çörək və balıq hissələrini yığdılar, on iki zənbil doldu. Çörəkləri yeyən kişilərin sayı beş min nəfər idi”.

Müqəddəs Kitab bizə nə deyir? Hamı doyandan sonra 12 zənbil çörək və balıqla doldu. İkiqat pay – “lazım olandan da çox” deməkdir. Lazım olan qədər – doymaqdır. Adamlar doyandan sonra isə 12 zənbilin dolması – ikiqat pay və ya “lazım olandan da çox” deməkdir. Bu fərqi aydın görməlisiniz. İstəyirəm ki, siz ikiqat payın və ya bolluğun nə olduğunu yaxşı anlayasınız. Bu hekayətin birinci hissəsinə qayıdıb İsanın Padşahlığın qüvvəsini necə fəal etməsindən danışmaq istəmirəm. Nəticədə 5000 nəfər doydu. Lakin siz bunun tam izahını bu kitablar silsiləsinin “*Maliyyə vəziyyətinizdə inqilab: Padşahlığa sədaqətin gücü*” adlı birinci nəşrində oxuya bilərsiniz.

İndi istərdim bu hekayətdəki ikiqat paya, aşib-daşan bərəkətə diqqət yetirəsiniz. Bəli, bu, möcüzədir: 20 000 nəfər yeyib doydu!

Lakin Padşahlıqda yeyib doymaqdan daha böyük şeylər var. Baxmayaraq ki, bərəkətin aşib-daşmasından əvvəl siz özünüz yeyib-doymalısınız. Doymaq yaxşıdır, bəs, sabah necə? Demək istəyirəm ki, məqsədiniz təkcə doymaqdırsa, yenə acsanız, nə olacaq? Bir çox məsihçilər doyurlar, lakin bolluqda yaşamırlar. Şənbənin istirahətinə gətirib çıxaran bolluqdur. Doymaq – müvəqqəti bir şeydir; təminat problemini həll etmir. İndi doysanız da, bilirsiniz ki, bir müddətdən sonra yenə ac olacaqsız. Buna görə də qorxu hissi yaranır və sizi qaçaqaça, qovhaqova salır. Yox, həyatda doymaq məqsədini güdmək məqsədindən daha gözəl məqsəd var. Doymaq məqsədini güdərkən çox irəli gedə bilməzsiniz. İnsan gündəlik çörək haqda düşünəndə gələcəyə aid planlar məhdud olur. İnsan doymaq məqsədini güdəndə yenə də lənətli yer üzündə tər içində əzablı həyatı yaşamaq məqsədindədir.

Doyan adam bu gün yeyir; ikiqat pay isə sabahı təmin edir!

Əksər imanlılar cəmiyyətləri və mədəniyyətlərinin düşüncəsinə nəzər salıq. Onlara maliyyə vəziyyəti barədə sual versəniz, çoxlu cavablar eşidəcəksiniz və bu cavabların əksəriyyəti qənaətbəxş olmayacaq. Lakin “Maliyyə vəziyyətimiz əladır” cavabını verən adama təkrar sual verin: “İpotekanı neçə ilə bağlaya bilərsiniz?” Çox güman ki, onlar deyəcəklər: “Biz hələ də ipoteka ödəyirik. Lakin həmçinin kreditləri ödəyirik, bankda da bir qədər pulumuz var”. “Əla! İşləriniz, doğrudan da, yaxşıdır. Deyin görüm, bankda 10 000\$-dan çox pulunuz var?” Əlbəttə ki, siz heç kimə belə sual verməzsiniz. Sadəcə, fərz edirik. Bu suala onlar belə cavab verərdilər: “Xeyr, bizim 800\$ pulumuz var”. Ciddi deyirəm: bu adamlar öz maliyyə vəziyyətini əla hesab edirlər, çünki onların gözəl maşını var, gözəl evi var, bankda bir neçə yüz dollar pulları var. Onlar həyat tərzlərindən razıdırlar. Lakin Allah onlar üçün daha çoxunu hazırlayıb! Bəs, ipotekanı bağlayandan sonra bank hesabınızda 100 000\$-

500 000\$ olsa, necə? Adamların əksəriyyəti üçün bu, lazım olandan da çoxdur. Doymaq əla və zəruridir, lakin anbarda 12 səbət balıq və çörək ehtiyatı artıqlaması ilə böyük bolluqdur və bu halda sülh olur!

Bir gün bir müştərim ilə oturub onun maliyyə vəziyyətini müzakirə edirdim. Borclarına baxanda 40 000\$ kreditinin olduğunu da gördüm. Bank hesabında isə 40 000\$ pulu var idi. Ona dedim: “Bu, ağılsızlıqdır. Kreditini ödəmək üçün kifayət qədər pulun var. 18%-lə kreditin olduğu halda bankdakı pulunun üzərinə cəmi 1% gəlir. Bu pul ilə dərhal krediti bağla!” Bilirsiniz nə oldu? Həmin adam bunu etmək istəmədi. Çasıb qalmışdım və ondan səbəbi öyrənmək istədim. Dedi ki, hesabında pul olanda özünü daha zəngin və təhlükəsiz hiss edir. Ona baxıb soruşdum: “Zəngin və təhlükəsiz hiss edirsən? Axı bu, xəyaldır. Bank hesabında 40 000\$ olsa da, bu pul səndə yoxdur, çünki 40 000\$-lıq kreditin var. Düşüncən səhvdir. Özünü aldatmaq üçün çoxlu pul ödəyirsən”.

Təxminən bir saat söhbət etdik. O, anlamaq istəmirdi: axı nə üçün zəhmətlə qazandığı pulu götürüb krediti bağlamalıdır? Bir saat da söhbət edəndən sonra təslim oldum və evə yollandım. O, aldanmışdı. Başa düşürəm ki, bank hesabında 40 000\$-ın olması adamda xoş təəssürat yaradır. Lakin həqiqi vəziyyəti anlamaq üçün o, kreditini də nəzərə almalıdır.

Doymaq yaxşıdır. Bu, özünüzü həqiqi olmayan təhlükəsizlikdə hiss etməyə kömək edir. Bir qədər uzaqgörən olun və bilin ki, indi yediğiniz çörək bir neçə saatdan sonra hiss etdiyiniz aclıq hissini yox etməyəcək. Yenə acacaqsınız. Siz məsələnin təcili həll yolunu axtarırsınızsa, onda həyatınızı həqiqətən dəyişə biləcək bolluqdan yan keçəcəksiniz.

Lənətli yer üzündə tər içində əzablı həyatı hər birimiz yaşamışıq. O vaxt tək-cə bir şeyi arzulayırdıq: dayanmaq! Bunu əvvəlki fəsilə qeyd etmişəm. Biz daha çox iş və daha çox imkanlar arzula-

mırdıq, çünki çox vaxt belə həyatdan bezirdik və növbəti məzuniyyətə qədər, sadəcə, dözürdük. Görürsünüz, qullar daha çox iş arzulamır. Qullara bir şey gərəkdir: Cümə günü axşamı. Onlar Bazar ertəsi səhəri istəməirlər. Nə üçün? Çünki qullar yalnız dayanmağı arzulayırlar. Qulaq asın, çiyinizdəki ağır yük və təkcə dayanmaq haqda düşünmək sizi heç vaxt yaxşı həyata gətirib çıxarmayacaq. Hətta mələk gəlib sizə Allahdan bir ideya gətirsə belə, düşüncəniz sizə mane olacaq. Bunu özünüz üçün dəftərçənizə yazın.

SİZ DOYMAQ SƏVİYYƏSİNDƏN DAHA İRƏLİNİ – BOLLUĞU GÖRMƏLİSİNİZ!

Bu bəyanat bol həyat üçün zəruridir. Bilirəm, indi bu, sizə aydın olmasa da, sonra mütləq aydın olacaq. Bunu izah etmək üçün bir daha İsanın 5000 kişini doyurduğuna nəzər salmaq istəyirəm. Lakin bu dəfə məsələyə Markın Müjdəsində deyil, Yəhyanın Müjdəsində baxacağıq. Yəhyanın Müjdəsində olan bəzi təfəsilatlar Markın Müjdəsində qeyd olunmur.

“O zaman İsa çörəkləri götürüb şükür edərək balıqlarla birgə, oturanlara – hər kəsə istədiyi qədər payladı. Onlar yeyib-doyandan sonra İsa şagirdlərinə dedi: «Artıq qalan hissələri toplayın ki, heç bir şey zay olmasın»”.

– Yəhya 6:11-12

Burada biz oxuyuruq ki, İsa onlara gedib artıq qalan hissələri toplamağı tapşırırdı ki, heç bir şey zay olmasın. Buna diqqət yetirin. İsa onlara bu sözü dedi, çünki adamların özləri bu fürsəti görmürdülər. Özünüzü onların yerinə qoyun. Yeyib-doymusunuz; bircə istəyiniz varsa, o da rahat uzanıb mürğüləməkdir. Lənətli yer üzündə tər içində əzablı həyatın qul düşüncə tərzinə görə siz doyandan sonra dayanmaq istəyirsiniz. Görürsünüz, lazım olanda

da, olmayanda da, qul düşüncəsi sizi dayandırır. İsa onlara gözlərinin qarşısında olanı toplamağı tapşırırdı. Bərəkət onların gözlərinin qarşısında olsa da, bu bərəkəti toplamaq fikri heç kimin ağına gəlmirdi. Onlara qalsaydı, qalıqları quşlar üçün qoyardılar.

İsa burada onlara vacib bir həqiqəti öyrətməyə çalışır. Artıq qalan hissələri toplamağı tapşırandan sonra başa salır ki, heç bir şey zay olmasın! Bu, nə deməkdir? Hamı doyub, hamı razıdır, heç kim daha çörək və balıq yemək istəmir. Azı, indi istəmir. Lakin burada problem var: sizə lazım olandan da çoxunu toplamasanız, Şənbə istirahəti olmayacaq. İsraililər altıncı gün manna yığanda aldıkları göstərişə uyğun olaraq, ikiqat payı yığdılar. Bu, onlara lazım olandan da çox idi. Onlar lazım olandan da çox manna yığdılar ki, növbəti gün istirahət edə bilsinlər. İsa şagirdlərinə doymaq səviyyəsindən daha irəlini – Padşahlığın tam təminatını görməyi öyrədirdi. Yenə də, siz doyandan sonra irəliləyə bilməzsiniz. Siz bolluqda olandan sonra irəliləyə bilərsiniz. Doyan adam bugünkü çörəyini yeyir, 12 zənbil ərzaq isə sizə sabah üçün imkanlar yaradır.

Əsas prinsiplərə diqqət yetirməyinizi istəyirəm.

İsa fürsəti göstərməsəydi, şagirdlər onu görməzdilər. **Allah onlara bolluğu – Şənbə istirahətini artıq verib.** Sadəcə, onlar bunu görmürdülər. Padşahlıq artıq çörəklə balığı çoxaldaraq adamları doyurdu. Lakin Padşahlıq həmişə bolluq yaradır. Allah təkə döydurmür. **Allah həmişə artıqlaması ilə verir.** Yeganə problem ondadır ki, siz bunu görmürsünüz!

“Verin, sizə də veriləcək: silkələnib basa-basa dolan bol bir ölçü ilə sizə qucaq-qucaq veriləcək. Çünki hansı ölçü ilə ölçsəniz, sizin üçün də eyni ölçü ilə ölçüləcək”.

– Luka 6:38

Verin, sizə də veriləcək: silkələnib basa-basa dolan bol bir ölçü ilə sizə qucaq-qucaq veriləcək. Ayə bolluqdan danışır. Allah təkə

kifayət edən qədər vermir!!! Allah bol bərəkət verir. Bunu bilmirdinizsə və bərəkət aşib-daşırsa, özünüzdün doyması haqda düşündüyünüza görə aşib-daşan bərəkət axıb gedəcək, siz bu fürsəti görməyəcəksiniz və axıb-tökülən bərəkəti toplamağa hazır olmayacaqsınız. Lakin fürsətdən istifadə etsəniz, bolluqdan həzz alacaqsınız. Padşahlığın qanunlarını dərk edəndən, tam təminat haqda biləndən sonra və bunu gözləyəndə müvafiq hərəkət etməyə və Allahın təminatını toplamağa hazır olacaqsınız.

İcazə verin sizə bir nümunə gətirim.

“Şimon cavab verdi: «Ustad, biz bütün gecə çalışdığ, lakin heç nə tuta bilmədik. Amma Sənin sözünə görə yenə də torları ataram». Bunu etdilər və o qədər balıq tutdular ki, hətta torları cırılmağa başladı. O biri qayıqdakı yoldaşlarına da işarə etdilər ki, gəlib kömək etsinlər. Onlar gəlib hər iki qayığı balıqla doldurdular. Qayıqlar da batmağa başladı. Şimon Peter bunu gördükdə İsanın ayaqlarına düşdü və belə dedi: «Ya Rəbb, məndən uzaqlaş, axı mən günahkar bir adamam». Çünki özü də, yanındakılar da tutduqları balıqların çoxluğuna görə heyratə düşmüşdülər. Şimonla ortaqlıq olan Yaqub və Yəhya adlı Zavday oğulları da eyni hisslər keçirirdi. Amma İsa Şimona belə dedi: «Qorxma, bundan belə, balıq əvəzinə adam tutacaqsan»”.

– Luka 5:5-10

Bu ayələri daha əvvəl oxumuşduq. Peterə o qədər balıq verildi ki, iki qayıq az qaldı batsın. O, hələ belə balıq ovu görməmişdi. Donub yerində qalmışdı. Bu hadisədən sonra Peter balıq tutmağa gedəndə artıq İsanın məsləhəti ilə hərəkət edirdi: “Peter, o tərəfə, dərin yerə get, istədiyini qədər balıq tutacaqsan”. Sizcə, Peter ova iki qayıqla gedəcək? Məncə, yox. O, mümkün qədər dostlarının qayıq-

larını bu işə cəlb edəcək. Niyə? Çünki o, Padşahlığın işi ilə artıq tanışdır və Padşahlıqdan müvafiq xeyir-dua gözləyir.

Sözümün canı budur: Allahın tam təminatında yaşamadığınızı anlayın. Əlbəttə, əksər vaxt bu təminat pul şəklində deyil, ideya, Allah tərəfdən təşkil edilmiş görüş, Müqəddəs Ruhun məsləhəti olacaq. İkiqat pay qanununu düzgün anlamırıqsa, lənətli yer üzündə aldığımız tərbiyə səbəbi ilə bu fürsətləri əldən buraxacağıq.

İsa çörəyi çoxaldanda şagirdlərinə Padşahlığın yollarını öyrətməyə çalışdı: yəni Padşahlıqdan nə gözlənilməlidir. Qul düşüncəsi səbəbilə onlar ətrafda olan bol çörək və balığı yıqmaq fürsətini görmürdülər. İsa onların fikrini yönəltməli idi: “Nə görürsünüz? Baxın! Allahın sizin üçün hazırladıqlarını görmürsünüz”.

Sizə Çıxış 16-cı fəsildən oxumaq istəyirəm.

“İsrail övladlarından hər kəs özünə lazımi miqdarda hər səhər ondan yığırdı. Günəş qızanda isə o əriyirdi. İsrail övladları altıncı gün bu yeməkdən ikiqat artıq, adambaşı iki omer yığdılar. İcma başçıları gəlib bunu Musaya bildirdilər. Musa onlara dedi: «Rəbb belə deyir: “Sabah istirahət günü – Rəbb üçün təqdis olunan Şənbə günüdür. Bu gün bişirəcəyiniz hər şeyi bişirin, qaynadacağınız hər şeyi qaynadın, artığını da özünüz üçün səhərə qoyub saxlayın”.

İsrail övladları Musa onlara əmr etdiyi kimi yeməyi səhərə saxladılar. Bu yemək nə qurd saldı, nə də iyləndi. Musa dedi: «Bu gün o yeməyi yeyin, çünki Rəbb üçün Şənbə günüdür. Bu gün çöldə yemək tapmayacaqsınız. Siz onu altı gün ərzində yığın; yeddinci gün – Şənbə günü o yemək yox olacaq».

Bəziləri yeddinci gün yemək yığmağa çıxdılar, amma tapmadılar. Rəbb Musaya dedi: «Nə vaxta qədər əmrlərimə və qanunlarıma itaət etməkdən boyun qaçıracaqsınız? Baxın Rəbb sizə Şənbə günü verdi. Buna görə də O sizə hər altıncı

gün iki günlük yemək verir. Qoy hər kəs öz evində qalsın və yeddinci gün heç yerə çıxmasın». Beləcə xalq yeddinci gün istirahət etdi”.

– ÇIXIŞ 16:21-30

Dediyimiz kimi, ikiqat pay sayəsində Şənbə günü istirahət mümkün oldu. Maraqlıdır ki, Allah altıncı gün ikiqat payı təmin etsə də, bəziləri Şənbə günü manna yığmağa getdilər və heç nə tapa bilmədilər. Bunun səbəbi Allahın onları təmin etmək işinə sədaqətsizliyində deyil. Onlar bu təminatı görmürdülər və ikiqat pay prinsipini düzgün anlamırdılar. Həmişəki kimi yalnız bir günlük manna yığmışdılar və yeddinci gündə ac idilər. Ola bilsin, onlar Allahı qınayırdılar. Lakin Allah onları təminatı qoymadı. Sadəcə, onlar Allahın bolluq haqda göstərişini bilmirdilər. Bilsəydilər, işlərini fərqli qurardılar.

Bu gün nə qədər adam ehtiyacını ödəmək üçün vurnuxur və Allahın təminatını dərk etmir? Bu ayələrdə görürük ki, adamlar ikiqat payı vaxtında yığmamışdılar və indi Allah onlara qəzəblənir!!! Görəsən, bu gün imanlılar cəmiyyətlərində bu ayələri necə öyrədirlər?

“Əkinçiyə toxum və yemək üçün çörək ehtiyatı verən Allah sizin də əkin ehtiyatınızı çoxaldacaq və salehliyinizin bəhrəsini artıracaq. Hər tərəfli səxavətli olmanız üçün hər baxımdan varlandırılacaqsınız. Səxavətiniz bizim vasitəmizlə Allaha şükür etməyə səbəb olacaq”.

– 2 Korinfililər 9:10-11

Paul burada çox aydın söyləyir: Padşahlığın təsiri altında imanlı o qədər zəngin olur ki, nəticədə hərtərəfli səxavətli olur.

Əvvəlki fəsildə bir şirkətlə əməkdaşlıq nəticəsində gəlirimizin ildə 3-4 milyondan 11 milyonadək artdığı barədə danışdım. Həm-

çinin bunun necə baş verdiyini də söylədim: Allah mənə yuxu göndərdi və dəqiq göstərişlər verdi. İndi sizə Onun dediklərini söyləyəcəyəm, çünki artıq mənə başa düşə bilərsiniz. Yuxuda Allah mənə, sadəcə, iki söz dedi. Bəli, sadəcə, iki söz. Bu iki söz həmin il gəlirimi yüz minlərlə dollar həcmində artırdı. Heç əlavə reklama da ehtiyac olmadı. Bu iki söz mənim düşüncəmi dəyişdi və nəticədə gəlirim dördqat artdı. “Bu iki söz nə idi?” deyə sual verə bilərsiniz. Budur həmin sözlər: fürsəti görün!

Bəli, fürsəti görün! “Elə bu? Bu sözlərin nəticəsi belə oldu?” Bəli. Allah HƏMİŞƏ təminatını bol göndərir. Bunu başa düşəndən sonra Allahın mənə dediyi sözlərin mənasını biləcəksiniz.

Şirkətim adamlara xidmət göstərməklə gəlir əldə edir. Nə qədər yaxşı xidmət etsək, bir o qədər də gəlir çoxalır. Sırr deyil ki, xidmət sahəsində çalışan bir çox şirkətlər müştəriləri ilə əlaqəni davamlı etmir, zəif xidmət göstərir və ya yeni müştəriləri axtarır-tapmağa, onlara lazımı xidmət göstərməyə müvəffəq olmadıqlarına görə xidmət səviyyələri aşağı düşür.

**RƏBB MƏNƏ TƏMİN
ETDİYİ BOLLUĞUN, ŞƏNBƏ
İSTİRAHƏTİNİN ARTIQ
HƏYATIMDA OLDUĞUNU
GÖSTƏRDİ. SADƏCƏ, MƏN
BUNU GÖRMÜRDÜM!**

Biz çox məşğul idik. Bu, pis deyil. Lakin müştərilərimizə istədiyimiz səviyyədə diqqət ayıra bilmirdik. Şəxsən mən sərmayə yatıran müştərilərlə işləyirəm və bundan zövq alıram. Lakin çox məşğul olanda yeni müştəri ona zəng etməyi xahiş edir. Lakin ilk 24 saat ərzində ona vaxt ayırmağa imkan olmur.

Bildiyiniz kimi, adamlar sual verəndə şirkət cavab verməlidir. Bəzən yeni müştəriyə çox gec zəng etməklə fürsəti qaçıırıq. Suallarına cavab tapmaq üçün onlar başqa şirkətə müraciət edir, biz isə gecikirdik. Çox şey səhv gedə bilər, lakin çıxış yolu budur ki, müştərilərin sualları vaxtında cavablandırılmalıdır.

Beləliklə, Rəbb bu iki sözü mənə deyəndə onları düzgün anladım. Məqsədim 100 000\$ mükafat alan on əməkdaşdan biri olmaq idi və buna görə işə münasibətimi kökündən dəyişdim. Hər bir fürsəti görməli idim! Beləliklə, işə münasibətimi dəyişdim. Yeni müştərilərə bir neçə dəqiqə ərzində zəng edir, mümkün olanda, onlarla dərhal görüşürdüm. Müştərilərim ölkənin müxtəlif yerlərindən mənə zəng edirdilər. Bütün zənglərə vaxt tapıb cavab vermək çətin idi. Lakin mən böyük səylə çalışırdım. Şirkətimin menecerinə zəng edib ona Allahın mənə söylədiyini dedim, bütün işçilərimizə yeni fürsətləri əldən verməməyi tapşırmağı xahiş etdim. İlin sonunda 10 əməkdaşla birlikdə 11 milyonumuz var idi. Bundan başqa, əlavə olaraq, müştərilərimizin milyonlarını digər şirkətlərə yönəltdik.

Burada bir açıqlama yerinə düşər. Əslində, qeyri-adi heç nə etməmişdik. Sadəcə, yeni müştəri müraciət edəndə əvvəlki ilə müqayisədə daha sürətlə cavab verməyə başladıq. Görürsünüz, Rəbb mənə təmin etdiyi bolluğun, Şənbə istirahətinin artıq həyatımda olduğunu göstərdi. Sadəcə, mən bunu görmürdüm!

Beləliklə, ikiqat payı almaq üçün Padşahlığın xüsusi qanunu yoxdur. İkiqat pay artıq bizə verilib və həmişə gözümüzün qarşısındadır. Allah həmişə bol təminat verir.

ALLAH HEÇ VAXT BİR GÜNLÜK TƏMİNAT GÖNDƏRMİR. ALLAH HƏMİŞƏ TƏMİNATINDA İKİQAT PAY GÖNDƏRİR!

Yenə də problemimiz ondadır ki, biz bu bolluğu görmürük.

**Lakin daha böyük problem budur ki, biz bu bolluğu heç
axtarmalı olduğumuzu bilmirik!!!**

İsanın “heç bir şey zay olmasın” sözləri çox xoşuma gəlir. Allah hər şeyi göndərüb və sizin bunlardan istifadə etməyinizi istəyir. Bol

təminat verdiyinə baxmayaraq, Şənbə günü manna axtaran adamları görəndə Rəbb kədərlənir. Allah Musaya təkrar dedi ki, altıncı gün ikiqat pay yığmaq gərəkdir və bu halda adamlar Şənbə istirahətindən zövq ala bilərlər. Əslində, Allah onlara deyirdi: “Şənbə mənim üçün yox, sizin üçündür. Məhz buna görə sizə bolluq göndərdim”. İsa bu sözləri sizə də deyir: “Ay bala, ətrafdakı fürsətlərdən istifadə edin, heç nə zay olmasın. Allah bunları sizin üçün göndərdi ki, bolluqda yaşayaraq istirahət edə biləsiniz”.

İsa iki balıq və beş çörəklə 5000 nəfərə çörək verəndə şagirdləri artıq qalan yeməyi görmürdülər. Lakin İsa onlara dedi ki, qalanları yığsınlar və heç nə zay olmasın. Bu gün Müqəddəs Ruh bizə doymaqdan sonrakı mərhələ olan bolluqda yaşamağa keçməyə kömək edir. Əsas budur ki, siz biləsiniz: ikiqat pay sizə artıq verilib; sadəcə, ondan istifadə etməlisiniz.

Lənətli yer üzündə tər içində əzablı həyatdan YEGANƏ çıxış yolu ikiqat paydır və iblis buna nifrət edir. O, imanlıları inandırmağa çalışacaq ki, borclarını ödəmək və ailəni təmin etmək üçün iki işdə çalışmaq yeganə çıxış yoludur. Maliyyə cəhətdən qorxu və həyəcan içində yaşamayan, Padşahlığın işini dəstəkləyən məsihçiyyə iblis əngəl törətmək istəyir. İblis həyatınızın bütün günlərini korlamağa və sizi səlahiyyətsiz etməyə, yoxsul həyat tərzinə qaytarmağa çalışacaq. Pul səlahiyyətdir! İblis, əlbəttə ki, sizi Allahın xeyir-duasından məhrum etmək istəyir. Məhz buna görə sizə növbəti həqiqəti izah etməliyəm.

İkiqat pay gizlidir!

İndi şagirdlərə istirahət vermək vaxtıdır. Şagirdlər aşıb-daşan hissəni görmədilər və bunun səbəbi var. Əlbəttə, qeyd etdiyimiz kimi, onlar görməsə də, bərəkət var idi. Siz adətən qır-qırıntıları toplamırsınız! Yəni, onların fikrincə, ətrafda artıq qalan çörək və balıq qır-qırıntı idi.

Nə üçün Peterin vergi üçün ödəyəcəyi pul balığın ağzında idi? Heç balığın ağzında pul axtarmaq Peterin ağılna gələ bilərdi? Kimin ağılna gələ bilərdi ki, bütün gecə boş yerə əziyyət çəkən balıqçılar müəllimlərinin sözü ilə həyatlarının ən bol ovunu edəcəklər? Kim inanardı ki, 2 Padşahlar 4-cü fəsildəki yoxsul qadın evində olan bir az yağı hansı yollasa sataraq bütün borclarından qurtarıb bolluqda yaşaya-
caq? Yox, bu, heç kimin ağılna gələ bilməzdi. Bütün bu vəziyyətlərdə Allah müdaxilə etdi.

İBLİS HƏYATINIZIN BÜTÜN GÜNLƏRİNİ KORLAMAĞA VƏ SİZİ SƏLAHİYYƏTSİZ ETMƏYƏ, YOXSUL HƏYAT TƏRZİNƏ QAYTARMAĞA ÇALIŞACAQ.

Bolluq və ikiqat pay açıq-aydın görünən bir yerdə olsa, iblis onu görüb oğurlamağa çalışar. Məhz buna görə Allah Öz sərvətlərini açıq göstərmir. Bunlar gizlidir. İblis sizin tam təminatda yaşadığınızı görmək istəmir, Şənbə istirahətinə və bolluqda həyat keçirməyinizə isə nifrət edir.

Allah yer üzündə xüsusi üsulla işləyir. İcazə verin, bunu sizə izah edim:

“Biz Allahdan gələn sirli müdrikliyi öyrədirik. Allah bu müdrikliyi bizim izzətimiz üçün zaman başlamazdan əvvəl müəyyən etdi və gizli saxladı. Bu dövrün hökmdarlarından heç biri onu anlamadı. Çünki anlasaydılar, izzətli Rəbbi çarmıxa çəkməzdilər”.

– 1 Korinfilərə 2:7-8

Ayələrdə aydın deyilir ki, iblis Allahın planını bilsəydi, taktikasını dəyişərdi! Məhz buna görə Allah gizli işləyir. İblis aşkar olan hər şeyə hücum edir. Bol təminatı götürməyincə onu aşkar

göstərmək olmaz. Bütün bu illər boyu dediyim bir söz var: “Allahın xəzinələri sizdən deyil, sizin üçün gizlənilib”.

Sizdən və sizin üçün gizlidir!

Bir çox adam mənə deyir: kaş Allah bir az tez cavab verərdi. Lakin, dostum, Allah əsəbi deyil. O, hər şeyin vaxtını bilir. Xeyir-duanı lazım olandan tez göstərsə, iblis onu oğurlaya bilər.

“Qaranlıqda gizlənmiş sərvətlərini, gizli yerlərdə saxlanılan xəzinələri sənə verəcəyəm ki, biləsən: səni adınla çağıran Rəbb Mənəm”.

– Yeşaya 45:3

Xəzinələr gizli yerdə saxlanılır? Bu ki ən gözəl Hollivud filmlərindən də maraqlıdır! İcazə verin öz təcrübəmlə sizinlə bölüşüm. Allah mənə şirkətimin fəaliyyətində ikiqat payı almağı öyrətdi. Bir çox il bundan əvvəl şirkətimin balansına baxırdım. Borcum yox idi, bankda bir qədər pul ehtiyatı etmişdim. Qane olsam da, bərəkətin daha çox olduğunu bildirdim. Padşahlıqda maliyyələşdirmək istədiyim bir çox layihələr var idi və ümumiyyətlə, iş kifayət qədər idi. Bunlar üçün isə pul tələb olunurdu.

Bu barədə dua etdim və Rəbb mənə qır-qırıntı haqda öyrətməyə başladı. Əvvəlcə Onun dediklərini anlamırdım. Lakin dua etdikcə və Rəbbin dediklərinə diqqət yetirdikcə daha çox anlamağa başladım. Qır-qırıntı – oxuduğumuz hekayədəki əhəmiyyət vermədiyimiz qalıqlara bənzəyir. Onları dəyərsiz hesab edirik. Köhnə düşüncəmizə uyğun olaraq onlara vaxt sərf etmək istəmirik. Ola bilsin, onlardakı potensialı və bərəkəti görmürük.

Adamların belə dediyini, əminəm ki, çox eşitmişiniz: “Həmişə belə edirik”. Arxayın olun: belə davam etsəniz, ikiqat payı əldə etməyəcəksiniz.

Müştərilərin məlumat vərəqələrinə baxanda Rəbb gözlərimi açdı və masanın üstündə heç vaxt əhəmiyyət vermədiyim qır-qırıntıları gördüm. Müştərilərə xidmət göstərəndə onların borc və imtiyazlarını tam tədqiq edirik. Bundan sonra pulun axınını istiqamətləndirərək borcu azaltmağa çalışırıq. Əlbəttə, onların cari ipoteka və digər kreditlərinin vəziyyətinə, hesablanan faizlərə də baxırıq. Həmin vaxt müştərilərimizə kredit xəttindən istifadə edərək yüksək faizli kreditləri dərhal bağlamağı məsləhət edirik. Beləliklə, faizlər 21-dən 6-dək enir. Nəticədə ayda 500-600\$ qənaət etmək olur. Vəziyyəti tam öyrənəndən sonra müştərinin işlərini sahmana salmaq üçün banka göndəririk.

İpoteka haqda fikirləşəndə Müqəddəs Ruh mənə dedi: “Nə üçün bu məsələni həll etmirsən?” Bu barədə fikirləşəndə başa düşdüm: müştəri bizə artıq etibar edir; onlar haqqında tam məlumat bizdə var; onlara borcdan qurtulmaq üzrə məsləhət verən şirkət bizik.

Şirkətimizi bu sahəyə istiqamətləndirmək üçün yenilərini tədqiq etməli, lisenziya almalı, işçilərə tədris kursları təşkil və s. etməli idim. Buna vaxtım yox idi. Lakin bu haqda dua edəndə Rəbb mənə əlavə yeni işçiləri götürməyi və ipoteka şirkətini qurmağı məsləhət etdi. Mən də Onun məsləhət etdiyi yolla getdim. İpoteka şirkəti birinci il 160 000\$ gəlir gətirdi. Müqəddəs Ruhun məsləhəti ilə əvvəllər əhəmiyyət vermədiyim sahəyə keçməsəydim, bu gəliri itirəcəkdim.

Müqəddəs Ruhun mənə göstərdiyi digər qır-qırıntıları da toplamğa başladım. Bunlardan biri adamların dəyərsiz hesab etdiyi bir sahədir ki, əslində sonradan bizə böyük gəlir gətirdi. Nəhayət, oturub diqqət yetirəndə gördüm ki, bu sahə haqda əldə etdiyim məlumat tam səhvdir və bu sahə bizim şirkətimizə tam uyğundur. Bu qır-qırıntı, əslində, şirkətimizin əsas fəaliyyətindən əldə etdiyimiz gəlirdən daha çox – milyonlarla dollar gəlir gətirdi. Bu, həqiqətən, milyonlarla ölçülən qır-qırıntı idi!

İcazə verin sizə aydın izah edim. İkiqat pay vəhy vasitəsilə verilir! Vəhyi Müqəddəs Ruh verir; siz bunu özünüz görmürsünüz. Müqəddəs Ruh gözlərinizi açır və bilmədiyiniz şeyləri sizə göstərir. Bu, “vəhyin açıqlaması” adlanır.

İkiqat payı vəhy verir!

Adamlar mənə sual verirlər: “Müqəddəs Ruhunu necə eşitmək olar? Bu gizli fürsətlər haqda mən necə eşidə bilərəm?” Əla sualdır. Bu kitabda Allahın səsinə eşitmək məsələsində dərinə gedə bilmərəm. Bunun üçün sizə “Müqəddəs Ruh ilə vəftiz” adlı kitabımı oxumağı məsləhət edirəm. Onu Amazondan və ya veb saytımızdan əldə edə bilərsiniz. Bu kitabda siz Allahın gizli planlarını aşkar edən Müqəddəs Ruhun işi haqda daha çox məlumat əldə edə bilərsiniz. Nəticədə yer üzündə, düz iblisin gözü qarşısında rifahda yaşayarsınız, o isə heç nə edə bilməz. Sizi düzgün istiqamətləndirmək üçün gəlin 1 Korinflilərə 14:2-yə nəzər salaq.

“Naməlum dildə danışan, adamlarla yox, Allahla danışır. Onu heç kim başa düşmür. O, Ruh vasitəsilə sirlər söyləyir”.

4-cü ayə deyir:

“Naməlum dildə danışan özünü inkişaf etdirir”.

“İnkişaf etdirmək” – “göstəriş və ya dərrakə almaq” deməkdir. Bu həm mənə, həm də sizə lazımdır. Paulun Müqəddəs Ruhda dua etmək haqda yazdıqlarını oxuyanda buna diqqət yetirin. Adamların “bunun vaxtı keçib; bu, həvarilərə verilmişdi; bu, iblisdəndir” sözlərinə əhəmiyyət verməyin. Müqəddəs Kitabda yazılanları oxuyun! Müqəddəs Ruhda dua etmək odur ki, Müqəddəs Ruh sizin vasitənizlə yer üzündə dua edir və iblisin xəbəri olmadan Allahın iradəsini icra etdirir. Allahdan vəhy almaq üçün Ruhda dua etmək

zəruridir. Həmin kitabda yazdıqlarımı öyrənməyinizi sizə məsləhət edirəm. Sualınız varsa, kitabımı oxuyun və Müqəddəs Ruhun bu gözəl xüsusiyyətini daha yaxşı anlayacaqsınız.

Bu kitabı iki ayə ilə bitirmək istəyirəm. Bu ayələr bu fəsildə dediklərimi yekunlaşdırır.

“Bizdə fəaliyyət göstərən qüdrətlə istədiyimiz yaxud düşündüyümüz hər şeydən daha artığını etməyə qadir olan Allaha imanlılar cəmiyyətində və Məsih İsada izzət bütün nəsillər boyunca əbədi olsun! Amin”

– Efeslilərə 3:20-21

Heç vaxt ağılınıza gəlməyən şeyi duada Allahdan istəyə bilərsiniz. Hazırda iki təyyarəm var; balacasını gəzinti, digərini isə iş üçün istifadə edirəm. İş üçün təyyarə almaq haqda fikirləşəndə qiyməti görüb dəhşətə gəldim. Təyyarələr ucuz olmur! Geri çəkilməyə başladım: “İş üçün təyyarə almasam da olar. Bu, çox böyük vəsaitdir”. Lakin kommersiya şirkətlərinin təyyarələrindən hər həftə istifadə edirdim və bir dəfə ay ərzində 23 dəfə təyyarə ilə uçmalı oldum. Çox yorulmuşdum. Bəli, Allahın təminatına görə minnətdar idim: bütün təyyarə biletlərimi almaq üçün pulum var idi. Lakin təyyarə ilə yol getmək çox narahat idi: təyyarələr bəzən gecikir və ya uçuş ləğv edilirdi, bütün planlarım pozulurdu. Bu, ehtiyac duyduğum Şənbə istirahəti deyildi.

Nəhayət, bu məsələdə Allaha mane olduğumu etiraf etdim. O, bolluq verən Allahdır. Drenda və mən təyyarə almaq məsələsinə bir il şübhə ilə yanaşdıq və bunu təəssüf hissi ilə deyirəm. Nəhayət, Allah diqqətimizi həmin təyyarəyə yönəltdi və iki ildir ki, bizə bu təyyarəni aldırmağa çalışdığını dedi! Biz tövbə etdik və qərar qəbul etdik. Seçdiyimiz, ehtiyac duyduğumuz və istədiyimiz təyyarə üçün toxumu əkdik. İki aydan sonra təyyarə bizimki idi. Bu vaxt ərzində

Allah diqqətimi əlavə pul qazanmaq fürsətlərinə yönəltdi və təyyarəni almaq vaxtı çatanda bütün məbləğ hazır idi.

Allah səxavətlidir, ikiqat pay verəndir. Aldığım təyyarə vəziyyəti dəyişdimi? Vəziyyət elə dəyişdi ki, mən iş üçün daha kommersiya şirkətlərinin təyyarələri ilə deyil, öz təyyarəmlə gedirdim. Bu, 80 km məsafədə olan yerə maşın və ya velosipedlə getməklə müqayisə oluna bilər. Düz deyirəm! Allah mənə iki il ərzində təyyarə aldıra bilmirdi, çünki yaşadığım həyat tərzilə qane idim və Allahın artıq təmin etdiyi bolluğu görmürdüm. Mənə, sadəcə, bunu görmək lazım idi.

Ola bilsin, təmirə böyük ehtiyacı olan maşın sürürsünüz və hər dəfə mühərriki işə salanda dua edirsiniz. Boş bank hesablarına baxaraq yoxsul düşüncəsi ilə hərəkət etməyin! Əvəzində bolluq verən Allaha imkan verin ki, sizə qır-qırıntıyı göstərsin. Azad olmağınız üçün, sülhdə və rahatlıqda Şənbə istirahətini yaşamağınız üçün gizli şeyləri bilməlisiniz. Duada xahiş etsəniz, Allah sizə göstərişlər verəcək və sizə bunu necə etməyi öyrədəcək. İsa “heç bir şey zay olmasın” demişdi. Allahın bol təminatı artıq sizə verilib!

“Allahın xalqı üçün hələ də bir istirahət qalır. Allah Öz işlərini qurtarıb Şənbə günü istirahət etdiyi kimi Onun rahatlıq diyarına girən də öz işlərini qurtarıb istirahət etdi”.

– İbranilərə 4:9-10

Ümidvaram, bu kitab sizə və Rəbb İsa Məsih ilə həyatınıza xeyir-dua gətirdi. Bu kitabda söylədiyim kimi, bu, “Maliyyə vəziyyətinizdə inqilab” silsiləsinin dördüncü kitabıdır. Cəmi beş kitabdır, buna görə də növbəti kitabları da əldə edib diqqətlə oxuyun. Həmçinin İnqilabçı Tərəfdaşlar Komandasının üzvü olmağa çalışın. Bu barədə veb saytımızda məlumat əldə edə bilərsiniz.

Qari və Drenda Kisi “Forward Financial Group” şirkətinə rəhbərlik edirlər. Bu, Nyu-Albani, Ohayo ştatında yerləşir. Tel: 1-(800)-815-0818.

Qari və Drenda Kisi Ohayo ştatı, Nyu-Albanidə yerləşən “Faith Life” (“İman həyatı”) adlı imanlılar cəmiyyətinə rəhbərlik edirlər.

Qari və Drenda Kisi haqda daha çox məlumat əldə etmək üçün bu veb saytlara baxın: FaithLifeNow.com, GaryKeese.com, Drenda.com.

Müəllif Qari Kisinin

**“Maliyyə həyatınızda inqilab”
silsiləsindən kitablar.**

İstirahətin gücü

Padşahlığa sədaqətin gücü

Strategiyanın gücü

Təminatın gücü

Səxavətin gücü

MALIYYƏ VƏZİYYƏTİNİZDƏ İNQILAB

İSTİRAHƏTİN GÜCÜ

Bezmisinizmi?

Qaçacaqdan bezmisinizmi?

Çıxılmaz vəziyyətdən bezmisinizmi?

Narahatçılıqdan bezmisinizmi?

Uğursuzluqdan bezmisinizmi?

Həyatınızı belə davam etdirməyə bilərsiniz.

Qari Kisinin aşkar etdiklərini araşdırın və yeni həyat tərzini öyrənin. Bu, həyatınızda inqilabi dəyişikliklər edəcək. Bezdirici doqquz ildən sonra müəllif maliyyə təminatı, fiziki və emosional rifah əldə etdi.

Bu kitabda:

1. Qarının həyatı tam dəyişdi: maliyyə və fiziki cəhətdən ümitsizlikdən o, sağlamlığa və tam təminata keçdi. Borca girmədən məşinlər alaraq, ev tikərək, bir çox şirkət qurdu və yüz minlərlə adama Padşahlıq haqda öyrətməyə başladı. Bu, istirahət həyatıdır.
2. SİZİN həyatınızda da hər şey dəyişə bilər. SİZ həyatınızı istirahətdə yaşaya bilərsiniz.

Ətrafda olan adamlar yorğun və qaçaq içində yaşasalar da, siz bu cür yaşamağa məcbur deyilsiniz.

Şənbə istirahətinin əsas qaydalarını dərk etməklə həyatınız tam dəyişə bilər. Tam təminatlı həyat *yaşaya* bilərsiniz. Daha qovhaqov gərək deyil. Azad olaraq, həyatınızın məqsədini yerinə yetirə və xoşladığınız məşğuliyyətlərdən zövq ala bilərsiniz. Çörək dalınca qaçmaq əvəzinə rifaha nail olmağa çalışın. Belə həyat tərzilə siz dünyaya qeyri-adi nəticələr nümayiş etdirəcəksiniz.

Çıxılmaz vəziyyətdə qalmayın. Bezdirici həyat yaşamaqda davam etməyin.

Yeni həyat tərzini aşkar edin!

Qari Kisi müəllif, nətiq, sahibkar, maliyyə sahəsində mütəxəssis və pastordur. Adamlara həyatda, xüsusilə də iman, ailə və maliyyə sahələrində qalib olmağa kömək edir. Qari və onun həyat yoldaşı Drenda bir neçə böyük mənfəət gətirən şirkət yaratmışlar. Onlar birlikdə "Pul məsələsini həll et" və "Drenda" adlı iki televiziya proqramı hazırlamış, eləcə də, beynəlxalq konfranslar və humanitar yardımlar təşkil edən "Canlı iman" Fondunu təsis etmişlər. Qari Kisi həmçinin Ohayo ştatında olan Kolumbusda "Canlı iman" imanlılar cəmiyyətinin pastorudur.

GKM GARY KEESEE
MINISTRIES
garykeesees.com